

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (deviata rozšírená komora)

z 21. februára 2024*

„Dumping – Dovoz určitých polyvinylalkoholov s pôvodom v Čínskej ľudovej republike – Konečné antidumpingové clo – Vykonávacie nariadenie (EÚ) 2020/1336 – Výpočet normálnej hodnoty – Výrazné deformácie vo vyvážajúcej krajine – Článok 2 ods. 6a nariadenia (EÚ) 2016/1036 – Právo WTO – Zásada konformného výkladu – Úpravy – Nevratná DPH – Funkcie porovnateľné s funkciami zástupcu, ktorý vykonáva prácu za províziu – Spravodlivé porovnanie vývozných cien a normálnej hodnoty – Dôkazné bremeno – Článok 2 ods. 10 písm. b) a i) nariadenia 2016/1036 – Nespolupráca – Dostupné údaje – Článok 18 nariadenia 2016/1036 – Dvojité uplatnenie – Represívne uplatnenie – Rôzne výrobné procesy – Cenové podhodnotenie – Segmenty trhu – Metóda kontrolných čísel výrobku – Článok 3 ods. 2 a 3 nariadenia 2016/1036 – Právo na obhajobu – Dôverné zaobchádzanie – Články 19 a 20 nariadenia 2016/1036“

Vo veci T-762/20,

Sinopec Chongqing SVW Chemical Co. Ltd, so sídlom v Čunkingu (Čína),

Sinopec Great Wall Energy & Chemical (Ningxia) Co. Ltd, so sídlom v Lingwu (Čína),

Central-China Company, Sinopec Chemical Commercial Holding Co. Ltd, so sídlom vo Wuhane (Čína),

v zastúpení: J. Cornelis, F. Graafsma a E. Vermulst, advokáti,

žalobkyne,

ktoré v konaní podporuje:

Wegochem Europe BV, so sídlom v Amsterdame (Holandsko), v zastúpení: R. Antonini, E. Monard a B. Maniatis, advokáti,

vedľajší účastník konania,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: G. Luengo, splnomocnený zástupca,

žalovanej,

* Jazyk konania: angličtina.

ktorú v konaní podporujú:

Európsky parlament, v zastúpení: A. Neergaard, D. Moore a A. Pospíšilová Padowska, splnomocnení zástupcovia,

Rada Európskej únie, v zastúpení: H. Marcos Fraile a B. Driessen, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci N. Tuominen, advokátka,

Kuraray Europe GmbH, so sídlom v Hattersheim am Main (Nemecko), v zastúpení: R. MacLean a D. Sevilla Pascual, advokáti,

a

Sekisui Specialty Chemicals Europe SL, so sídlom v La Canonja (Španielsko), v zastúpení: A. Borsos a J. Jousma, advokáti,

vedľajší účastníci konania,

VŠEOBECNÝ SÚD (deviata rozšírená komora),

v zložení: predseda komory L. Truchot (spravodajca), sudcovia H. Kanninen, L. Madise, R. Frendo a T. Perišin,

tajomník: I. Kurme, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania,

po pojednávaní zo 14. a 15. decembra 2022,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Žalobou podanou na základe článku 263 ZFEÚ sa žalobkyne, spoločnosti Sinopec Chongqing SVW Chemical Co. Ltd (ďalej len „Sinopec Chongqing“), Sinopec Great Wall Energy & Chemical (Ningxia) Co. Ltd (ďalej len „Sinopec Ningxia“) a Central-China Company, Sinopec Chemical Commercial Holding Co. Ltd (ďalej len „Sinopec Central-China“), domáhajú zrušenia vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) 2020/1336 z 25. septembra 2020, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých polyvinylalkoholov s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ L 315, 2020, s. 1, ďalej len „napadnuté nariadenie“), v rozsahu, v akom sa ich týka.

Skutkové okolnosti

- 2 Sinopec Chongqing a Sinopec Ningxia sú čínske podniky, ktoré vyrábajú polyvinylalkoholy (ďalej len „PVA“), zatiaľ čo Sinopec Central-China je čínsky podnik prepojený s uvedenými podnikmi, ktorý vyváža výrobky vyrábané týmito podnikmi najmä do Európskej únie.

- 3 Dňa 18. júna 2019 Kuraray Europe GmbH (ďalej len „Kuraray“), výrobca PVA, ktorého výroba predstavuje viac ako 60 % celkovej výroby Únie, podal na Európsku komisiu podnet na základe článku 5 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1036 z 8. júna 2016 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskej únie (Ú. v. EÚ L 176, 2016, s. 21, ďalej len „základné nariadenie“). Na základe tohto podnetu Komisia uverejnila oznámenie o začatí antidumpingového konania týkajúceho sa dovozu určitých PVA s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ C 256, 2019, s. 4).
- 4 Prešetrovanie dumpingu a z neho vyplývajúcej ujmy sa vzťahovalo na obdobie od 1. júla 2018 do 30. júna 2019 (ďalej len „obdobie prešetrovania“). Preskúmanie vývoja relevantného z hľadiska posúdenia ujmy, ktorý sa týkal skutočností uvedených v tabuľkách 1 až 11 napadnutého nariadenia, sa vzťahovalo na obdobie od 1. januára 2016 do konca obdobia prešetrovania (ďalej len „posudzované obdobie“) (odôvodnenie 39 napadnutého nariadenia).
- 5 Po viacerých písomných výmenách informácií so žalobkyňami a inými podnikmi dotknutými prešetrovaním Komisia 3. júla 2020 zaslala žalobkyniam konečné poskytnutie informácií podľa článku 20 základného nariadenia (ďalej len „konečné poskytnutie informácií“), v ktorom zamýšľala uplatniť voči nim antidumpingové clo vo výške 26,3 %, zodpovedajúce ich dumpingovému rozpätiu. Po ďalšej písomnej komunikácii a po vypočutí Komisiou 17. júla 2020 žalobkyne predložili 20. júla 2020 pripomienky ku konečnému poskytnutiu informácií. Dňa 24. júla 2020 Komisia zaslala žalobkyniam dodatočné konečné poskytnutie informácií (ďalej len „dodatočné konečné poskytnutie informácií“), v ktorom po akceptovaní niektorých tvrdení predložených žalobkyňami konštatovala, že dumpingové rozpätie sa môže znížiť na 17,3 %. Dňa 29. júla 2020 žalobkyne predložili pripomienky k tomuto dodatočnému poskytnutiu informácií.
- 6 Napadnutým nariadením Komisia uložila konečné antidumpingové clo na dovoz určitých PVA s pôvodom v Číne a stanovila, že sadzba konečného antidumpingového cla uplatniteľného na čistú frankocenu na hranici Únie pred preclením je v prípade žalobkyň 17,3 %.
- 7 Pri výpočte normálnej hodnoty výrobkov vyrábaných žalobkyňami Komisia nevychádzala zo všeobecného pravidla stanoveného v článku 2 ods. 1 prvom pododseku základného nariadenia, podľa ktorého „normálna hodnota je spravidla založená na cenách zaplatených alebo obvykle platených v bežnom obchode nezávislými zákazníkmi v krajine vývozu“. Uplatnila článok 2 ods. 6a tohto nariadenia, teda ustanovenie zavedené nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/2321 z 12. decembra 2017, ktorým sa mení základné nariadenie a nariadenie (EÚ) 2016/1037 o ochrane pred subvencovanými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskej únie (Ú. v. EÚ L 338, 2017, s. 1) (odôvodnenia 86 a 87 napadnutého nariadenia).
- 8 Článok 2 ods. 6a základného nariadenia stanovuje:

„6a. a) Ak sa pri uplatňovaní tohto alebo akéhokoľvek iného relevantného ustanovenia tohto nariadenia zistí, že vzhľadom na existenciu výrazných deformácií v zmysle písmena b) vo vyvážajúcej krajine nie je vhodné použiť domáce ceny a náklady v tejto krajine, normálna hodnota sa vytvorí výlučne na základe nákladov na výrobu a predaj odrážajúcich nedeformované ceny alebo referenčné hodnoty podľa nižšie uvedených pravidiel.

Komisia môže ako zdroje použiť:

- zodpovedajúce náklady na výrobu a predaj v primeranej reprezentatívnej krajine s podobnou úrovňou hospodárskeho rozvoja, akú má vyvážajúca krajina, za predpokladu, že príslušné

údaje sú ľahko dostupné; ak je takýchto krajín viac, v relevantnom prípade sa uprednostnia krajiny s náležitou úrovňou sociálnej a environmentálnej ochrany,

- ak to považuje za vhodné, nedeformované medzinárodné ceny, náklady alebo referenčné hodnoty, alebo
- domáce náklady, ale len v tom rozsahu, v akom na základe presných a primeraných dôkazov, a to aj v rámci ustanovení o zainteresovaných stranách v písmene c), možno s určitosťou preukázať, že nie sú deformované.

Bez toho, aby bol dotknutý článok 17, sa uvedené hodnotenie vykonáva samostatne pre každého vývozcu a výrobcu.

Vytvorená normálna hodnota musí zahŕňať nedeformovanú a primeranú sumu na administratívne, predajné a všeobecné náklady a zisk.

b) Výrazné deformácie sú deformácie, ku ktorým dochádza vtedy, keď vykazované ceny alebo náklady vrátane nákladov na suroviny a energiu nie sú výsledkom voľného pôsobenia trhových síl, pretože sú ovplyvnené značným zasahovaním vlády. Pri vyhodnocovaní existencie výrazných deformácií sa prihliada okrem iného na potenciálne dôsledky jedného alebo viacerých z týchto faktorov:

- príslušný trh zásobovaný do značnej miery podnikmi, ktoré vlastnia, ovládajú, nad ktorými vykonávajú dozor alebo ktoré usmerňujú orgány vyvážajúcej krajiny,
- prítomnosť štátu vo firmách, ktorá mu umožňuje zasahovať do cien alebo nákladov,
- diskriminačné verejné politiky alebo opatrenia v prospech domácich dodávateľov alebo iné ovplyvňovanie síl voľného trhu,
- neexistencia, diskriminačné uplatňovanie alebo nedostatočné presadzovanie predpisov z oblasti konkurzného práva, práva obchodných spoločností alebo majetkového práva;
- deformácia mzdových nákladov,
- prístup k finančným prostriedkom poskytovaným inštitúciami, ktoré plnia ciele verejnej politiky alebo iným spôsobom nekonajú nezávisle od štátu.

c) Ak má Komisia informácie o odôvodnených známkach možnej existencie výrazných deformácií uvedených v písmene b) v určitej krajine alebo v určitom odvetví v danej krajine a ak je to vhodné na účinné uplatňovanie tohto nariadenia, Komisia vypracuje, zverejní a pravidelne aktualizuje správu s opisom trhových podmienok uvedených v písmene b) v danej krajine alebo odvetví. Takéto správy a dôkazy, na ktorých sú založené, sa zaradia do spisu prípadného prešetrovania týkajúceho sa danej krajiny alebo odvetvia. Pri každom prešetrovaní, v ktorom sa správa alebo dôkazy použijú, musia mať zainteresované strany dostatočnú príležitosť vyvrátiť, doplniť a pripomenovať správu a dôkazy, na ktorých je založená, alebo z nich vychádzať. Pri vyhodnocovaní existencie výrazných deformácií Komisia zohľadní všetky relevantné dôkazy obsiahnuté vo vyšetrovacom spise.“

- 9 Komisia v napadnutom nariadení po tom, ako najmä na základe správy o podmienkach v Číne z 20. decembra 2017, ktorú uverejnila podľa článku 2 ods. 6a písm. c) základného nariadenia, konštatovala, že v tejto krajine existujú „výrazné deformácie“ v zmysle článku 2 ods. 6a písm. b) uvedeného nariadenia (odôvodnenia 91 a 171 napadnutého nariadenia), vytvorila normálnu hodnotu podľa metódy stanovenej v článku 2 ods. 6a písm. a) druhého pododseku prvej zarážke základného nariadenia. Na tento účel použila ako vhodnú reprezentatívnu krajinu Turecko (odôvodnenia 172 a 222 napadnutého nariadenia). Okrem toho Komisia v súlade s článkom 2 ods. 6a písm. a) posledným pododsekom základného nariadenia zahrнула do normálnej hodnoty sumu, ktorú považovala za nedeformovanú a primeranú sumu na predajné, všeobecné a administratívne náklady a na zisk (odôvodnenie 87 napadnutého nariadenia).
- 10 Okrem toho, pokiaľ ide o spoločnosť Sinopec Ningxia, Komisia identifikovala existenciu podstatných a závažných nedostatkov v predložených údajoch o výrobných nákladoch. V dôsledku toho Komisia pri vytváraní normálnej hodnoty výrobkov vyrábaných spoločnosťou Sinopec Ningxia, ku ktorému pristúpila podľa článku 2 ods. 6a základného nariadenia, uplatnila článok 18 ods. 1 základného nariadenia, podľa ktorého v prípadoch, keď zainteresovaná strana „odmietne prístup k potrebným informáciám..., prípadne významným spôsobom vytvára prekážky uskutočneniu prešetrovania“, Komisia môže vychádzať z „dostupných skutočností“ (ďalej len „dostupné údaje v zmysle článku 18“). Normálna hodnota výrobkov vyrábaných spoločnosťou Sinopec Ningxia bola teda vypočítaná na základe informácií poskytnutých inými vyvážajúcimi výrobcami a Komisia použila pre každý dotknutý druh PVA najvyššiu vytvorenú normálnu hodnotu spomedzi normálnych hodnôt týchto ostatných vyvážajúcich výrobcov (odôvodnenia 327 až 333 napadnutého nariadenia).
- 11 Pri porovnávaní normálnej hodnoty výrobkov vyrábaných žalobkyňami a ich vývoznou cenou Komisia vykonala dve úpravy podľa článku 2 ods. 10 písm. b) a i) základného nariadenia. Na jednej strane zvýšila normálnu hodnotu „o rozdiel nepriamych daní medzi predajom z [Číny] na vývoz do Únie a normálnou hodnotou, pri ktorej sa vylúčili nepriame dane, ako je [daň z pridanej hodnoty]“ (odôvodnenie 388 napadnutého nariadenia). Na druhej strane znížila vývoznú cenu z dôvodu, že predaj PVA vyrábaných spoločnosťami Sinopec Chongqing a Sinopec Ningxia sa v Únii sa uskutočňoval prostredníctvom spoločnosti Sinopec Central-China, ktorá sa nemá považovať za interné oddelenie predaja, ale skôr za obchodníka (odôvodnenia 358 a 373 napadnutého nariadenia). Okrem toho Komisia tiež upravila vývoznú cenu smerom nadol, aby z nej odstránila náklady na poistenie, prepravu, manipuláciu a nakládku, úverové náklady a bankové poplatky (ďalej len „sporné náklady“) s cieľom dosiahnuť úroveň zodpovedajúcu cene „zo závodu“ (odôvodnenia 313, 314 a 357 napadnutého nariadenia).
- 12 Pri skúmaní ujmy údajne spôsobenej výrobnému odvetviu Únie, pri ktorom postupovala podľa článku 3 ods. 2, 3 a 6 základného nariadenia, Komisia analyzovala cenové podhodnotenie. Na tento účel na jednej strane vychádzala zo svojich zistení, podľa ktorých trh s PVA netvorí dva odlišné segmenty (odôvodnenia 61 až 64 napadnutého nariadenia). Na druhej strane použila najmä metódu spočívajúcu v porovnaní vývozných cien a predajných cien výrobného odvetvia Únie pre každý druh výrobku, pričom v prípade niektorých z nich nezistila zhodu (odôvodnenia 432 a 433 napadnutého nariadenia).

Návrhy účastníkov konania

- 13 Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:
- zrušil napadnuté nariadenie v rozsahu, v akom sa ich týka,
 - uložil Komisii a spoločnostiam, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci na podporu Komisie, povinnosť nahradiť trovy konania.
- 14 Wegochem Europe BV (ďalej len „Wegochem“), vedľajší účastník konania na podporu návrhov žalobkyní, navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zrušil napadnuté nariadenie v rozsahu, v akom sa týka žalobkyní,
 - uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania vrátane trov konania, ktoré mu vznikli.
- 15 Komisia podporovaná Európskym parlamentom, Radou Európskej únie a spoločnosťami Kuraray a Sekisui Specialty Chemicals Europe SL (ďalej len „Sekisui“) navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu,
 - uložil žalobkyniam povinnosť nahradiť trovy konania.

Právny stav

- 16 Žalobkyne uvádzajú na podporu svojej žaloby päť žalobných dôvodov, pričom prvý je založený na nezlučiteľnosti uplatnenia článku 2 ods. 6a základného nariadenia s povinnosťami vyplývajúcimi z práva Svetovej obchodnej organizácie (WTO), druhý je založený na porušení článku 2 ods. 10 základného nariadenia a na zjavne nesprávnom posúdení, tretí je založený na porušení článku 18 ods. 1 a 5 základného nariadenia, ako aj článku 6.8 Dohody o uplatňovaní článku VI Všeobecnej dohody o clách a obchode 1994 (GATT) (Ú. v. ES L 336, 1994, s. 103; Mim. vyd. 11/021, s. 189, ďalej len „antidumpingová dohoda“), uvedenej v prílohe 1A Dohody o založení WTO (Ú. v. ES L 336, 1994, s. 3; Mim. vyd. 11/021, s. 82), a prílohy II k antidumpingovej dohode (Ú. v. ES L 336, 1994, s. 118; Mim. vyd. 11/021, s. 204, ďalej len „príloha II“), štvrtý je založený na porušení článku 3 ods. 2 a 3 základného nariadenia pri určovaní cenového podhodnotenia, ako aj na porušení článku 3 ods. 6 základného nariadenia a piaty je založený na porušení práva na obhajobu.

O prvom žalobnom dôvode, založenom na nezlučiteľnosti uplatnenia článku 2 ods. 6a základného nariadenia s povinnosťami vyplývajúcimi z práva WTO

- 17 Žalobkyne tvrdia, že Komisia v napadnutom nariadení uplatnila článok 2 ods. 6a základného nariadenia spôsobom, ktorý nie je v súlade s antidumpingovou dohodou, ako sa vykladá v rozhodnutiach orgánu na urovnávanie sporov WTO (OUS). Žalobkyne uznávajú, že antidumpingová dohoda nemá priamy účinok, tvrdia však, že vzhľadom na spoločné body tejto dohody a základného nariadenia táto okolnosť nemá vplyv na povinnosť, ktorú Komisia porušila v prejednávanej veci, vykladať uvedené ustanovenie základného nariadenia v súlade s právom WTO vrátane rozhodnutí OUS.

- 18 Žalobkyne spresňujú, že tento žalobný dôvod nemožno považovať za námietku nezákonnosti týkajúcu sa článku 2 ods. 6a základného nariadenia. Nespochybnujú totiž toto ustanovenie ako také, ale jeho uplatnenie Komisiou v napadnutom nariadení. Žalobkyne zdôrazňujú, že článok 2 ods. 6a základného nariadenia je možné vykladať v súlade právom WTO bez toho, aby bol takýto výklad *contra legem* alebo zbavoval toto ustanovenie jeho podstaty.
- 19 Komisia podporovaná Parlamentom, Radou a spoločnosťami Kuraray a Sekisui spochybňuje tvrdenia žalobkyní.
- 20 Treba pripomenúť, že podľa článku 216 ods. 2 ZFEÚ, ak Únia uzatvorí medzinárodné dohody, tieto dohody sú pre inštitúcie Únie záväzné, a majú preto prednosť pred aktmi Únie. Sekundárna právna úprava sa teda musí v čo najširšej miere vykladať v súlade s týmito dohodami, najmä ak je takáto právna úprava špecificky určená na vykonanie medzinárodnej dohody uzatvorenej Úniou (pozri v tomto zmysle rozsudky z 9. januára 2003, Petrotub a Republica/Rada, C-76/00 P, EU:C:2003:4, bod 57 a citovanú judikatúru; z 18. marca 2014, Z., C-363/12, EU:C:2014:159, body 71 a 72 a citovanú judikatúru, a z 20. januára 2022, Komisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, bod 31 a citovanú judikatúru).
- 21 Podľa odôvodnenia 3 základného nariadenia s cieľom zabezpečiť riadne a transparentné uplatňovanie pravidiel stanovených v antidumpingovej dohode treba prebrať terminológiu uvedenej dohody do právnych predpisov Únie v najlepšej možnej miere. Zásada dodržiavania zmluvných záväzkov (*pacta sunt servanda*), ktorá je súčasťou všeobecného medzinárodného práva a je zakotvená v článku 26 Viedenského dohovoru o zmluvnom práve z 23. mája 1969 (Zbierka zmlúv Organizácie Spojených národov, zv. 1155, s. 331), znamená, že súd Únie musí na účely výkladu a uplatňovania antidumpingovej dohody zohľadniť rozhodnutia OUS, v ktorých bol podaný výklad ustanovení tejto dohody (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. januára 2022, Komisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, body 30, 32 a 33, ako aj citovanú judikatúru).
- 22 Ako však v judikatúre uvedenej v bode 20 vyššie potvrdzuje použitie výrazu „v čo najširšej miere“, takáto judikatúra sa nemôže uplatňovať na ustanovenie, ktorého zmysel je jasný a jednoznačný a ktoré si preto nevyžaduje ďalší výklad. Ak by to tak bolo, zásada konformného výkladu textov sekundárneho práva Únie by slúžila ako základ výkladu *contra legem* tohto ustanovenia, čo nemožno pripustiť (pozri rozsudok z 13. júla 2018, Confédération nationale du Crédit mutuel/ECB, T-751/16, EU:T:2018:475, bod 34 a citovanú judikatúru; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok z 28. februára 2017, Canadian Solar Emea a i./Rada, T-162/14, neuvverejnený, EU:T:2017:124, bod 151).
- 23 Okrem toho treba uviesť, že konformný výklad aktov inštitúcií Únie vzhľadom na ustanovenia medzinárodnej dohody, ktorej je Únia zmluvnou stranou, ako je vymedzený judikatúrou uvedenou v bodoch 20 až 22 vyššie, sa nesmie zamieňať s preskúmaním zákonnosti týchto aktov.
- 24 Podľa ustálenej judikatúry sa totiž na ustanovenia medzinárodnej dohody možno odvolávať na podporu žaloby o neplatnosť aktu sekundárneho práva Únie alebo na podporu námietky založenej na protiprávnosti takéhoto aktu len pod dvojitou podmienkou, že jednak povaha a štruktúra tejto dohody tomu nebránia, a jednak, že ustanovenia tejto dohody sa zdajú byť z hľadiska ich obsahu nepodmienené a dostatočne presné. Na takéto ustanovenia sa možno odvolávať na súde Únie ako na kritérium preskúmania zákonnosti aktu Únie len vtedy, keď sú tieto dve podmienky kumulatívne splnené (pozri rozsudok zo 16. júla 2015, Komisia/Rusal Armenal, C-21/14 P, EU:C:2015:494, bod 37 a citovanú judikatúru).

- 25 Keďže v prejednávanej veci žalobkyne uvádzajú, že nevznášajú námietku nezákonnosti, a keďže v každom prípade netvrdia ani a *fortiori* nepreukazujú, že podmienky stanovené judikatúrou pripomenutou v bode 24 vyššie sú splnené, na to, aby Všeobecný súd mohol vyhovieť tomuto žalobnému dôvodu, musia preukázať, že článok 2 ods. 6a základného nariadenia je nejasný alebo obsahuje nejednoznačnosti, ktoré je potrebné rozptýliť výkladom konformným s týmito pravidlami, a že tento výklad nie je *contra legem*.
- 26 Treba poznamenať, že žalobkyne netvrdia, že znenie článku 2 ods. 6a základného nariadenia je nejednoznačné.
- 27 V prvom rade však žalobkyne tvrdia, že na to, aby sa článok 2 ods. 6a základného nariadenia mohol uplatňovať v súlade s právom WTO, musí sa vykladať v tom zmysle, že spomedzi troch zdrojov informácií uvedených v článku 2 ods. 6a písm. a) uvedeného nariadenia sa má použiť len posledný zdroj, spočívajúci v použití nákladov na domácom trhu vyvážajúcej krajiny.
- 28 Treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry je na účely výkladu ustanovenia práva Únie potrebné zohľadniť nielen jeho znenie, ale aj jeho kontext a ciele sledované právnou úpravou, ktorej je súčasťou [pozri rozsudok z 2. júla 2020, Magistrat der Stadt Wien (Grand hamster), C-477/19, EU:C:2020:517, bod 23 a citovanú judikatúru].
- 29 Výklad článku 2 ods. 6a základného nariadenia, ktorý navrhujú žalobkyne, pritom vylučuje prvé dva zdroje informácií stanovené v článku 2 ods. 6a písm. a) uvedeného nariadenia a priznáva široký rozsah tretiemu z uvedených zdrojov v tom zmysle, že by sa mal uplatniť aj v prípade nepreukázania toho, že dotknuté údaje nie sú deformované.
- 30 Po prvé výklad uvádzaný žalobkyňami sa nemôže opierať o znenie predmetného ustanovenia, ktoré vymenúva tri možnosti, z ktorých tretia podlieha konkrétnej podmienke. Ako vyplýva z použitia výrazu „môže“, tieto tri možnosti nie sú vyčerpávajúce, takže Komisia môže použiť aj iné zdroje informácií ako tie, ktoré sú uvedené v týchto troch možnostiach. Miera voľnej úvahy, ktorú normotvorca ponecháva Komisii pri voľbe použitia doplnujúcich zdrojov informácií, však neumožňuje Komisii zvoliť štvrtý zdroj, ktorý by sa zhodoval s tretím zdrojom okrem toho, že by nebolo potrebné splniť podmienku, podľa ktorej musí byť preukázané, že náklady na domácom trhu vyvážajúcej krajiny nie sú deformované.
- 31 Ďalej tento výklad nie je podporený ani kontextom, do ktorého článok 2 ods. 6a základného nariadenia patrí. Toto ustanovenie totiž zavádza osobitné pravidlá, ktoré sa líšia od pravidiel vyplývajúcich z iných odsekov článku 2 základného nariadenia v tom, že sa uplatňujú na prípady, v ktorých domáci trh vyvážajúcej krajiny vykazuje výrazné deformácie. Preto výraz „pri uplatňovaní tohto alebo akéhokoľvek iného relevantného ustanovenia tohto nariadenia“ uvedený v článku 2 ods. 6a písm. a) prvom pododseku základného nariadenia neznamena, že toto ustanovenie sa musí vo všetkých prípadoch vykladať tak, aby bolo v súlade s ustanoveniami antidumpingovej dohody, ktoré zodpovedajú iným ustanoveniam článku 2 základného nariadenia.
- 32 Napokon, pokiaľ ide o ciele článku 2 ods. 6a základného nariadenia, treba uviesť, že cieľom tohto ustanovenia je zabrániť tomu, aby sa na účely antidumpingového prešetrovania používali údaje týkajúce sa cien a nákladov vo vyvážajúcej krajine, ktoré by boli skreslené významnými deformáciami existujúcimi na domácom trhu tejto krajiny. Ustanovuje teda, že sa použijú buď údaje týkajúce sa vhodnej reprezentatívnej tretej krajiny, alebo medzinárodné údaje, alebo tiež náklady na domácom trhu vyvážajúcej krajiny, pokiaľ sa preukáže, že nie sú deformované.

- 33 V dôsledku toho treba konštatovať, že žalobkyne svojím tvrdením zhrnutým v bode 27 vyššie navrhujú výklad článku 2 ods. 6a základného nariadenia *contra legem*, ktorý nemožno prijať.
- 34 V druhom rade žalobkyne tvrdia, že článok 2 ods. 6a základného nariadenia sa má vykladať v súlade s článkami 2.2 a 2.2.1.1 antidumpingovej dohody.
- 35 Na jednej strane podľa žalobkyní článok 2.2 antidumpingovej dohody umožňuje vytvoriť normálnu hodnotu namiesto jej výpočtu na základe cien uplatňovaných vo vyvážajúcej krajine len v troch prípadoch, z ktorých jedným je existencia mimoriadnej situácie na trhu (ďalej len „MST“) vo vyvážajúcej krajine.
- 36 Žalobkyne spresňujú, že pojem „MST“, ako je vykladaný v rozhodnutiach OUS, nepriznáva orgánu poverenému antidumpingovým prešetrovaním (ďalej len „príslušný orgán“) neobmedzenú voľnosť, ale vzťahuje sa len na situácie, v ktorých je ovplyvnená porovnateľnosť medzi normálnou hodnotou a vývoznou cenou. Naproti tomu situácia, ktorá sa vyznačuje výraznými deformáciami vyplývajúcimi z významných zásahov štátu na trhu vyvážajúcej krajiny, sama osebe neumožňuje nezohľadniť pri výpočte normálnej hodnoty náklady vynaložené vyvážajúcimi výrobcami z tejto krajiny a použiť namiesto nich náklady vynaložené výrobcami z tretej krajiny. Prináleží Komisii, aby preukázala existenciu súvislosti medzi touto situáciou a porovnateľnosťou cien. V prejednávanej veci však tento dôkaz nebol predložený.
- 37 Na druhej strane podľa žalobkyní aj za predpokladu, že by deformácia nákladov na vstupy viedla k MST, metóda použitá Komisiou v prejednávanej veci, ktorej dôsledkom je povinnosť použiť náklady na vstupy pochádzajúce z nedeformovaných zdrojov a nezohľadniť údaje o výrobných nákladoch čínskych vyvážajúcich výrobcov vykázané v ich záznamoch, je napriek tomu v rozpore s článkom 2.2.1.1 antidumpingovej dohody, ako je vykladaný v rozhodnutiach OUS.
- 38 Je potrebné pripomenúť, že ako bolo uvedené v bode 23 vyššie, odvolávanie sa žalobkyní na zásadu konformného výkladu nemôže viesť k tomu, že Všeobecný súd preskúma zákonnosť článku 2 ods. 6a základného nariadenia z hľadiska pravidiel WTO bez toho, aby musel preukázať, že sú splnené podmienky na výkon tohto preskúmania vyžadované judikatúrou.
- 39 Okrem toho z bodu 20 vyššie vyplýva, že na to, aby bola zásada konformného výkladu plne uplatniteľná, musí byť cieľom dotknutých ustanovení práva Únie vykonávať pravidlá WTO.
- 40 Treba pripomenúť, že normotvorca Únie nariadením 2017/2321 zmenil článok 2 základného nariadenia s cieľom vložiť doň odsek 6a a zmeniť odsek 7.
- 41 Podľa judikatúry bol článok 2 ods. 7 základného nariadenia v znení predchádzajúcom zneniu vyplývajúcem z nariadenia 2017/2321 vyjadrením vôle normotvorcu Únie prijať v tejto oblasti prístup vlastný právnomu poriadku Únie zavedením osobitného režimu podrobných pravidiel týkajúcich sa výpočtu normálnej hodnoty v súvislosti s dovozmi z krajín s iným ako trhovým hospodárstvom. Bolo preto rozhodnuté, že toto ustanovenie nemožno považovať za opatrenie, ktorého cieľom je zabezpečiť v právnom poriadku Únie splnenie konkrétneho záväzku prevzatého v rámci dohôd WTO, ktoré nestanovujú pravidlá týkajúce sa výpočtu normálnej hodnoty pre krajiny s iným ako trhovým hospodárstvom (rozsudok z 5. mája 2022, Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals/Komisija, C-718/20 P, EU:C:2022:362, bod 88; pozri tiež v tomto zmysle a analogicky rozsudok zo 16. júla 2015, Komisia/Rusal Armenal, C-21/14 P, EU:C:2015:494, body 47 až 50). Všeobecný súd spresnil, že vzhľadom na to, že toto ustanovenie stanovuje pravidlá týkajúce sa výpočtu normálnej hodnoty, ktorých ekvivalent sa nenachádza v dohodách WTO, Komisia

nebola povinná vykladať ho v súlade so záväzkami Únie v rámci WTO. V opačnom prípade by totiž bola zbavená voľnej úvahy, ktorú jej normotvorca zamýšľal priznať (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok z 19. septembra 2019, Zhejiang India Pipeline Industry/Komisnia, T-228/17, EU:T:2019:619, body 111 až 113).

- 42 Treba konštatovať, že tieto zásady sú analogicky uplatniteľné na článok 2 ods. 6a základného nariadenia.
- 43 Toto ustanovenie totiž zavádza osobitný režim stanovujúci pravidlá určovania normálnej hodnoty v prípade vývozov z krajín, pri ktorých je preukázané, že ich vnútorný trh vykazuje výrazné deformácie, ako sú definované v tomto ustanovení. Právo WTO však neobsahuje osobitné pravidlá pre výpočet normálnej hodnoty v takýchto situáciách.
- 44 Okrem toho je pravda, že v odôvodnení 2 nariadenia 2017/2321 sa spresňuje, že týmto nariadením „nie je dotknuté určovanie toho, či člen WTO je alebo nie je trhovým hospodárstvom, ani podmienky stanovené v protokoloch a ďalších nástrojoch, v súlade s ktorými krajiny pristúpili k Dohode [o založení WTO]“, medzi ktoré patrí Protokol o pristúpení Čínskej ľudovej republiky k WTO (ďalej len „protokol o pristúpení“).
- 45 Je tiež pravda, že bod 15 protokolu o pristúpení obsahuje osobitné pravidlá uplatňovania antidumpingovej dohody na dovoz z Číny a stanovuje prechodné obdobie, ktoré uplynie najneskôr 15 rokov po tom, ako sa Čínska ľudová republika stala členom WTO, teda 11. decembra 2016.
- 46 Prítomnosť odôvodnenia 2 v preambule nariadenia 2017/2321 však neumožňuje dospieť k záveru, že normotvorca Únie chcel týmto nariadením vytvoriť mechanizmus, ktorým sa vykonáva bod 15 protokolu o pristúpení.
- 47 V každom prípade aj za predpokladu, že by bod 15 protokolu o pristúpení po uplynutí prechodného obdobia, ktoré stanovuje, bránil tomu, aby sa v rámci antidumpingového prešetrovania použila metóda na určenie normálnej hodnoty, ktorá nie je založená na čínskych cenách alebo nákladoch výrobného odvetvia, ktoré je predmetom daného prešetrovania, vyplývalo by z toho, že článok 2 ods. 6a základného nariadenia nie je v súlade s týmto bodom.
- 48 Vzhľadom na to, že žalobkyne nevzniesli námietku nezákonnosti článku 2 ods. 6a základného nariadenia z hľadiska pravidiel WTO, tento prípadný nesúlad by len potvrdil, že toto ustanovenie nemožno vykladať spôsobom, ktorý požadujú žalobkyne.
- 49 V dôsledku toho je potrebné dospieť k záveru, že podmienky požadované na to, aby sa na článok 2 ods. 6a základného nariadenia uplatnila zásada konformného výkladu z hľadiska pravidiel WTO, nie sú splnené.
- 50 Prvý žalobný dôvod sa preto musí zamietnuť.

O druhom žalobnom dôvode, založenom na porušení článku 2 ods. 10 základného nariadenia a na zjavne nesprávnom posúdení

- 51 Druhý žalobný dôvod sa skladá z troch častí, pričom prvá je založená na porušení článku 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia a na zjavne nesprávnom posúdení, druhá je založená na porušení úvodnej časti článku 2 ods. 10 uvedeného nariadenia a tretia je založená na porušení článku 2 ods. 10 písm. b) uvedeného nariadenia.

O prvej časti

- 52 Žalobkyne podporované spoločnosťou Wegochem najprv pripomenuli, že všetok ich predaj PVA na vývoz smerujúci do Únie uskutočnila spoločnosť Sinopec Central-China, a tvrdia, že Komisia, ktorá dospela k záveru, že funkcie tejto spoločnosti nie sú funkciami interného oddelenia predaja, ale funkciami podobnými funkciám zástupcu pracujúceho za províziu, nesprávne použila na vývoznú cenu týkajúcu sa tohto predaja úpravu smerom nadol podľa článku 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia (ďalej len „prvá sporná úprava“), ktorá zodpovedá predajným, všeobecným a administratívnym nákladom tejto spoločnosti a jej ziskovému rozpätiu, ktoré bolo odhadnuté na základe informácií poskytnutých nezávislým hospodárskym subjektom.
- 53 V prvom rade žalobkyne zdôrazňujú, že podľa znenia článku 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia a podľa relevantnej judikatúry na to, aby Komisia mohla vykonať úpravu podľa tohto ustanovenia, musí predložiť aspoň zhodujúce sa indície, ktoré preukazujú, že predajná spoločnosť prepojená s výrobcom vykonáva funkcie porovnateľné s funkciami zástupcu, ktorý vykonáva prácu za províziu.
- 54 Žalobkyne spresňujú, že Komisia nemôže preniesť dôkazné bremeno tým, že dospeje k záveru, že takáto úprava je vo všeobecnosti odôvodnená, len čo podnik založí prepojenú obchodnú spoločnosť na účely svojho predaja na vývoz, a preto prináleží výrobcovi, ktorý založil túto spoločnosť, aby preukázal, že predmetná úprava nie je odôvodnená.
- 55 V druhom rade skutočnosti, ktoré Komisia uviedla v priebehu konania, ktoré viedlo k prijatiu napadnutého nariadenia, a v rámci napadnutého nariadenia, neumožňujú dospieť k záveru, že prvá sporná úprava je v prejednávanej veci odôvodnená.
- 56 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkyní.
- 57 Po prvé existuje všeobecné pravidlo, podľa ktorého ak podnik založí prepojenú spoločnosť na vykonávanie obchodných transakcií, ktoré by inak musel zveriť tretím hospodárskym subjektom, úprava podľa článku 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia je odôvodnená. Je totiž skutočnosťou, že takto založená prepojená spoločnosť vykonáva funkcie porovnateľné s funkciami zástupcu, ktorý vykonáva prácu za províziu. Takáto úprava sa nemá vykonať len ako výnimka z tohto všeobecného pravidla, pokiaľ výrobca a jeho prepojený distribútor poverený vývozom do Únie tvoria jeden hospodársky subjekt. Každá výnimka zo všeobecného pravidla by sa mala vykladať reštriktívne.
- 58 Po druhé Komisia uvádza, že nikdy netvrdila, že niektorá zo skutočností, z ktorých vychádzala pri vykonaní prvej spornej úpravy, umožňuje sama osebe vylúčiť, že by spoločnosť Sinopec Central-China mohla byť kvalifikovaná ako interné oddelenie predaja. Zdôrazňuje potrebu vykonať celkové posúdenie relevantných skutočností a tvrdí, že skutočnosti zohľadnené v prejednávanej veci ako celok umožňujú dospieť k záveru, že Sinopec Central-China je samostatná a nezávislá obchodná spoločnosť.

– Uplatniteľné pravidlá

- 59 Je potrebné pripomenúť relevantné ustanovenia článku 2 ods. 10 základného nariadenia, ktoré znejú:

„Medzi vývoznou cenou a normálnou hodnotou sa vykonáva spravodlivé porovnanie. Toto porovnanie sa uskutoční na tej istej úrovni obchodovania a vo vzťahu k predaju uskutočnenému, pokiaľ je to možné, v rovnakom čase a s náležitým prihliadnutím na ostatné rozdiely, ktoré ovplyvňujú porovnateľnosť cien. Tam, kde normálna hodnota a vývozná cena nie sú stanovené na takomto porovnateľnom základe, prihliadne sa vo forme úprav, v každom prípade podľa podstaty veci, na rozdiely vo faktoroch, o ktorých sa tvrdí alebo sa preukáže, že ovplyvňujú ceny a cenové porovnanie. Pri vykonávaní úprav je potrebné vyhnúť sa akejkoľvek duplicitě, predovšetkým pokiaľ ide o zľavy, rabaty, množstvá a úroveň obchodovania. V prípade splnenia osobitných podmienok faktory, kvôli ktorým možno vykonať úpravy, sú uvedené v tomto zozname:

...

i) Provízie

Vykoná sa úprava kvôli rozdielom v províziách zaplatených vo vzťahu k zamýšľanému predaju.

Pojem ‚provízia‘ znamená aj prirážku, ktorú dostane obchodník s výrobkom alebo s podobným výrobkom, ak je funkcia takéhoto obchodníka rovnaká, ako sú funkcie zástupcu, ktorý vykonáva prácu za províziu.“

- 60 Z judikatúry vyplýva, že úprava podľa článku 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia sa nemôže vykonať, pokiaľ výrobca so sídlom v treťom štáte a jeho pridružený distribútor, ktorý je poverený vývozom do Únie, tvoria jeden hospodársky subjekt (pozri analogicky rozsudok z 26. októbra 2016, PT Musim Mas/Rada, C-468/15 P, EU:C:2016:803, bod 39).
- 61 Rozdelenie výrobných a predajných činností v rámci skupiny zloženej z právne samostatných spoločností totiž nič nemení na skutočnosti, že ide o jeden hospodársky subjekt, ktorý týmto spôsobom organizuje svoje činnosti, ktoré sú v iných prípadoch vykonávané jediným subjektom aj z právneho hľadiska (pozri analogicky rozsudok z 26. októbra 2016, PT Musim Mas/Rada, C-468/15 P, EU:C:2016:803, bod 40 a citovanú judikatúru).
- 62 Za týchto okolností uznanie existencie jedného hospodárskeho subjektu umožňuje zabrániť tomu, aby náklady, ktoré sú zjavne zahrnuté v predajnej cene výrobku, keď sa tento predaj uskutočňuje cez predajné oddelenie integrované do organizačnej štruktúry výrobcu, neboli takto zohľadnené v prípade, keď tú istú predajnú činnosť vykonáva právne samostatná spoločnosť, hoci je z hospodárskeho hľadiska kontrolovaná výrobcom (pozri analogicky rozsudok z 26. októbra 2016, PT Musim Mas/Rada, C-468/15 P, EU:C:2016:803, bod 41 a citovanú judikatúru).
- 63 Z toho vyplýva, že distribútora, ktorý tvorí jeden hospodársky subjekt s výrobcom so sídlom v treťom štáte, nemožno považovať za distribútora, ktorý vykonáva funkcie podobné funkciám zástupcu pracujúceho za províziu v zmysle článku 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia (pozri analogicky rozsudok z 26. októbra 2016, PT Musim Mas/Rada, C-468/15 P, EU:C:2016:803, bod 42).

64 V rámci preskúmania existencie jedného hospodárskeho subjektu medzi výrobcom a jeho prepojeným distribútorom je rozhodujúce zohľadnenie hospodárskej reality vzťahov medzi týmto výrobcom a týmto distribútorom. Vzhľadom na konštatovanie týkajúce sa hospodárskej reality vzťahov medzi uvedeným výrobcom a uvedeným distribútorom sú inštitúcie Únie povinné zohľadniť všetky relevantné faktory umožňujúce určiť, či tento distribútor vykonáva funkcie vnútorného oddelenia predaja u tohto výrobcu alebo nie (pozri analogicky rozsudok z 26. októbra 2016, PT Musim Mas/Rada, C-468/15 P, EU:C:2016:803, bod 43 a citovanú judikatúru).

– *O dôkaze*

65 Pokiaľ ide o dôkazné bremeno týkajúce sa osobitných úprav uvedených v článku 2 ods. 10 základného nariadenia, podľa judikatúry toto bremeno znáša subjekt, ktorý sa ich chce dovolávať (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok z 26. októbra 2016, PT Musim Mas/Rada, C-468/15 P, EU:C:2016:803, bod 83 a citovanú judikatúru).

66 Ak sa teda inštitúcie Únie domnievajú, že je potrebné použiť úpravu znížením vývozných cien z dôvodu, že predajná spoločnosť prepojená s výrobcom vykonáva rovnaké funkcie ako zástupca, ktorý vykonáva prácu za províziu, tieto inštitúcie sú povinné predložiť aspoň zhodujúce sa indície, ktoré preukazujú, že táto podmienka je splnená (pozri analogicky rozsudok z 26. októbra 2016, PT Musim Mas/Rada, C-468/15 P, EU:C:2016:803, bod 84 a citovanú judikatúru).

67 Z toho vyplýva, že za predpokladu, že by inštitúcie Únie predložili zhodujúce sa indície spôsobilé preukázať, že distribútor prepojený s výrobcom vykonáva funkcie podobné funkciám obchodného zástupcu, ktorý vykonáva svoju činnosť za províziu, tomuto distribútorovi alebo výrobcovi prináleží, aby predložili dôkaz, že úprava podľa článku 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia nie je odôvodnená (pozri analogicky rozsudok z 26. októbra 2016, PT Musim Mas/Rada, C-468/15 P, EU:C:2016:803, bod 85).

68 Z toho vyplýva, že na to, aby Komisia bola oprávnená vykonať prvú spornú úpravu, mala predložiť zhodujúce sa indície spôsobilé preukázať, že táto úprava je odôvodnená.

69 Komisia nemôže dospieť k záveru, že úprava podľa článku 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia sa v zásade musí vykonať, keď podnik založí prepojenú obchodnú spoločnosť na účely predaja na vývoz.

70 Existencia tohto všeobecného pravidla, ktoré by viedlo k preneseniu dôkazného bremena, totiž nie je preukázaná, keďže judikatúra citovaná na tento účel Komisiou nie je relevantná.

71 Po prvé Komisia sa opiera o rozsudok zo 7. februára 2013, EuroChem MCC/Rada (T-459/08, neuvverejnený, EU:T:2013:66). V bode 132 tohto rozsudku Všeobecný súd uviedol, že druhá veta článku 2 ods. 10 písm. i) nariadenia Rady (ES) č. 1225/2009 z 30. novembra 2009 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. EÚ L 343, 2009, s. 51), vyplývala z článku 1 ods. 5 nariadenia Rady (ES) č. 1972/2002 z 5. novembra 2002, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 384/96 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. ES L 305, s. 1; Mim. vyd. 11/010, s. 132). V tom istom bode konštatoval, že podľa znenia odôvodnenia 6 nariadenia č. 1972/2002 dôvodom vloženia predmetnej vety bolo špecifikovať v súlade s pretrvávajúcou praxou inštitúcií, že úpravy podľa tohto ustanovenia sa musia vykonať aj vtedy, ak strany nekonajú na základe vzťahu zastúpený – zástupca, ale dosahujú rovnaké hospodárske

výsledky aj pri konaní ako kupujúci a predávajúci. Z bodov 133 a 134 toho istého rozsudku však vyplýva, že úprava sa musí vykonať, ak spoločnosť poverená predajom, ktorá je prepojená s vyvážajúcim výrobcom, plní funkcie porovnateľné s funkciami zástupcu, ktorý vykonáva prácu za províziu, a že na účely určenia, či to tak je, je potrebné preskúmať príslušné úlohy jednotlivých prepojených spoločností. Z toho vyplýva, že Všeobecný súd v uvedenom rozsudku neuznal existenciu všeobecného pravidla, na ktoré sa odvoláva Komisia v prejednávanej veci.

- 72 Po druhé Komisia sa odvoláva na rozsudok z 26. októbra 2016, PT Musim Mas/Rada (C-468/15 P, EU:C:2016:803, bod 39), v ktorom sa však vôbec neodkazuje na všeobecné pravidlo a na výnimku z tohto pravidla.
- 73 Po tretie Komisia sa opiera o bod 50 rozsudku z 28. októbra 2004, Shanghai Teraoka Electronic/Rada (T-35/01, EU:T:2004:317), a o bod 49 rozsudku z 28. júna 2019, Changmao Biochemical Engineering/Komisia (T-741/16, neuvverejnený, EU:T:2019:454). Všeobecný súd v týchto bodoch uviedol, že metóda určenia normálnej hodnoty výrobku stanovená v článku 2 ods. 7 písm. b) nariadenia Rady (ES) č. 384/96 z 22. decembra 1995 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. ES L 56, 1996, s. 1; Mim. vyd. 11/010, s. 45), a nariadenia č. 1225/2009, ktoré boli účinné v čase relevantných skutkových okolností, je výnimkou z osobitnej metódy stanovenej na uvedený účel v článku 2 ods. 7 písm. a) týchto nariadení, ktorá sa v zásade uplatňuje v prípade dovozu z krajín s iným ako trhovým hospodárstvom. V prejednávanej veci však Komisia neuvádza a *a fortiori* ani nepreukazuje, že neuplatnenie úpravy podľa článku 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia v prípade, keď vyvážajúci výrobca predáva svoje výrobky do Únie prostredníctvom prepojenej spoločnosti, je výnimkou z pravidla stanoveného v tomto nariadení, podľa ktorého by sa táto úprava v zásade mala za takýchto okolností vykonať. Tieto rozsudky teda nepodporujú ani existenciu všeobecného pravidla uvádzaného Komisiou, ani výnimočnú povahu neuplatnenia takejto úpravy v prípade existencie jedného hospodárskeho subjektu.
- 74 Po štvrté Komisia na pojednávaní poukázala na rozsudok zo 14. decembra 2022, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings/Komisia, (T-586/14 RENV II, neuvverejnený, EU:T:2022:799, bod 57), ktorý potvrdzuje existenciu pravidla, podľa ktorého sa úprava podľa článku 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia vo všeobecnosti vykoná, ak vyvážajúci výrobca predáva svoje výrobky prostredníctvom prepojenej spoločnosti. Treba však poznamenať, že Všeobecný súd v tomto rozsudku rozhodoval o situácii vyznačujúcej sa tým, že bolo nesporné, že spoločnosť prepojená s dotknutým vyvážajúcim výrobcom konala popri jeho vlastnom internom oddelení vývozu, ako vyplýva z bodov 52 a 57 uvedeného rozsudku. Keďže situácia v prejednávanej veci je odlišná, Komisia sa nesprávne opiera o uvedený rozsudok.
- 75 Komisia nemôže ani dospieť k záveru, že úprava podľa článku 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia sa musí vykonať na základe skutočnosti, uvedenej žalobkyňami pred Všeobecným súdom, že Sinopec Central-China nie je priamo ovládaná spoločnosťami Sinopec Chongqing a Sinopec Ningxia.
- 76 Hoci v tejto súvislosti z odôvodnenia 366 napadnutého nariadenia vyplýva, že Komisia pripúšťa existenciu spoločnej kontroly, keďže všetky spoločnosti Sinopec Central-China, Sinopec Chongqing a Sinopec Ningxia „kontroluje spoločnosť Sinopec Group“, toto nariadenie neobsahuje odôvodnenie, ktoré by sa zaoberalo preskúmaním nepriamej povahy tejto kontroly a dôsledkami, ktoré by mohla mať na preukázanie, ktoré bola Komisia povinná vykonať na základe judikatúry uvedenej v bodoch 65 až 67 vyššie.

- 77 V odôvodnení 366 napadnutého nariadenia Komisia tiež uviedla, že „existencia spoločnej kontroly je potrebným predpokladom existencie jedného hospodárskeho subjektu a spúšťa analýzu, či všetky relevantné skutočnosti týkajúce sa prepojeného obchodníka preukazujú existenciu jedného hospodárskeho subjektu“, a že „účelom je určiť, či sú funkcie, ktoré vykonáva prepojený obchodník, podobné funkciám interného oddelenia predaja, alebo nie“.
- 78 Tento prístup zvolený Komisiou v napadnutom nariadení je potrebné potvrdiť, keďže je v súlade s judikatúrou, podľa ktorej štruktúra základného imania spoločností, ktoré môžu tvoriť jeden hospodársky subjekt, je relevantnou indíciou existencie tohto subjektu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. marca 2009, *Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP/Rada*, T-249/06, EU:T:2009:62, bod 179).
- 79 Na základe tohto konštatovania je preto potrebné overiť, či Komisia predložila dostatok zhodujúcich sa nepriamych dôkazov umožňujúcich preukázať, že napriek existencii spoločnej kontroly nemožno dospieť k záveru, že Sinopec Central-China konala ako interné oddelenie predaja, a že v dôsledku toho bolo nevyhnutné vykonať prvú spornú úpravu.
- *O nepriamych dôkazoch zhromaždených Komisiou*
- 80 Komisia zakladá svoje rozhodnutie na týchto nepriamych dôkazoch:
- Sinopec Central-China vyhľadávala zákazníkov a nadväzovala s nimi kontakty,
 - Sinopec Chongqing uskutočňovala priamy predaj na vývoz,
 - Sinopec Chongqing a Sinopec Ningxia uskutočňovali priamy predaj v Číne,
 - Sinopec Chongqing a Sinopec Ningxia znášali predajné náklady,
 - Sinopec Central-China uvádzala na trh aj výrobky iných výrobcov ako Sinopec Chongqing a Sinopec Ningxia.
- 81 Je potrebné určiť, či uvedené nepriame dôkazy umožňujú dospieť k záveru, že Komisia predložila dôkaz, ktorý jej prináležalo predložiť.
- 82 Na úvod treba pripomenúť, že prvá okolnosť uvedená v bode 80 vyššie, týkajúca sa skutočnosti, že Sinopec Central-China vyhľadávala zákazníkov a nadväzovala s nimi kontakty, bola uvedená v konečnom poskytnutí informácií. Žalobkyne vo svojich pripomienkach ku konečnému poskytnutiu informácií spochybnili relevantnosť prvej okolnosti, pričom tvrdili, že vyhľadávanie zákazníkov a nadväzovanie kontaktov s nimi sú činnosti, ktoré vykonáva tak nezávislý obchodný subjekt, ako aj interné oddelenie predaja. V odôvodnení 358 napadnutého nariadenia Komisia túto okolnosť spomenula, na tvrdenia žalobkyní však nereagovala.
- 83 Pred Všeobecným súdom sa Komisia obmedzila na tvrdenie, že prvá okolnosť je relevantná, aj keď vyhľadávanie zákazníkov a nadväzovanie kontaktov s nimi sú činnosti, ktoré môže vykonávať tak interné oddelenie predaja, ako aj obchodný zástupca.
- 84 Za týchto okolností žalobkyne oprávnene tvrdia, že skutočnosť, že subjekt sa venuje vyhľadávaniu zákazníkov a nadväzovaniu kontaktov s nimi, nie je relevantná na účely určenia, či tento subjekt je interným oddelením predaja alebo obchodným zástupcom.

- 85 Pokiaľ ide o druhú okolnosť uvedenú v bode 80 vyššie, týkajúcu sa skutočnosti, že Sinopec Chongqing uskutočňovala priamy predaj na vývoz, z judikatúry vyplýva, že čím väčší je podiel tohto priameho predaja, tým ťažšie možno tvrdiť, že prepojený distribútor vykonáva funkcie interného oddelenia predaja (pozri v tomto zmysle rozsudky z 10. marca 1992, Matsushita Electric/Rada, C-175/87, EU:C:1992:109, bod 14, a z 25. júna 2015, PT Musim Mas/Rada, T-26/12, neuverejnený, EU:T:2015:437, bod 69). Naproti tomu o jeden hospodársky subjekt môže ísť vtedy, keď výrobca zabezpečuje doplňujúce predajné úlohy vo vzťahu k úlohám spoločnosti distribuujúcej jeho výrobky (pozri rozsudok z 10. marca 2009, Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP/Rada, T-249/06, EU:T:2009:62, bod 179 a citovanú judikatúru).
- 86 V prejednávanej veci žalobkyne tvrdia, že predaj na vývoz uskutočňovaný priamo spoločnosťou Sinopec Chongqing bez účasti spoločnosti Sinopec Central-China má len doplnkovú povahu vo vzťahu k predaju na vývoz uskutočňovanému spoločnosťou Sinopec Central-China a týka sa nie predaja PVA zákazníkom usadeným v Únii, ale predaja PVA zákazníkom usadeným v Spojených štátoch, a to z dôvodov súvisiacich so systémom výberu antidumpingových ciel v Spojených štátoch, ktorý umožňuje využívať nulové clo len v prípade priameho predaja. Objem PVA týkajúci sa tohto priameho predaja na vývoz do Spojených štátov, ktorý predstavoval len 10,9 % kumulovaného vývozu do Únie a Spojených štátov, nie je dostatočne veľký na to, aby bolo možné dospieť k záveru o neexistencii jedného hospodárskeho subjektu.
- 87 Komisia odpovedá, že skutočnosť, že Sinopec Chongqing uskutočnila priamy predaj do Spojených štátov v podstatnom objeme zodpovedajúcom 12,1 % objemu jej predaja v Únii, preukazuje, že má vlastné interné oddelenie predaja. Dôvod, prečo Sinopec Chongqing sama uskutočnila tento predaj, nie je „nevyhnutne rozhodujúci“ na účely posúdenia jej hospodárskeho vzťahu so spoločnosťou Sinopec Central-China. Rovnako tak nie je dôležité, že všetok predaj na vývoz do Únie uskutočnila spoločnosť Sinopec Central-China.
- 88 V prvom rade treba pripomenúť, že v bode 185 rozsudku z 10. marca 2009, Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP/Rada (T-249/06, EU:T:2009:62), Súd prvého stupňa na účely konštatovania, že úprava podľa článku 2 ods. 10 písm. i) nariadenia č. 384/96 bola vykonaná nesprávne, predovšetkým uviedol, že priamy predaj na vývoz uskutočnený jednou zo žalobkýň vo veci, v ktorej bol vyhlásený uvedený rozsudok, bol marginálny a doplňujúci vo vzťahu k predaju uskutočnenému distribútorom prepojeným s týmito spoločnosťami. Súd prvého stupňa na tento účel uviedol jednak, že tento priamy predaj smeroval do nových členských štátov v transformačnom procese, a jednak, že predstavoval 8 % predaja týchto spoločností do Únie.
- 89 V druhom rade v bodoch 69 a 70 rozsudku z 25. júna 2015, PT Musim Mas/Rada (T-26/12, neuverejnený, EU:T:2015:437), Všeobecný súd konštatoval, že existencia priameho predaja na vývoz v objeme 27,08 % celkového predaja na vývoz neumožňuje vylúčiť, že distribútor prepojený s dotknutými výrobcami vykonáva funkcie interného oddelenia predaja, predstavuje však nepriamy dôkaz potvrdzujúci iné faktory, a teda prispieva k preukázaniu neexistencie jedného hospodárskeho subjektu.
- 90 V prejednávanej veci je nesporné, že Sinopec Chongqing uskutočnila priamy predaj na vývoz do Spojených štátov v objeme 10,9 % jej kumulovaného predaja v Únii a v Spojených štátoch, pričom tento objem zodpovedá 12,1 % jej predaja v Únii, ak sa priamy predaj v Spojených štátoch vyjadří len ako percentuálny podiel predaja v Únii, v protiklade ku kumulovanému predaju v Únii a v Spojených štátoch. Okrem toho žalobkyne na pojednávaní spresnili, pričom Komisia im neoponovala, že svoje PVA vyvážali aj do iných krajín a tento predaj na vývoz uskutočnila spoločnosť Sinopec Central-China. Pokiaľ by sa teda zohľadnil všetok predaj na vývoz, objem

zodpovedajúci priamemu predaju uskutočnenému spoločnosťou Sinopec Chongqing by predstavoval ešte menší percentuálny podiel všetkých PVA výrobkov vyrábaných touto spoločnosťou, ktoré boli predané na vývoz.

- 91 Po prvé je teda potrebné uviesť, že Komisia nesprávne tvrdí, že percentuálny podiel objemu PVA týkajúci sa priameho predaja na vývoz, ktorý uskutočnila Sinopec Chongqing, je „zjavne podstatný“, keďže prekračuje úroveň 8 %, ktorá sa považovala za marginálnu v bode 185 rozsudku z 10. marca 2009, *Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP/Rada* (T-249/06, EU:T:2009:62). Ako totiž vyplýva z bodu 88 vyššie, Súd prvého stupňa v tomto rozsudku skúmal, aký bol percentuálny podiel objemu priameho predaja na vývoz do Únie uskutočneného dotknutými vyvážajúcimi výrobcami na celkovom objeme ich predaja na vývoz do Únie. V prejednávanej veci je však percentuálny podiel priameho predaja na vývoz do Únie uskutočneného spoločnosťou Sinopec Chongqing nulový, keďže všetok predaj PVA vyrobených spoločnosťou Sinopec Chongqing a smerujúcich do Únie zabezpečuje Sinopec Central-China.
- 92 Po druhé treba konštatovať, že bez ohľadu na celkový predaj, vo vzťahu ku ktorému sa vypočítava percentuálny podiel (pozri bod 90 vyššie), objem PVA týkajúci sa priameho predaja na vývoz uskutočneného spoločnosťou Sinopec Chongqing nepredstavuje percentuálny podiel tohto celkového predaja, ktorý by sa približoval k číslu 27,08 %, v súvislosti s ktorým Všeobecný súd v bodoch 69 a 70 rozsudku z 25. júna 2015, *PT Musim Mas/Rada* (T-26/12, neuvverejnený, EU:T:2015:437), v danom prípade dospel k záveru, že ide o nepriamy dôkaz, ktorý môže prispieť k preukázaniu neexistencie jedného hospodárskeho subjektu (pozri bod 89 vyššie).
- 93 Okrem toho treba pripomenúť, že v bode 68 rozsudku z 25. júna 2015, *PT Musim Mas/Rada* (T-26/12, neuvverejnený, EU:T:2015:437), Všeobecný súd tiež uviedol, že nie je vylúčené, že v rámci takéhoto subjektu prepojená spoločnosť vykonáva funkcie interného oddelenia predaja tým, že organizuje a dojednáva predaj výrobcu, bez toho, aby priamo vystavovala všetky faktúry týkajúce sa tohto predaja, keďže účasť výrobcu „na papieri“ možno odôvodniť rôznymi dôvodmi. V prejednávanej veci pritom žalobkyne uviedli, pričom Komisia im neoponovala, že Sinopec Chongqing využívala v Spojených štátoch nulové antidumpingové clo. Okrem toho Wegochem na pojednávaní spresnila, pričom ani jej Komisia neoponovala, že skupina, do ktorej patrí, dovážala PVA vyrábané žalobkyňami tak do Únie, ako aj do Spojených štátov, a že v oboch prípadoch táto skupina rokovala so spoločnosťou Sinopec Central-China, hoci faktúry za dovoz do Spojených štátov vystavovala z uvedeného dôvodu Sinopec Chongqing.
- 94 Vzhľadom na uvedené skutočnosti treba dospieť k záveru, že druhá okolnosť nepredstavuje presvedčivý nepriamy dôkaz o tom, že spoločnosť Sinopec Central-China nemožno kvalifikovať ako interné oddelenie predaja.
- 95 Pokiaľ ide o tretiu okolnosť uvedenú v bode 80 vyššie, týkajúcu sa skutočnosti, že Sinopec Chongqing a Sinopec Ningxia uskutočňovali priamy predaj na čínskom trhu, žalobkyne tvrdia, že existencia tohto priameho predaja nebráni kvalifikovaniu spoločnosti Sinopec Central-China ako interného oddelenia predaja zodpovedného za predaj na vývoz. Žalobkyne totiž nikdy netvrdili, že Sinopec Central-China konala ako interné oddelenie predaja zodpovedné tak za predaj na čínskom trhu, ako aj za predaj na vývoz. Obmedzili sa na tvrdenie, že Sinopec Central-China bola poverená predajom na vývoz. Spôsob, akým výrobca predáva svoje výrobky na domácom trhu, je irelevantný na účely preukázania existencie jedného hospodárskeho subjektu, pokiaľ ide o predaj na vývoz.

- 96 Komisia odpovedá, že skutočnosť, že Sinopec Chongqing a Sinopec Ningxia uskutočňovali významný predaj na čínskom trhu, prispieva k preukázaniu, že mali interné oddelenia predaja, ktoré mohli slúžiť aj ich vývozným trhom, a že Sinopec Central-China konala ako samostatná obchodná spoločnosť.
- 97 Treba uviesť, že existencia priameho predaja PVA spoločnosťami Sinopec Chongqing a Sinopec Ningxia na čínskom trhu môže preukazovať, že tieto spoločnosti mali potrebnú štruktúru na predaj svojich výrobkov bez využitia služieb spoločnosti Sinopec Central-China alebo iných spoločností, ktoré s ňou prípadne nie sú prepojené.
- 98 Ako však tvrdia žalobkyne, z judikatúry vyplýva, že do predaja na vývoz a predaja vyvážajúceho výrobcu na domácom trhu môžu byť zapojené spoločnosti, prepojené či neprepojené, alebo rôzne interné oddelenia predaja (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. marca 1992, Minolta Camera/Rada, C-178/87, EU:C:1992:112, body 2, 9 a 13, a návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Mengozzi v spojených veciach Rada a Komisia/Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP, C-191/09 P a C-200/09 P, EU:C:2011:245, body 65 a 66).
- 99 Z toho vyplýva, že tretia okolnosť nepredstavuje presvedčivý nepriamy dôkaz, ktorý by mohol brániť uznaniu postavenia spoločnosti Sinopec Central-China ako interného oddelenia predaja.
- 100 Pokiaľ ide o štvrtú okolnosť uvedenú v bode 80 vyššie, týkajúcu sa skutočnosti, že Sinopec Chongqing a Sinopec Ningxia znášajú predajné náklady, žalobkyne tvrdia, že predajné náklady vynaložené týmito spoločnosťami im vznikli len v súvislosti s predajom na čínskom trhu a v prípade spoločnosti Sinopec Chongqing v súvislosti s predajom do Spojených štátov.
- 101 Komisia v súvislosti so štvrtou okolnosťou odpovedá, že skutočnosť, že Sinopec Chongqing a Sinopec Ningxia znášali predajné náklady, ktoré boli v prípade spoločnosti Sinopec Ningxia vyššie ako náklady spoločnosti Sinopec Central-China, je ďalším dôkazom samostatnosti spoločnosti Sinopec Central-China.
- 102 Treba uviesť, že je nesporné, že spoločnosti Sinopec Chongqing a Sinopec Ningxia vynaložili náklady len na predaj na čínskom domácom trhu, a pokiaľ ide o prvú z nich, na priamy predaj na vývoz do Spojených štátov. Štvrtá okolnosť preto nemôže zmeniť posúdenie druhej a tretej okolnosti Všeobecným súdom.
- 103 Pokiaľ ide o piatu okolnosť uvedenú v bode 80 vyššie, týkajúcu sa skutočnosti, že Sinopec Central-China uvádzala na trh aj výrobky iných výrobcov ako Sinopec Chongqing a Sinopec Ningxia, žalobkyne tvrdia, že v prípade spoločnosti Sinopec Central-China nákup PVA vyrábaných tretími výrobcami predstavuje len 2 % jej nákupu PVA od spoločností Sinopec Chongqing a Sinopec Ningxia. Iba v prípade, že prepojený obchodník dosahuje veľkú časť svojho obratu predajom výrobkov pochádzajúcich od tretích podnikov, nie sú funkcie tohto obchodníka porovnateľné s funkciami, ktoré vykonáva interné oddelenie predaja. Okrem toho Sinopec Central-China predávala PVA vyrábané tretími výrobcami len na čínskom trhu.
- 104 Wegochem dodáva, že samotná skutočnosť, že Sinopec Central-China uvádzala na trh aj niektoré výrobky iných výrobcov, nemôže preukázať, že táto spoločnosť konala ako nezávislý obchodník. Komisia mala na tento účel preukázať, že tieto predajné činnosti boli dostatočne významné na to, aby umožnili spoločnosti Sinopec Central-China správať sa nezávisle od skupiny, s ktorou bola

prepojená. Komisia mala teda posúdiť význam predaja PVA od tretích podnikov, ktorý uskutočnila Sinopec Central-China, vo vzťahu k obratu tejto spoločnosti. Komisia však takéto posúdenie nevykonala.

- 105 Komisia odpovedá, že aj keď neposúdila význam, ktorý mal v rámci celkového obratu spoločnosti Sinopec Central-China predaj akýchkoľvek výrobkov, ktoré nakúpila od spoločností iných ako Sinopec Chongqing a Sinopec Ningxia, predsa len preukázala, že predaj PVA vyrábaných inými výrobcami, ktorý Sinopec Central-China uskutočnila, predstavoval 10 % celkového predaja PVA spoločnosťou Sinopec Central-China v Únii, a teda nebol zanedbateľný.
- 106 Treba pripomenúť, že podľa judikatúry časť predaja výrobkov pochádzajúcich od neprepojených výrobcov uskutočneného distribútorom prepojeným s výrobcom je dôležitým faktorom pri určení, či tento distribútor tvorí jeden hospodársky subjekt s prepojeným výrobcom. Ak teda distribútor dosahuje veľkú časť svojho obratu predajom výrobkov pochádzajúcich od neprepojených podnikov, môže to predstavovať nepriamy dôkaz toho, že funkcia tohto distribútora nie je funkciou interného oddelenia predaja (pozri rozsudok zo 14. júla 2021, Interpipe Niko Tube a Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant/Komisia, T-716/19, EU:T:2021:457, bod 159 a citovanú judikatúru).
- 107 V judikatúre sa tiež spresňuje, že inštitúcie Únie sú na účely určenia existencie jedného hospodárskeho subjektu oprávnené zohľadniť aj činnosti prepojeného distribútora, ktoré sa týkajú iných výrobkov než je výrobok, ktorý je predmetom antidumpingového prešetrovania, ako aj časť predaja tohto distribútora týkajúceho sa výrobkov, ktoré pochádzajú od neprepojených výrobcov (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. októbra 2016, PT Musim Mas/Rada, C-468/15 P, EU:C:2016:803, body 44 až 46 a 49).
- 108 V prejednávanej veci treba uviesť, že Komisia pripúšťa (pozri bod 105 vyššie), že nevykonala preskúmanie stanovené v uvedenej judikatúre. Preto sa nemôže odvolávať na piatu okolnosť ako na relevantný nepriamy dôkaz neexistencie jedného hospodárskeho subjektu v prejednávanej veci.
- 109 V každom prípade aj za predpokladu, že by Komisia bola oprávnená obmedziť sa len na preskúmanie obratu spoločnosti Sinopec Central-China, ktorý dosiahla z predaja PVA, treba konštatovať, že Komisia nespochybňuje, ako uviedli žalobkyne vo svojich pripomienkach k dodatočnému konečnému poskytnutiu informácií, že v prípade spoločnosti Sinopec Central-China predstavuje nákup PVA vyrábaných tretími výrobcami len 2 % jej nákupu PVA od spoločností Sinopec Chongqing a Sinopec Ningxia. Obrat, ktorý Sinopec Central-China dosiahla z predaja PVA, teda vytvorila z PVA, ktoré takmer v celom rozsahu nakúpila od spoločností Sinopec Chongqing a Sinopec Ningxia.
- 110 Pokiaľ ide o tvrdenie Komisie, že objem nákupu PVA od tretích výrobcov, ktorý uskutočnila Sinopec Central-China, predstavuje 10 % celkového objemu PVA, ktorý vyviezla do Únie počas obdobia prešetrovania, treba konštatovať, že Komisia nevysvetlila, ako by tento údaj prispel k preukázaniu, že Sinopec Central-China nekonala ako interné oddelenie predaja. Relevantnosť tohto údaju je spochybnená skutočnosťou, ktorú žalobkyne zdôraznili vo svojich pripomienkach k dodatočnému konečnému poskytnutiu informácií a na pojednávaní a ktorú Komisia nespochybnila, že PVA, ktoré Sinopec Central-China nakúpila od tretích výrobcov, neboli vyvezené do Únie, ale boli predané prepojenej spoločnosti v Číne.

- 111 V dôsledku toho treba dospieť k záveru, že piata okolnosť nie je relevantná na preukázanie toho, že Sinopec Central-China vykonávala funkcie porovnateľné s funkciami zástupcu, ktorý vykonáva prácu za províziu.
- 112 Vzhľadom na všetky uvedené úvahy týkajúce sa prvej až piatej okolnosti sa zdá, že druhá a tretia okolnosť nepostačujú na to, aby tvorili súbor zhodujúcich sa indícií, ktoré by preukazovali, že funkcie spoločnosti Sinopec Central-China sú funkciami porovnateľnými s funkciami zástupcu, ktorý vykonáva prácu za províziu, alebo ktoré by bránili uznaniu jej postavenia ako interného oddelenia predaja. Za týchto okolností treba dospieť k záveru, že Komisia nepredložila dôkaz, ktorý jej prináležalo predložiť v súlade s judikatúrou uvedenou v bodoch 65 až 67 vyššie, takže sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď konštatovala, že Sinopec Central-China vykonávala funkcie porovnateľné s funkciami zástupcu, ktorý vykonáva prácu za províziu.
- 113 Prvej časti druhého žalobného dôvodu preto treba vyhovieť.

O druhej časti

- 114 Žalobkyne tvrdia, že Komisia v napadnutom nariadení porušila povinnosť, ktorá vyplýva konkrétne z úvodnej časti článku 2 ods. 10 základného nariadenia, vykonať spravodlivé porovnanie vývozných cen a normálnej hodnoty na rovnakej úrovni obchodu.
- 115 Na účely dosiahnutia úrovne vývozných cen zodpovedajúcej cene „zo závodu“ Komisia vykonala úpravy spočívajúce v odpočítaní sporných nákladov od predajnej ceny fakturovanej nezávislým zákazníkom (pozri bod 11 vyššie).
- 116 Naproti tomu na normálnu hodnotu vytvorenú Komisiou na základe článku 2 ods. 6a základného nariadenia, ktorú považovala za zodpovedajúcu cene „zo závodu“ bez nutnosti vykonať úpravy, sa nijaká podobná úprava neuplatnila. Táto normálna hodnota však zodpovedá výrobným nákladom, ktoré boli stanovené na základe výrobných faktorov žalobkyní vynásobených nedeformovanými hodnotami týkajúcimi sa použitej reprezentatívnej krajiny, konkrétne Turecka, zvýšenej o 17,6 % z dôvodu predajných, všeobecných a administratívnych nákladov. Komisia sa rozhodla pre toto zvýšenie na základe informácií, ktoré získala od tureckého výrobcu Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A. S. (ďalej len „Ilkalem“), ktoré však nespresňovali rozsah týchto predajných, všeobecných a administratívnych nákladov. Tieto náklady pritom za normálnych okolností zahŕňajú sporné náklady.
- 117 Žalobkyne poukazujú na to, že vo svojich pripomienkach ku konečnému poskytnutiu informácií upozornili Komisiu na skutočnosť, že vzhľadom na to, že sporné náklady sú *a priori* zahrnuté do predajných, všeobecných a administratívnych nákladov, ktoré sú súčasťou normálnej hodnoty použitej Komisiou, je vysoko pravdepodobné, že porovnanie vývozných cen a normálnej hodnoty nie je spravodlivé.
- 118 Žalobkyne spresňujú, že Komisia nemôže predpokladať, že normálna hodnota vytvorená podľa článku 2 ods. 6a základného nariadenia zodpovedá za každých okolností cene „zo závodu“.
- 119 Wegochem podporuje tvrdenia žalobkyní a zdôrazňuje, že v rámci uplatnenia článku 2 ods. 10 základného nariadenia je síce úlohou subjektu, ktorý sa chce dovolávať úprav, preukázať splnenie podmienok požadovaných na tento účel, Komisii však prináleží, aby mu oznámila, ktoré informácie sú potrebné, a aby mu neuložila neprimerané dôkazné bremeno.

- 120 Podľa spoločnosti Wegochem žalobkyne vo svojich pripomienkach ku konečnému poskytnutiu informácií žiadali o vykonanie úprav normálnej hodnoty s cieľom zabezpečiť spravodlivé porovnanie a túto žiadosť dostatočne odôvodnili vzhľadom na skutočnosť, že normálna hodnota bola vytvorená v súlade s článkom 2 ods. 6a základného nariadenia, a teda údaje týkajúce sa predajných, všeobecných a administratívnych nákladov, ktoré Komisia použila, nezískala od žalobkyň, ale z databázy Orbis (ďalej len „databáza Orbis“), ktorú sa Komisia rozhodla použiť a ktorá poskytla len celkovú hodnotu týchto nákladov bez ich rozpisu. Podľa spoločnosti Wegochem Komisia nemohla od žalobkyň požadovať, aby predložili údaje týkajúce sa tretej osoby, ktoré sú podrobnejšie ako údaje, ktoré mala k dispozícii samotná Komisia.
- 121 Wegochem v každom prípade spresňuje, že je všeobecne známe, že predajné, všeobecné a administratívne náklady spravidla zahŕňajú sporné náklady, ako potvrdzuje aj používateľská príručka k databáze Orbis.
- 122 Komisia odpovedá, že subjekt, ktorý sa chce dovolávať úpravy podľa článku 2 ods. 10 základného nariadenia s cieľom zabezpečiť spravodlivé porovnanie vývozných cen a normálnej hodnoty, znáša dôkazné bremeno týkajúce sa preukázania toho, že táto úprava je odôvodnená. V priebehu konania, ktoré viedlo k prijatiu napadnutého nariadenia, žalobkyne tvrdili, že niektoré náklady, ktoré boli odpočítané od vývozných cen, neboli odpočítané od normálnej hodnoty, svoju žiadosť o úpravy však ničím nepodložili. Podľa názoru Komisie sa žalobkyne tvrdením o porušení úvodnej časti uvedeného ustanovenia usilujú obísť dôkazné bremeno, ktoré znášali.
- 123 Komisia tiež uvádza, že žalobkyne mali bližšie podložiť svoju žiadosť o úpravy aj napriek tomu, že v prejednávanej veci bola normálna hodnota vytvorená v súlade s článkom 2 ods. 6a základného nariadenia.
- 124 Znenie článku 2 ods. 10 prvej až piatej vety základného nariadenia bolo pripomenuté v bode 59 vyššie.
- 125 V prejednávanej veci sa Komisia rozhodla vykonať úpravy vývozných cen smerom nadol na základe článku 2 ods. 10 písm. e), g) a k) základného nariadenia, aby z nej odstránila sporné náklady, a aby tak v súlade so svojou praxou dosiahla úroveň zodpovedajúcu cene „zo závodu“, ako vyplýva z odôvodnení 313, 314 a 357 základného nariadenia a zo spresnení, ktoré Komisia uviedla v odpovedi na písomné otázky Všeobecného súdu a na jeho otázky na pojednávaní.
- 126 Treba uviesť, že úpravy smerujúce k dosiahnutiu úrovne vývozných cen „zo závodu“ sú nevyhnutné na zabezpečenie toho, aby sa „medzi vývoznou cenou a normálnou hodnotou [vykonalo] spravodlivé porovnanie“ vyžadované v článku 2 ods. 10 základného nariadenia, len vtedy, ak sa aj normálna hodnota vypočíta na úrovni „zo závodu“.
- 127 Podľa judikatúry pripomenutej v bode 65 vyššie teda prináležalo Komisii, ktorá sa rozhodla vykonať predmetné porovnanie na úrovni „zo závodu“, aby preukázala, že tieto úpravy boli nevyhnutné na zabezpečenie spravodlivého porovnania vývozných cen a normálnej hodnoty.
- 128 V každom prípade aj za predpokladu, že by dôkazné bremeno znášali žalobkyne, treba uviesť, že žalobkyne vo svojich pripomienkach ku konečnému poskytnutiu informácií tvrdili, že vývozná cena použitá Komisiou nezahŕňa sporné náklady, zatiaľ čo normálna hodnota bola vytvorená so zahrnutím predajných, všeobecných a administratívnych nákladov, ktoré s najväčšou pravdepodobnosťou zahŕňali sporné náklady, takže porovnanie nemuselo byť spravodlivé. Navrhli Komisii, aby buď neodpočítala sporné náklady od vývozných cen, alebo aby na základe údajov

poskytnutých spoločnosťou Sinopec Chongqing vykonala úpravy vytvorenej normálnej hodnoty smerom nadol. Ako uvádza Wegochem, žalobkyne teda v podstate požiadali Komisiu o vykonanie úprav s cieľom zabezpečiť spravodlivosť porovnania vývoznej ceny a normálnej hodnoty a svoju žiadosť riadne odôvodnili.

- 129 Je pravda, že podľa judikatúry článok 2 ods. 10 základného nariadenia na rozdiel od článku 2.4 antidumpingovej dohody nespresňuje, že „úrady oznámia dotýčným stranám, ktoré informácie sú nevyhnutné na zabezpečenie celkového porovnania a nebudú ich neprímerane zaťažovať pri dokazovaní“. Požiadavky vyplývajúce z článku 2.4 antidumpingovej dohody v rozsahu, v akom sa týkajú práva účastníkov správneho konania na poskytnutie informácií potrebných na to, aby sa mohli zúčastniť na tomto konaní so znalosťou veci a intenzity dôkazného bremena, ktoré musia uniesť, sú však súčasťou všeobecných zásad práva Únie, najmä zásady riadnej správy vecí verejných, ktorá je zakotvená aj v článku 41 Charty základných práv Európskej únie. Inštitúciám Únie teda prináleží oznámiť účastníkovi konania, ktorý žiada o vykonanie úpravy, informácie, ktoré sú potrebné na tento účel, a neuložiť mu neprímerané dôkazné bremeno (pozri v tomto zmysle rozsudok z 8. júla 2008, Huvis/Rada, T-221/05, neuvverejnený, EU:T:2008:258, body 77 a 78; pozri tiež v tomto zmysle a analogicky rozsudky z 10. októbra 2012, Ningbo Yonghong Fasteners/Rada, T-150/09, neuvverejnený, EU:T:2012:529, bod 124, a z 11. septembra 2014, Gold East Paper a Gold Huasheng Paper/Rada, T-443/11, EU:T:2014:774, bod 166).
- 130 V predjednávanej veci sa pripomienkami žalobkýň uvedenými v bode 128 vyššie zaoberali odôvodnenia 313 a 314 napadnutého nariadenia, ktoré znejú:
- „(313) V pripomienkach ku konečnému poskytnutiu informácií traja vyvážajúci výrobcovia zaradení do vzorky spochybnili skutočnosť, že Komisia odstránila určité výdavky na prepravu z vývoznej ceny, zatiaľ čo tieto výdavky (spolu s manipulačnými nákladmi atď. a finančnými nákladmi, ako sú napríklad bankové poplatky), neboli odstránené z predajných, všeobecných a administratívnych nákladov výrobcu v reprezentatívnej krajine.
- (314) Komisia s týmto tvrdením nesúhlasila. Komisia poznamenala, že nič nenasvedčuje tomu, že také výdavky zahrnuté do predajných, všeobecných a administratívnych nákladov vykázaných za výrobcu v reprezentatívnej krajine. Vyvážajúci výrobcovia zaradení do vzorky neposkytli žiadny dôkaz o opaku. Toto tvrdenie sa preto zamietlo.“
- 131 Treba uviesť, že vzhľadom na to, že Komisia vytvorila normálnu hodnotu v súlade s článkom 2 ods. 6a základného nariadenia, údaje, ktoré na tento účel použila v súvislosti s predajnými, všeobecnými a administratívnymi nákladmi, neposkytli žalobkyne, ale spoločnosť Ilkalem, ktorú si Komisia vybrala. Komisia v tejto súvislosti pripúšťa, že pokiaľ ide o predajné, všeobecné a administratívne náklady, ktoré použila a ktoré vychádzali z databázy Orbis, nebol k dispozícii nijaký ľahlo dostupný doplňujúci rozpis a že v dôsledku toho oznámila žalobkyniam informácie týkajúce sa spoločnosti Ilkalem, ktoré boli uvedené v tejto databáze.
- 132 Ako pritom tvrdí Wegochem, údaje použité Komisiou obsahujú riadok „other operating expenses“ (ostatné prevádzkové náklady). V používateľskej príručke k databáze Orbis sa uvádza, že pod pojmom „other operating expenses“ sa rozumejú „All costs not directly related to the production of goods sold such as commercial costs, administrative expenses, etc. + depreciation of those costs“ (všetky náklady, ktoré priamo nesúvisia s výrobou predávaného tovaru, ako napríklad obchodné náklady, administratívne náklady atď. + odpisy týchto nákladov). Komisia v odpovedi

na písomnú otázku Všeobecného súdu pripustila, že nevie, či boli sporné náklady zahrnuté do „other operating expenses“. Je teda potrebné konštatovať, že uvedená definícia neumožňuje vylúčiť, že tieto „other operating expenses“ zahŕňajú sporné náklady.

- 133 Okrem toho, ako pripomína aj Wegochem, Komisia v dotazníku zaslanom vyvážajúcim výrobcom v rámci prešetrovania, ktoré viedlo k prijatiu napadnutého nariadenia, zahrnula do predajných, všeobecných a administratívnych nákladov aj náklady zodpovedajúce sporným nákladom.
- 134 Z toho vyplýva, že Komisia, ktorá sama nemala k dispozícii presnejší rozpis predajných, všeobecných a administratívnych nákladov spoločnosti Ilkalem, nemohla dôvodne požadovať od žalobkyní, keď vo svojich pripomienkach ku konečnému poskytnutiu informácií nastolili otázku spravodlivosti porovnania vývoznnej ceny a normálnej hodnoty, aby bližšie podložili svoju žiadosť predložením údajov týkajúcich sa tretej osoby, ktoré sú konkrétnejšie ako údaje, ktoré mala k dispozícii Komisia.
- 135 V dôsledku toho treba konštatovať, že Komisia v odôvodnení 314 napadnutého nariadenia požadovala od žalobkyní predloženie neprimeraných dôkazov.
- 136 Tento záver nie je spochybnený ani nedávnou judikatúrou Súdneho dvora, z ktorej vyplýva, že samotná okolnosť, že normálna hodnota bola stanovená na základe informácií, ktoré neposkytli dotknutí vyvážajúci výrobcovia, nemôže spôsobiť zmiernenie pravidla rozdelenia dôkazného bremena, ako vyplýva z článku 2 ods. 10 základného nariadenia a z relevantnej judikatúry (pozri body 65 až 67 vyššie). Podľa tejto judikatúry sa totiž pravidlo, podľa ktorého prináleží účastníkovi konania, ktorý žiada o úpravu na základe jedného z faktorov uvedených v tomto článku, aby preukázal, že tento faktor môže ovplyvniť ceny, a teda ich porovnateľnosť, uplatňuje bez ohľadu na metódu, na základe ktorej bola normálna hodnota stanovená (pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. apríla 2022, Changmao Biochemical Engineering/Komisia, C-666/19 P, EU:C:2022:323, bod 151).
- 137 Súdny dvor totiž predtým, ako dospel k záveru, že Komisia neuložila dotknutým vyvážajúcim výrobcom neprimerané dôkazné bremeno, zdôraznil, že Komisia poskytla uvedeným výrobcom relevantné údaje (pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. apríla 2022, Changmao Biochemical Engineering/Komisia, C-666/19 P, EU:C:2022:323, bod 152).
- 138 V prejednávanej veci však Komisia neposkytla žalobkyniam údaje, ktoré by im umožnili bližšie podložiť ich žiadosť o to, aby sporné náklady neboli odstránené z vývoznnej ceny alebo aby boli odstránené z normálnej hodnoty.
- 139 Vzhľadom na všetky uvedené úvahy treba druhej časti druhého žalobného dôvodu vyhovieť.

O tretej časti

- 140 Tretia časť tohto žalobného dôvodu sa skladá z dvoch výhrad. Na jednej strane žalobkyne podporované spoločnosťou Wegochem spochybňujú rozhodnutie Komisie vykonať úpravu normálnej hodnoty smerom nahor na základe článku 2 ods. 10 písm. b) základného nariadenia (ďalej len „druhá sporná úprava“), aby sa zohľadnil rozdiel medzi sadzbou dane z pridanej hodnoty (DPH), ktorá sa má zaplatiť, a sadzbou vrátenia DPH pri vývoze. Na druhej strane tvrdia, že Komisia v každom prípade stanovila túto úpravu na nadmernej úrovni.

– O prvej výhrade

- 141 Žalobkyne tvrdia, že hoci v prípade ich predaja na vývoz mali nárok na vrátenie DPH zaplatenej na vstupe, tento predaj nepodliehal nijakej DPH na výstupe, ako preukazujú ich faktúry. Okrem toho podľa názoru žalobkýň vzhľadom na to, že normálna hodnota bola vytvorená na základe údajov týkajúcich sa tretej krajiny, už zo samotnej podstaty nezohľadňuje čínsku DPH. Komisia nepredložila nijaký dôkaz o opaku. Nie je teda dôležité, či sa čínske pravidlá týkajúce sa DPH líšia v závislosti od toho, či ide o predaj na čínskom domácom trhu, alebo o predaj na vývoz. Komisia nevysvetlila, prečo bola druhá sporná úprava nevyhnutná bez ohľadu na skutočnosť, že normálna hodnota bola vytvorená na základe uvedených údajov.
- 142 Žalobkyne z toho vyvodzujú záver, že druhá sporná úprava nebola nevyhnutná na to, aby porovnanie vývozných cien a normálnej hodnoty bolo daňovo neutrálne. Tieto položky sa totiž už nachádzajú na rovnakej úrovni nepriameho zdanenia, keďže obe sú vyjadrené bez DPH.

143 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkýň.

144 Treba pripomenúť, že článok 2 ods. 10 písm. b) základného nariadenia znie:

„Dovozné platby a nepriame dane

Vykoná sa úprava normálnej hodnoty o čiastku zodpovedajúcu ľubovoľným dovozným platbám alebo nepriamym daniam na ťarchu podobného výrobku a materiálov do neho manuálne začlenených, ak sú určené na spotrebu v krajine vývozu a nie sú vyberané alebo vrátené vo vzťahu k výrobku vyvázanému do Únie.“

145 V odôvodneniach 387 a 388 základného nariadenia Komisia uviedla dôvody, prečo považovala za nevyhnutné na zabezpečenie spravodlivého porovnania vývozných cien a normálnej hodnoty vykonať druhú spornú úpravu aj napriek námietkam, ktoré vzniesli najmä žalobkyne vo svojich pripomienkach ku konečnému poskytnutiu informácií.

146 V týchto odôvodneniach sa uvádza:

„(387) Vo svojich pripomienkach ku konečnému poskytnutiu informácií traja vyvážajúci výrobcovia zaradení do vzorky a jeden výrobca/požívateľ z Únie tvrdili, že by sa nemala vykonať žiadna úprava z dôvodu nenávratnej DPH. Tieto zainteresované strany najmä tvrdili, že Komisia nevysvetlila, prečo je takáto úprava potrebná konkrétne vzhľadom na skutočnosť, že normálna hodnota je vytvorená (čiastočne) s použitím údajov z tretej krajiny. Tieto zainteresované strany takisto tvrdili, že Komisia nevysvetlila, prečo by bez úpravy DPH existoval rozdiel medzi vývoznou cenou a vytvorenou normálnou hodnotou, ktorá ovplyvňuje porovnateľnosť cien. Podľa ich názoru, keďže normálna cena je založená na štruktúre, neexistuje žiadne vrátenie DPH zaplatenej na vstupe, a preto by sa nemali robiť žiadne úpravy, pokiaľ ide o rozdiely v prípade vrátenia DPH.

(388) Komisia s týmto tvrdením nesúhlasila. Komisia vykonala úpravu podľa článku 2 ods. 10 písm. b) základného nariadenia o rozdiel nepriamych daní medzi predajom z [Číny] na vývoz do Únie a normálnou hodnotou, pri ktorej sa vylúčili nepriame dane, ako je DPH. Komisia nemusí preukazovať, že vytvorená normálna hodnota skutočne obsahuje zaplatenú DPH, ktorá môže byť v plnej výške vrátená pri predaji na domácom trhu, keďže toto je irelevantné. Normálna hodnota, ktorá bola vytvorená tak, ako sa uvádza v odôvodneniach 335 až 347 a 295, nezahrňala DPH, keďže nedeformované hodnoty

v reprezentatívnej krajine sa používajú na výpočet normálnej hodnoty vo vyvážajúcej krajine bez DPH. Súčasná situácia týkajúca sa uplatňovania DPH v prípade predaja na domácom trhu a pri vývoze sa vyskytuje výlučne v [Číne]. Prešetrovaním sa dospelo k záveru, že v období prešetrovania v [Číne] vzniká vyvážajúcim výrobcom pri vývoze povinnosť zaplatiť DPH vo výške 13 % alebo 16 % (13 % sa uplatňuje od apríla do júna 2019 a 16 % sa uplatňuje od júla 2018 do marca 2019), zatiaľ čo 5 %, 9 % alebo 10 % sa vracia (5 % sa uplatňuje od júla do augusta 2018, 9 % sa uplatňuje od septembra do októbra 2018 a 10 % sa uplatňuje od novembra 2018 do júna 2019). V súlade s článkom 2 ods. 10 písm. b) základného nariadenia Komisia preto náležite upravila normálnu hodnotu o rozdiel v nepriamych daniach, v tomto prípade DPH, ktorá bola čiastočne vrátená pri predaji na vývoz...“

- 147 Vzhľadom na to, že to bola Komisia, ktorá z vlastného podnetu vykonala druhú spornú úpravu, v súlade s judikatúrou pripomenutou v bodoch 65 až 67 vyššie mala preukázať, že táto úprava bola nevyhnutná.
- 148 Preto je potrebné určiť, či Komisia dostatočne preukázala nevyhnutnosť druhej spornej úpravy.
- 149 Treba konštatovať, že formulácia odôvodnenia 388 napadnutého nariadenia nie je ľahko zrozumiteľná.
- 150 Treba však pripomenúť, že podľa judikatúry požiadavka odôvodnenia aktov Únie v zmysle článku 296 druhého odseku ZFEÚ musí byť posudzovaná v závislosti od okolností prípadu, najmä v závislosti od obsahu aktu, povahy uvádzaných dôvodov a záujmu, ktorý na jeho objasnení môžu mať osoby, ktorým je akt určený, alebo iné osoby, ktorých sa akt priamo a osobne týka. Nevyžaduje sa, aby odôvodnenie špecifikovalo všetky relevantné skutkové a právne okolnosti, keďže otázka, či odôvodnenie aktu spĺňa požiadavky uvedeného článku, sa musí posudzovať nielen s ohľadom na jeho znenie, ale aj s ohľadom na jeho kontext a na všetky právne predpisy, ktoré upravujú dotknutú oblasť (pozri rozsudok z 20. januára 2022, Komisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, bod 88 a citovanú judikatúru).
- 151 Rovnako pokiaľ ide o nariadenie, odôvodnenie sa môže obmedziť na jednej strane na uvedenie celkovej situácie, ktorá viedla k jeho prijatiu, a na strane druhej na uvedenie všeobecných cieľov, ktoré má dosiahnuť. Preto nemožno od inštitúcií Únie požadovať, aby v ňom boli vysvetlené rozličné skutočnosti, často veľmi početné a zložité, na základe ktorých bolo nariadenie prijaté, a tým menej, aby obsahovalo viac či menej úplné zhodnotenie týchto skutočností (pozri rozsudok z 20. januára 2022, Komisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, bod 89 a citovanú judikatúru).
- 152 Z toho vyplýva, že nariadenie, ktorým sa stanovuje antidumpingové clo, musí obsahovať podstatu odôvodnenia Komisie, ale nemusí obsahovať osobitné odôvodnenie pre každé z mnohých skutkových tvrdení uvedených zainteresovanými stranami. Všeobecný súd tak môže požiadať Komisiu o dodatočné vysvetlenia a zohľadniť ich vo svojom preskúmaní, pokiaľ sa zakladajú na skutočnostiach, ktoré sú súčasťou spisu Komisie (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok z 20. januára 2022, Komisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, body 92, 93, 95 a 96 a citovanú judikatúru).
- 153 V prejednávanej veci Komisia predložila ako prílohy F.6 a F.7 vyjadrenia obsahujúceho jej odpovede na písomné otázky Všeobecného súdu dva dokumenty nazvané „Správa o overení“, ktoré zaslala žalobkyniam po dvoch overeniach na mieste v priestoroch spoločností Sinopec

Chongqing a Sinopec Ningxia. Zo strany 12 prílohy F.6 a zo strany 8 prílohy F.7 vyplýva, že ak čínska spoločnosť poverená vývozom kúpi od inej čínskej spoločnosti výrobky, ktoré chce následne vyviezť, zaplatí DPH, ktorá bola počas obdobia prešetrovania vo výške 16 % a potom 13 %. Pri vývoze je možné požiadať o čiastočné vrátenie už zaplatenej DPH, a to vo výške, ktorá bola počas uvedeného obdobia najprv 5 %, potom 9 % a napokon 10 %. Rozdiel medzi DPH zaplatenou na vstupe pri vývoze a týmto vrátením predstavuje nevratnú DPH.

- 154 Okrem toho žalobkyne na pojednávaní spresnili, že namietajú odôvodnenie 388 napadnutého nariadenia v rozsahu, v akom v ňom Komisia tvrdila, že počas obdobia prešetrovania existovala v Číne DPH pri vývoze vo výške 13 % alebo 16 %, zatiaľ čo podľa ich názoru sa táto DPH uplatňovala na domáci predaj, ale nie na predaj na vývoz. Žalobkyne tiež uznali, že jedinou relevantnou otázkou je otázka nevratnej DPH.
- 155 S prihliadnutím na spresnenia poskytnuté Komisiou, ktoré mali žalobkyne k dispozícii, treba odôvodnenie 388 napadnutého nariadenia chápať v tom zmysle, že Komisia, ako potvrdila na pojednávaní, usúdila jednak, že vývozná cena výrobkov žalobkýň zahŕňa sumu zodpovedajúcu nevratnej DPH, zatiaľ čo normálna hodnota bola vytvorená bez DPH, a jednak, že tieto okolnosti odôvodňujú úpravu normálnej hodnoty smerom nahor, aby sa zabezpečilo spravodlivé porovnanie.
- 156 Preto treba konštatovať, že Komisia preukázala nevyhnutnosť vykonania druhej spornej úpravy.
- 157 Treba však uviesť, že v článku 2 ods. 10 písm. b) základného nariadenia nie je uvedená úprava normálnej hodnoty v reprezentatívnej krajine vytvorenej podľa článku 2 ods. 6a tohto nariadenia s cieľom zohľadniť nevratnú DPH ovplyvňujúcu vývoznú cenu v krajine, odkiaľ pochádza dumpingový dovoz. Komisia sa preto dopustila nesprávneho právneho posúdenia, pokiaľ ide o právny základ druhej spornej úpravy. Je však potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry zrušenie aktu Únie z dôvodu nesprávneho právneho základu nie je odôvodnené, ak takéto pochybenie nemalo rozhodujúci vplyv na posúdenie vykonané autorom aktu (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudky z 18. decembra 1997, *Costantini/Komisia*, T-57/96, EU:T:1997:214, bod 23 a citovanú judikatúru, a z 9. júna 2015, *Navarro/Komisia*, T-556/14 P, EU:T:2015:368, bod 26 a citovanú judikatúru). V prejednávanej veci je potrebné túto zásadu uplatniť. Treba totiž uviesť, že článok 2 ods. 10 písm. k) základného nariadenia, podľa ktorého „úprava sa môže vykonať aj kvôli rozdielom v iných faktoroch, ktoré nie sú uvedené [v článku 2 ods. 10 písm.] a) až j) [tohto nariadenia], ak sa preukáže, že ovplyvňujú porovnateľnosť cien požadovaných v tomto odseku, najmä ak spotrebitelia sústavne platia rozdielne ceny na domácom trhu v dôsledku rozdielu v týchto faktoroch“, umožňoval Komisii vykonať druhú spornú úpravu s cieľom opätovne zaviesť symetriu medzi normálnou hodnotou a vývoznou cenou dotknutého výrobku a zabezpečiť spravodlivé porovnanie týchto dvoch hodnôt (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok z 19. mája 2021, *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products a i./Komisia*, T-254/18, vec v odvolacom konaní, EU:T:2021:278, bod 597).
- 158 V tejto súvislosti treba v odpovedi na tvrdenie, ktoré uviedli žalobkyne na pojednávaní a Wegochem vo svojom vyjadrení vedľajšieho účastníka konania, uviesť, že druhá podmienka stanovená v článku 2 ods. 10 písm. k) základného nariadenia je v prejednávanej veci splnená. Hoci totiž nevratná DPH ovplyvňuje vývoznú cenu smerom nahor, je nesporné, že do bežnej hodnoty, ktorá bola vytvorená na základe údajov z tretej krajiny a ktorá na základe uplatnenia článku 2 ods. 6a základného nariadenia nahrádza cenu dotknutého výrobku, nie je zahrnutá nijaká DPH.

159 Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti treba prvú výhradu, ktorú žalobkyne vzniesli na podporu tretej časti druhého žalobného dôvodu, zamietnuť.

– *O druhej výhrade*

160 Žalobkyne tvrdia, že aj za predpokladu, že by bolo potrebné vykonať úpravu podľa článku 2 ods. 10 písm. b) základného nariadenia, úprava použitá v napadnutom nariadení je neprimeraná, keďže nezohľadňuje skutočnosť, že DPH na vstupe sa vypočítava z hodnoty surovín, zatiaľ čo vrátenie dane pri vývoze sa vypočítava z hodnoty predaja. Túto výhradu dokladajú číselným príkladom, v ktorom vypočítavajú sumu nevratnej DPH ako rozdiel medzi sumou vyplývajúcou z uplatnenia sadzby DPH na vstupe na náklady na určité vstupy použité na vytvorenie normálnej hodnoty na jednej strane a sumou vyplývajúcou z uplatnenia sadzby vrátenia DPH na vývoznú cenu na druhej strane.

161 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkýň.

162 Treba pripomenúť, že druhá sporná úprava spočíva vo zvýšení normálnej hodnoty vytvorenej bez DPH na základe tureckých údajov o percentuálny podiel umožňujúci zabezpečiť spravodlivé porovnanie s vývoznou cenou s ohľadom na skutočnosť, že táto vývozná cena zahŕňa sumu zodpovedajúcu nevratnej DPH. V rozpore s tým, čo zdá sa tvrdia žalobkyne, teda Komisia neuplatnila sadzbu DPH na vstupe na náklady na vstupy použité na vytvorenie normálnej hodnoty, ani neodpočítala od takto získanej čiastky sumu zodpovedajúcu uplatneniu sadzby vrátenia DPH na vývoznú cenu. Z toho vyplýva, že tvrdenia žalobkýň, ktoré majú podporiť túto výhradu, nezodpovedajú skutkovým okolnostiam prejednávanej veci, takže neumožňujú preukázať, že druhá sporná úprava je neprimeraná.

163 Druhú výhradu uvedenú žalobkýňami na podporu tretej časti druhého žalobného dôvodu a v dôsledku toho aj tretiu časť v celom rozsahu je preto potrebné zamietnuť.

164 Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti treba dospieť k záveru, že druhý žalobný dôvod je v prvých dvoch častiach dôvodný, zatiaľ čo v tretej časti nie je dôvodný.

O treťom žalobnom dôvode, založenom na porušení článku 18 ods. 1 a 5 základného nariadenia, ako aj článku 6.8 antidumpingovej dohody a prílohy II

165 Týmto žalobným dôvodom žalobkyne po predchádzajúcom spresnení, že nespochybňujú, že Komisia bola oprávnená vypočítať normálnu hodnotu spoločnosti Sinopec Ningxia na základe dostupných údajov v zmysle článku 18 (pozri bod 10 vyššie), uvádzajú dve výhrady. Na jednej strane tvrdia, že Komisia nemôže použiť ako dostupné údaje v zmysle článku 18 údaje, ktoré získala na základe prvého uplatnenia tohto článku. Na druhej strane vytýkajú Komisii, že s nimi zaobchádzala represívne a nevychádzala z „najdostupnejších informácií“ podľa prílohy II (ďalej len „najlepšie dostupné informácie“) týkajúcej sa článku 6.8 antidumpingovej dohody, ktorý je prebratý do práva Únie článkom 18 základného nariadenia.

O prvej výhrade

166 Žalobkyne podporované spoločnosťou Wegochem pripomínajú, že dostupnými údajmi v zmysle článku 18, ktoré Komisia použila na výpočet normálnej hodnoty spoločnosti Sinopec Ningxia, sú údaje týkajúce sa dvoch ďalších skupín čínskych vyvážajúcich výrobcov, ktoré boli rovnako ako žalobkyne súčasťou vzorky vybranej Komisiou podľa článku 17 základného nariadenia (ďalej len „ostatní vyvážajúci výrobcovia“), vo vzťahu ku ktorým Komisia tiež uplatnila článok 18 tohto nariadenia. Podľa žalobkyní však len čo Komisia použila toto ustanovenie na výpočet normálnej hodnoty vyvážajúceho výrobcu, takto získané údaje nemôžu predstavovať dostupné údaje v zmysle článku 18, ktoré by Komisii umožnili vypočítať normálnu hodnotu iného vyvážajúceho výrobcu zaradeného do tejto vzorky. Žalobkyne sa na podporu svojho tvrdenia analogicky odvolávajú na článok 9 ods. 6 základného nariadenia, ktorý síce nie je uplatniteľný v prejednávanej veci, umožňuje však vyvodiť existenciu všeobecnej zásady.

167 Komisia podporovaná spoločnosťami Kuraray a Sekisui spochybňuje tvrdenia žalobkyní.

168 Je potrebné pripomenúť relevantné ustanovenia článku 18 základného nariadenia, ktorého predmetom je „nespolupráca“, ktoré znejú:

„1. V prípadoch, keď ktorákoľvek zainteresovaná strana odmietne prístup k potrebným informáciám alebo ich inak neposkytne v lehote stanovenej v tomto nariadení, prípadne významným spôsobom vytvára prekážky uskutočneniu prešetrovania, predbežné alebo konečné zistenia, či už pozitívne, alebo negatívne, možno vypracovať na základe dostupných skutočností.

...

5. Ak sa stanoviská vrátane tých, ktoré sa týkajú normálnej hodnoty, zakladajú na ustanoveniach odseku 1, vrátane informácií uvedených v podaní, overia sa tam, kde je to prakticky možné, a s náležitým ohľadom na lehoty prešetrovania vo vzťahu k informáciám z iných nezávislých zdrojov, ktoré môžu byť dostupné, ako sú napr. publikované cenníky, oficiálna dovozná štatistika a colné výkazy alebo informácie získané od iných zainteresovaných strán v priebehu prešetrovania.

...

6. Ak ktorákoľvek zainteresovaná strana nespolupracuje alebo spolupracuje len čiastočne, takže sa tým neposkytnú relevantné informácie, výsledok prešetrovania môže byť pre túto stranu menej priaznivý, ako by to bolo v prípade, ak by táto strana spolupracovala.“

169 Komisia v napadnutom nariadení konštatovala, že Sinopec Ningxia neposkytla všetky informácie potrebné na výpočet normálnej hodnoty svojich výrobkov. Komisia teda na stanovenie tejto normálnej hodnoty uplatnila článok 18 ods. 1 základného nariadenia. Na tento účel použila normálne hodnoty ostatných vyvážajúcich výrobcov, ktoré čiastočne stanovila na základe toho istého ustanovenia.

170 Keďže žalobkyne sa analogicky odvolávajú na článok 9 ods. 6 základného nariadenia, treba pripomenúť, že toto ustanovenie stanovuje:

„6. Ak Komisia obmedzila svoje prešetrovanie v súlade s článkom 17, každé antidumpingové clo, ktoré sa uplatňuje na dovoz od vývozcov alebo výrobcov, ktorí sa prihlásili v súlade s článkom 17, ale neboli zahrnutí do prešetrovania, nesmie prekročiť vážené priemerné dumpingové rozpätie

stanovené pre strany vo vzorke bez ohľadu na to, či bola normálna hodnota pre takéto strany stanovená na základe článku 2 ods. 1 až 6, alebo článku 2 ods. 7 písm. a).

Na účely tohto odseku Komisia neberie do úvahy žiadne nulové rozpätia, rozpätia *de minimis* a rozpätia stanovené za okolností uvedených v článku 18.“

- 171 Treba uviesť, že ustanovenia článku 9 ods. 6 základného nariadenia stanovujú pravidlá uplatniteľné na vyvážajúcich výrobcov, ktorí chceli byť súčasťou vzorky vybranej Komisiou podľa článku 17 tohto nariadenia, ale napokon do nej neboli zaradení. Cieľom týchto ustanovení je teda chrániť týchto vyvážajúcich výrobcov, ktorí nemohli spolupracovať s Komisiou, najmä pred nedostatočnou spoluprácou zo strany vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky. Situácia vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky je však natolko odlišná od situácie vyvážajúcich výrobcov vylúčených zo vzorky, že nijaká analógia neprichádza do úvahy. Tieto ustanovenia teda neumožňujú preukázať existenciu všeobecnej zásady, ktorá by bránila Komisii v možnosti použiť ako dostupné údaje v zmysle článku 18 údaje, ktoré získala na základe prvého uplatnenia tohto článku.
- 172 Okrem toho Wegochem nesprávne uvádza, že tvrdenie žalobkyní podporuje správa odvolacieho orgánu týkajúca sa sporu „Spojené štáty – antidumpingové opatrenia týkajúce sa určitých oceľových výrobkov valcovaných za tepla z Japonska“, ktorú prijal OUS 23. augusta 2001 (WT/DS 184/AB/R). Podľa bodu 123 tejto správy je totiž cieľom článku 9.4 antidumpingovej dohody, ktorý sa rovnako ako článok 9 ods. 6 základného nariadenia týka stanovenia antidumpingových ciel uplatniteľných na vyvážajúcich výrobcov, ktorí neboli zaradení do vzorky vybranej príslušným orgánom, „zabrániť tomu, aby vývozcovia, ktorí neboli požiadaní o spoluprácu počas prešetrovania, utrpeli ujmu v dôsledku medzier alebo nedostatkov v informáciách poskytnutých prešetrovanými vývozcami“. Táto správa ani zďaleka nepodporuje tvrdenie žalobkyní, ale potvrdzuje, že cieľom týchto ustanovení je cieľ uvedený v bode 171 vyššie.
- 173 Vzhľadom na to, že žalobkyne boli súčasťou vzorky vybranej Komisiou v prejednávanej veci, mali možnosť spolupracovať s Komisiou s cieľom zabrániť jej vo výpočte normálnej hodnoty spoločnosti Sinopec Ningxia na základe dostupných údajov v zmysle článku 18. Bez ohľadu na dôvody, pre ktoré nemohli Komisii poskytnúť všetky informácie, o ktoré ich požiadala, ich situácia nie je porovnateľná so situáciou vyvážajúcich výrobcov vylúčených zo vzorky.
- 174 Prvú výhradu, ktorú žalobkyne uviedli na podporu tretieho žalobného dôvodu, preto treba zamietnuť.

O druhej výhrade

- 175 Žalobkyne podporované spoločnosťou Wegochem pripomínajú, že Komisia v napadnutom rozhodnutí stanovila v prípade spoločnosti Sinopec Ningxia normálnu hodnotu pre každý druh výrobku predávaného touto spoločnosťou na základe najvyššej normálnej hodnoty pre rovnaký druh výrobku, ktorú vypočítala pre ostatných vyvážajúcich výrobcov, namiesto toho, aby použila overené informácie týkajúce sa spoločnosti Sinopec Chongqing. Rozdiely medzi výrobnými procesmi používanými spoločnosťami Sinopec Chongqing a Sinopec Ningxia sú irelevantné, ako potvrdzuje skutočnosť, že výrobný proces spoločnosti Kuraray sa líši od výrobných procesov čínskych vyvážajúcich výrobcov. Komisia teda použila nespoľahlivé údaje, ktoré neboli najlepšími dostupnými informáciami a neboli výsledkom porovnacieho posúdenia. So žalobkyňami tak

zaobchádzala represívne, čo je v rozpore s právom WTO, a to aj vzhľadom na skutočnosť, že dumpingové rozpätia ostatných vyvážajúcich výrobcov sú oveľa vyššie ako dumpingové rozpätie spoločnosti Sinopec Chongqing.

- 176 Okrem toho žalobkyne spochybňujú tvrdenie Komisie uvedené v odôvodnení 333 napadnutého nariadenia, podľa ktorého neexistuje žiadny dôkaz, ktorý by naznačoval, že normálna hodnota spoločnosti Sinopec Ningxia pre každý druh výrobku by bola nižšia ako najvyššia normálna hodnota pre každý druh výrobku ostatných vyvážajúcich výrobcov. Údaje uvedené v spise Komisie totiž preukazujú, že normálna hodnota, ktorú stanovila pre spoločnosť Sinopec Ningxia, je o 50 % vyššia ako normálna hodnota spoločnosti Sinopec Chongqing, hoci táto spoločnosť účtovala vyššiu vývoznú cenu ako Sinopec Ningxia.
- 177 Wegochem zdôrazňuje, že neexistencia dôkazov, na ktorú poukazuje Komisia v odôvodnení 333 napadnutého nariadenia, nedáva zmysel, keďže dôkazy, ktoré boli podľa Komisie potrebné na to, aby v prípade spoločnosti Sinopec Ningxia nepoužila najvyššiu normálnu hodnotu spomedzi normálnych hodnôt ostatných vyvážajúcich výrobcov, sú práve tie dôkazy, ktoré Sinopec Ningxia nemohla predložiť a ktorých neexistencia viedla Komisiu k použitiu dostupných údajov v zmysle článku 18.
- 178 Komisia podporovaná spoločnosťami Kuraray a Sekisui odpovedá, že neporušila článok 18 ods. 6 základného nariadenia, keď na stanovenie normálnej hodnoty každého druhu výrobku predávaného spoločnosťou Sinopec Ningxia použila ako dostupné údaje v zmysle článku 18 najvyššiu normálnu hodnotu spomedzi normálnych hodnôt ostatných vyvážajúcich výrobcov. Žalobkyne tým nijako nepenalizovala. Komisia spresňuje jednak, že takto postupovala z dôvodu, že neexistoval dôkaz, ktorý by nasvedčoval tomu, že normálna hodnota spoločnosti Sinopec Ningxia pre každý druh výrobku by bola nižšia ako normálna hodnota, ktorú použila, a jednak, že nemohla použiť priemer normálnych hodnôt ostatných vyvážajúcich výrobcov, keďže by tým podnietila vyvážajúcich výrobcov k tomu, aby selektívne odmietli spolupracovať vo všetkých oblastiach, v ktorých si boli vedomí toho, že majú vyššie ako priemerné náklady.
- 179 Okrem toho Komisia tvrdí, že vykonala porovnávacie posúdenie údajov týkajúcich sa ostatných vyvážajúcich výrobcov, ktorí používali podobný výrobný proces ako Sinopec Ningxia, keďže všetky tieto procesy boli založené na použití uhlia. Údaje týkajúce sa spoločnosti Sinopec Chongqing neboli vhodné, keďže výrobný proces tejto spoločnosti bol založený na použití ropy. Komisia teda porovnala všetky údaje, ktoré mala k dispozícii, a použila najvyššie normálne hodnoty spomedzi normálnych hodnôt tých vyvážajúcich výrobcov, ktorých výrobné procesy boli založené na použití uhlia. Tieto normálne hodnoty predstavovali najlepšie dostupné informácie.
- 180 Kuraray uvádza, že skutočnosť, že jej výrobný proces je odlišný od výrobných procesov žalobkýň, je irelevantná. Navyše žalobkyne dostatočne nerozvinuli svoje tvrdenia v tejto súvislosti, ktoré sú teda neprípustné, keďže nie sú v súlade s článkom 76 písm. d) Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu.
- 181 Na pochopenie dôvodu existencie článku 18 základného nariadenia treba pripomenúť, že Komisii ako vyšetrovaciemu orgánu prislúcha preukázať existenciu antidumpingu, škody a príčinnej súvislosti medzi dovozmi, ktoré sú predmetom dumpingu, a škodou. Keďže nijaké ustanovenie základného nariadenia nepriznáva Komisii právomoc prinútiť zainteresované strany, aby sa zúčastnili na prešetrovaní alebo poskytli informácie, táto inštitúcia je pri získavaní potrebných informácií závislá od dobrovoľnej spolupráce týchto strán. V tomto kontexte z odôvodnenia 27 základného nariadenia vyplýva, že normotvorca Únie považoval za „potrebné stanoviť, že tam,

kde strany dostatočne nespolupracujú, sa môžu použiť iné informácie s cieľom stanovenia zistení a že takéto informácie môžu byť pre príslušné strany menej priaznivé, ako by to bolo v prípade, ak by tieto strany spolupracovali“. Cieľom článku 18 základného nariadenia je umožniť Komisii pokračovať v prešetrovaní v prípade, že by zainteresované strany odmietli spolupracovať alebo by nedostatočne spolupracovali. Vzhľadom na to, že zainteresované strany musia spolupracovať v čo najväčšej možnej miere, musia tieto strany preto poskytnúť všetky informácie, ktorými disponujú a ktoré inštitúcie považujú za potrebné na účely dosiahnutia svojich zistení [pozri analogicky rozsudok zo 14. decembra 2017, EBMA/Giant (China), C-61/16 P, EU:C:2017:968, body 54 až 56].

182 Okrem toho podľa judikatúry článok 18 základného nariadenia predstavuje transpozíciu článku 6.8 antidumpingovej dohody a prílohy II do práva Únie, v zmysle ktorých sa musí vykladať v čo najväčšej možnej miere (pozri analogicky rozsudok z 22. mája 2014, Guangdong Kito Ceramics a i./Rada, T-633/11, neuvverejnený, EU:T:2014:271, bod 40 a citovanú judikatúru).

183 Článok 6.8 antidumpingovej dohody stanovuje:

„V prípadoch, keď niektorá zúčastnená strana odmietne prístup k informáciám alebo iným spôsobom neposkytne nevyhnutné informácie počas primeraného obdobia, alebo významne zabraňuje prešetrovaniu, môžu sa predbežné a konečné zistenia, kladné alebo záporné, urobiť na základe faktov, ktoré sú k dispozícii. Pri použití tohto odseku sa budú dodržiavať ustanovenia prílohy II.“

184 Príloha II má názov „Najdostupnejšie informácie podľa podmienok článku 6 ods. 8“, neobsahuje však definíciu týchto informácií.

185 Odsek 7 prílohy II, ktorý stanovuje v podstate rovnaké pravidlá, ako sú pravidlá stanovené v článku 18 ods. 5 a 6 základného nariadenia, ktoré boli pripomenuté v bode 168 vyššie, uvádza:

„Ak úrady musia vo svojich zisteniach a aj tých, ktoré sa týkajú normálnej hodnoty, vychádzať z informácií z druhého zdroja vrátane informácií obsiahnutých v žiadosti o začatie prešetrovania, mali by tomu venovať mimoriadnu pozornosť. V takých prípadoch by úrady mali, ak je to možné, overiť informácie z iných nezávislých zdrojov, ktoré majú k dispozícii, ako sú publikované cenníky, oficiálne dovozné štatistiky a colné výkazy, a z informácií získaných počas prešetrovania od iných zúčastnených strán. Je však zrejmé, že ak zúčastnená strana nespolupracuje, a tým vzniká závažné zatajovanie informácií pred úradmi, môže taká situácia viesť k výsledku, ktorý je menej výhodný pre stranu, ako keby účinne spolupracovala.“

186 Treba uviesť, že príloha II je „začlenená odkazom do článku 6.8“ antidumpingovej dohody [správa odvolacieho orgánu týkajúca sa sporu „Spojené štáty – antidumpingové opatrenia týkajúce sa určitých oceľových výrobkov valcovaných za tepla z Japonska“, ktorú prijal OUS 23. augusta 2001 (WT/DS 184/AB/R, bod 75)] a ustanovenia tejto prílohy sú záväzné napriek tomu, že sú často formulované podmieňovacím spôsobom [správa poroty týkajúca sa sporu „Spojené štáty – antidumpingové a vyrovnávacie opatrenia uplatňované na oceľové plechy z Indie“, ktorú prijal OUS 29. júla 2002 (WT/DS 206/R, bod 7.56)].

187 Podľa správy poroty týkajúcej sa sporu „Mexiko – konečné antidumpingové opatrenia na hovädzie mäso a ryžu“, ktorú prijal OUS 20. decembra 2005 (WT/DS/295/R, bod 7.238), použitie dostupných faktov v zmysle článku 6.8 antidumpingovej dohody nemá za cieľ penalizovať strany, ktoré neposkytnú informácie požadované príslušným orgánom. Podobné úvahy sú uvedené v správe poroty týkajúcej sa sporu „Čína – Vyrovnávacie a antidumpingové clá na plochú valcovanú elektroocel s orientovanou štruktúrou zo Spojených štátov“, ktorú prijal OUS 16. novembra 2012 (WT/DS/414, bod 7.391), v ktorej sa zdôrazňuje, že dostupné fakty v zmysle

uvedeného článku by sa nemali uplatňovať spôsobom, ktorý by sankcionoval nespoluprácu. V tejto správe sa tiež potvrdzuje, že ako sa uvádza v odseku 7 prílohy II, nespolupráca by však mohla viesť k menej priaznivej situácii, než aká by nastala v prípade spolupráce.

- 188 Treba však tiež pripomenúť, že súd Únie už rozhodol, že ak Komisia založí svoje zistenia na dostupných údajoch v situáciách, keď sú predložené údaje nedostatočné, táto inštitúcia nie je povinná vysvetliť, prečo boli použité dostupné údaje tými najlepšimi možnými, keďže takáto povinnosť nevyplýva ani z článku 18 základného nariadenia, ani z judikatúry (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok z 19. marca 2015, *City Cycle Industries/Rada*, T-413/13, neuvverejnený, EU:T:2015:164, bod 132).
- 189 Po prvé z toho vyplýva, že Komisia nie je pri použití dostupných údajov v zmysle článku 18 oprávnená sankcionovať vyvážajúceho výrobcu z dôvodu, že nespolupracoval alebo nespolupracoval dostatočne. Po druhé je možné, že aj keď Komisia dodržala túto zásadu, dotknutá strana sa nachádza v menej priaznivej situácii, než v akej by sa nachádzala v prípade plnej spolupráce. Tento záver je navyše v súlade s jasným znením článku 18 ods. 6 základného nariadenia. Po tretie a v každom prípade Komisia nie je povinná vysvetliť, prečo boli použité dostupné údaje lepšie.
- 190 Ďalej treba uviesť, že hoci Komisia nemá neobmedzenú diskrečnú právomoc, podľa ustálenej judikatúry v oblasti spoločnej obchodnej politiky, a najmä v oblasti opatrení na ochranu obchodu majú inštitúcie Únie vzhľadom na zložitosť hospodárskych a politických situácií, ktoré musia preskúmať, širokú mieru voľnej úvahy, v dôsledku čoho sa súdne preskúmanie tejto širokej miery voľnej úvahy musí obmedziť na overenie dodržania procesných pravidiel, vecnej správnosti zisteného skutkového stavu, neexistencie zjavne nesprávneho posúdenia tohto skutkového stavu alebo neexistencie zneužitia právomoci (pozri rozsudok z 12. mája 2022, *Komisia/Hansol Paper*, C-260/20 P, EU:C:2022:370, bod 58 a citovanú judikatúru).
- 191 Okrem toho preskúmanie dôkazov, na ktorých inštitúcie Únie založili svoje zistenia, Všeobecným súdom nepredstavuje nové posúdenie skutkového stavu, ktoré by nahradilo posúdenie vykonané inštitúciami. Toto preskúmanie nenaruša širokú mieru voľnej úvahy týchto inštitúcií v oblasti obchodnej politiky, ale obmedzuje sa na zistenie, či tieto prvky sú takej povahy, že podporujú závery vyvedené inštitúciami. Všeobecný súd musí preto posúdiť nielen vecnú presnosť predložených dôkazov, ich vierohodnosť a koherenciu, ale tiež preskúmať, či tieto dôkazy ako celok predstavujú relevantné údaje, ktoré sa majú zohľadniť pri posudzovaní zložitej situácie, a či svojou povahou môžu odôvodniť závery, ku ktorým sa týmto posúdením dospelo (pozri rozsudok z 12. mája 2022, *Komisia/Hansol Paper*, C-260/20 P, EU:C:2022:370, bod 59 a citovanú judikatúru).
- 192 V prejednávanej veci je nesporné, ako vyplýva z odôvodnení 327 až 333 napadnutého nariadenia, že vzhľadom na to, že žalobkyne nemohli predložiť Komisii údaje, ktoré považovala za potrebné, Komisia stanovila normálnu hodnotu spoločnosti Sinopec Ningxia na základe dostupných údajov v zmysle článku 18. Ako vyplýva z informácií poskytnutých Komisiou v odpovedi na otázku Všeobecného súdu, na tento účel použila pre každý druh výrobku najvyššiu normálnu hodnotu spomedzi normálnych hodnôt ostatných vyvážajúcich výrobcov, ktoré stanovila uplatnením článku 18 základného nariadenia, pokiaľ ide o výrobné faktory z vlastnej produkcie, ako sú para a elektrina vyrábaná priamo v mieste výroby vyvážajúceho výrobcu. Komisia nepoužila ako dostupné údaje v zmysle článku 18 údaje týkajúce sa spoločnosti Sinopec Chongqing z dôvodu, že jej výrobný proces založený na rope sa líšil od výrobného procesu spoločnosti Sinopec Ningxia založeného na uhlí a výrobných procesov ostatných vyvážajúcich výrobcov.

- 193 Vzhľadom na tieto skutočnosti treba konštatovať, že keď sa Komisia dozvedela, pričom táto skutočnosť nebola spochybnená (pozri bod 165 vyššie), že žalobkyne jej nemôžu poskytnúť potrebné údaje týkajúce sa spoločnosti Sinopec Ningxia, porovнала údaje, ktoré mala k dispozícii. Žalobkyne jej preto neprávom vytýkajú, že nevykonala porovnávacie preskúmanie údajov, ktoré mala k dispozícii, a to aj napriek tomu, že z judikatúry pripomenutej v bode 188 vyššie vyplýva, že nebola povinná vysvetliť, prečo boli použité dostupné údaje lepšie.
- 194 Pokiaľ ide o opodstatnenosť voľby uskutočnenej Komisiou, treba uviesť, že Komisia pri výkone svojej širokej miery voľnej úvahy mohla bez toho, aby sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, dospieť k záveru, že údaje týkajúce sa spoločnosti Sinopec Chongqing nie sú najrelevantnejšími údajmi z dôvodu, že výrobný proces spoločnosti Sinopec Ningxia vykazuje väčšiu podobnosť s výrobnými procesmi ostatných vyvážajúcich výrobcov ako s výrobným procesom spoločnosti Sinopec Chongqing, ktorá ako jediná používa ako surovinu ropu a nie uhlie. Ako totiž zdôraznila Komisia v odôvodnení 332 napadnutého nariadenia, vytvorenie normálnej hodnoty je založené na výrobných faktoroch vrátane surovín a miere ich používania.
- 195 Tento záver nie je spochybnený ďalšími tvrdeniami žalobkýň.
- 196 Po prvé žalobkyne poukazujú na skutočnosť, že Sinopec Chongqing a Sinopec Ningxia sú súčasťou tej istej skupiny, že tieto dve spoločnosti uskutočňujú svoj predaj do Únie prostredníctvom tej istej prepojenej spoločnosti Sinopec Central-China a že všetky tieto spoločnosti uplatňujú podobné ceny tak na čínskom trhu, ako aj na trhu Únie. Žalobkyne tiež odkazujú na svoje pripomienky ku konečnému poskytnutiu informácií, v ktorých uviedli, že tieto skutočnosti nie sú spochybnené tým, že výrobný proces spoločnosti Sinopec Chongqing sa líši od výrobného procesu spoločnosti Sinopec Ningxia.
- 197 Predovšetkým však treba uviesť, že v prípade vytvorenia normálnej hodnoty, ako je to v prejednávanej veci, nie sú ceny, ktoré tieto spoločnosti uplatňujú v Číne, relevantné. Ďalej vytvorenie normálnej hodnoty podľa článku 2 ods. 6a základného nariadenia je nezávislé od vývozných cien. Napokon nie je zjavne nesprávne domnievať sa, že výrobný proces má vplyv na vytvorenie normálnej hodnoty podľa tohto ustanovenia.
- 198 Po druhé žalobkyne podporované spoločnosťou Wegochem tvrdia, že normálne hodnoty ostatných vyvážajúcich výrobcov nemôžu byť najlepšimi dostupnými informáciami, keďže tieto normálne hodnoty boli stanovené čiastočne na základe dostupných údajov v zmysle článku 18.
- 199 Treba však uviesť, že Komisia vzhľadom na to, že žalobkyne jej nemohli poskytnúť údaje potrebné na to, aby mohla vytvoriť normálnu hodnotu spoločnosti Sinopec Ningxia na základe údajov týkajúcich sa tejto spoločnosti, bola povinná použiť dostupné údaje v zmysle článku 18. Na tento účel musela rozhodnúť, ktoré údaje spomedzi údajov týkajúcich sa spoločnosti Sinopec Chongqing a údajov týkajúcich sa ostatných vyvážajúcich výrobcov sú najrelevantnejšie. Zatiaľ čo údaje týkajúce sa ostatných vyvážajúcich výrobcov boli čiastočne stanovené uplatnením článku 18 základného nariadenia, údaje týkajúce sa spoločnosti Sinopec Chongqing sa zas týkali spoločnosti, ktorej výrobný proces sa líši od výrobného procesu spoločnosti Sinopec Ningxia v oveľa väčšej miere ako výrobné procesy ostatných vyvážajúcich výrobcov.
- 200 V prejednávanej veci treba konštatovať, že Komisia pri výkone svojej širokej miery voľnej úvahy mohla pri výbere relevantných dostupných údajov vychádzať zo stupňa podobnosti medzi výrobnými procesmi používanými vyvážajúcimi výrobcami. V tejto súvislosti treba uviesť, že Všeobecný súd rozsudkom z dnešného dňa, Inner Mongolia Shuangxin Environment-Friendly

Material/Komisia (T-763/20), vo veci žaloby podanej proti napadnutému nariadeniu vyvážajúcim výrobcom, ktorého údaje boli použité ako dostupné údaje v zmysle článku 18 vo vzťahu k spoločnosti Sinopec Ningxia, zamietol žalobný dôvod tohto vyvážajúceho výrobcu založený na porušení článku 18 základného nariadenia. Napokon, ako bolo konštatované v bodoch 170 až 174 vyššie, v rozpore s tvrdením žalobkyň neexistuje všeobecná zásada, ktorá by bránila dvojitému uplatneniu uvedeného článku.

- 201 Komisia sa teda nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď sa rozhodla použiť údaje ostatných vyvážajúcich výrobcov namiesto údajov spoločnosti Sinopec Chongqing.
- 202 Po tretie žalobkyne sa odvolávajú na bod 27 rozsudku z 30. apríla 2013, Alumina/Rada (T-304/11, EU:T:2013:224). Podľa tohto rozsudku v prípade, ak normálnu hodnotu nemožno stanoviť podľa článku 2 ods. 1 základného nariadenia, pri jej vytvorení podľa článku 2 ods. 3 a 6 základného nariadenia sa má stanoviť normálna hodnota, ktorá sa čo najviac približuje predajnej cene výrobku, ak by sa predával v krajine pôvodu alebo vývozu v bežnom obchodnom styku.
- 203 Komisia však neprekračuje rámec svojej širokej miery voľnej úvahy, keď dospeje k záveru, že vychádzanie z údajov týkajúcich sa spoločnosti, ktorá používa iný výrobný proces ako spoločnosť, ktorej normálna hodnota sa má vytvoriť, nie je najlepším spôsobom na dosiahnutie cieľa sledovaného judikatúrou citovanou v bode 202 vyššie.
- 204 Po štvrté žalobkyne sa na podporu tvrdenia, že rozdiely vo výrobných procesoch sú irelevantné, opierajú o body 121 a 137 rozsudku z 3. mája 2018, Distillerie Bonollo a i./Conseil (T-431/12, EU:T:2018:251).
- 205 V rozsudku z 3. mája 2018, Distillerie Bonollo a i./Rada (T-431/12, EU:T:2018:251), Všeobecný súd uviedol, že dotknutý výrobok má rovnaké vlastnosti a je určený na rovnaké základné použitia bez ohľadu na použitý výrobný proces spomedzi oboch relevantných procesov. Z toho vyvodil záver, že porovnanie normálnej hodnoty vypočítanej na základe údajov týkajúcich sa jedného z výrobných procesov a vývozných cen vypočítanej na základe údajov týkajúcich sa druhého výrobného procesu nie je v rozpore s článkom 2 základného nariadenia.
- 206 V prejednávanej veci sa tento žalobný dôvod netýka porovnania normálnej hodnoty a vývozných cen, ale porovnania rôznych údajov, ktoré Komisia mohla použiť ako dostupné údaje v zmysle článku 18 na stanovenie normálnej hodnoty spoločnosti Sinopec Ningxia, na konci ktorého bola Komisia povinná vybrať najrelevantnejšie údaje.
- 207 Z toho vyplýva, že judikatúra, na ktorú sa odvolávajú žalobkyne, neumožňuje dospieť k záveru, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia tým, že vylúčila možnosť vychádzať z údajov týkajúcich sa spoločnosti Sinopec Chongqing z dôvodu rozdielov medzi výrobným procesom tejto spoločnosti a výrobným procesom spoločnosti Sinopec Ningxia.
- 208 Po piate žalobkyne tvrdia, že v práve WTO existuje všeobecná zásada, podľa ktorej sa majú používať informácie, ktoré sa čo najviac približujú dotknutému vyvážajúcemu výrobcovi.
- 209 Žalobkyne zakladajú existenciu tejto údajnej všeobecnej zásady na bode 6.34 správy odvolacieho orgánu týkajúcej sa sporu „Európska únia – antidumpingové opatrenia uložené na bionaftu z Argentíny“, ktorú prijal OUS 26. októbra 2016 (WT/DS 473/AB/R), v ktorom sa vykladá článok 2.2.2 antidumpingovej dohody týkajúci sa predajných, všeobecných a administratívnych nákladov a zisku vyvážajúcich výrobcov. Žalobkyne pritom nie sú schopné odôvodniť, ako by

bolo možné vykladať analogicky s týmto ustanovením článok 6.8 antidumpingovej dohody, ktorý zodpovedá článku 18 základného nariadenia, teda ustanoveniu, ktorého porušenia sa dovoľávajú v rámci tohto žalobného dôvodu.

- 210 Po šieste žalobkyne tvrdia, že vzhľadom na to, že Komisia v rámci analýzy cenového podhodnotenia nepripisovala význam rozdielom medzi výrobným procesom spoločnosti Kuraray a ich výrobnými procesmi, nebola oprávnená dospieť k záveru, že údaje týkajúce sa normálnej hodnoty spoločnosti Sinopec Chongqing nie sú najlepšimi dostupnými informáciami z dôvodu, že jej výrobný proces sa líši od výrobného procesu spoločnosti Sinopec Ningxia. Treba však uviesť, že analýza cenového podhodnotenia nie je relevantná pre posúdenie normálnej hodnoty. Toto tvrdenie sa preto musí zamietnuť ako nedôvodné bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť o jeho prípustnosti, ktorú spochybnila spoločnosť Kuraray (pozri bod 180 vyššie).
- 211 Vzhľadom na konštatovanie, že Komisia bola oprávnená odmietnuť údaje týkajúce sa spoločnosti Sinopec Chongqing ako relevantné údaje a mohla použiť údaje týkajúce sa ostatných vyvážajúcich výrobcov, je potrebné preskúmať voľbu Komisie, ktorá spočívala v tom, že pre každý druh výrobku predávaného spoločnosťou Sinopec Ningxia použila najvyššiu normálnu hodnotu spomedzi normálnych hodnôt ostatných vyvážajúcich výrobcov.
- 212 Hoci Komisia pri výbere najvyššej normálnej hodnoty nevyhnutne vykonala porovnanie medzi normálnymi hodnotami ostatných vyvážajúcich výrobcov, je potrebné overiť, či tým sankcionovala žalobkyne, ako to tvrdia, z dôvodu ich nedostatočnej spolupráce v rozpore so zásadami pripomenutými v bode 187 vyššie.
- 213 V tejto súvislosti na jednej strane z judikatúry vyplýva, že domnienka, aj keď je ťažko vyvrátiteľná, zostáva v prijateľných medziach, ak je primeraná vo vzťahu k sledovanému legitímnemu cieľu, ak existuje možnosť podať dôkaz o opaku a ak je zabezpečené právo na obhajobu (pozri rozsudok z 18. júla 2013, Schindler Holding a i./Komisia, C-501/11 P, EU:C:2013:522, bod 107 a citovanú judikatúru).
- 214 Na druhej strane z článku 18 základného nariadenia vyplýva, že normotvorca Únie nemal v úmysle zaviesť právnu domnienku, ktorá by umožňovala z odmietnutia spolupráce zainteresovaných strán priamo vyvodíť, že normálna hodnota pre každý druh výrobku nie je nižšia ako najvyššia normálna hodnota pre každý druh výrobku ostatných spolupracujúcich vyvážajúcich výrobcov, a teda by zbavovala inštitúcie Únie akejkoľvek dôkaznej povinnosti. Avšak vzhľadom na možnosť, ktorá je uznaná judikatúrou v oblasti opatrení na ochranu obchodu, vyvodíť závery, dokonca aj konečné, na základe dostupných údajov a zaobchádzať so stranou, ktorá nespolupracuje alebo spolupracuje iba čiastočne, menej priaznivo ako v prípade jej spolupráce, je rovnako zjavné, že inštitúcie Únie môžu vychádzať zo súboru súhlasných nepriamych dôkazov, ktoré im umožňujú vybrať spomedzi dostupných údajov v zmysle článku 18 základného nariadenia tie, ktoré sú najrelevantnejšie. Akékoľvek iné riešenie by mohlo ohroziť účinnosť opatrení na ochranu obchodu v Únii vždy, keď inštitúcie Únie čelia odmietnutiu spolupráce v rámci stanovenia normálnej hodnoty (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok zo 4. septembra 2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, body 36 a 37).
- 215 V prejednávanej veci Komisia v odôvodnení 329 napadnutého nariadenia v podstate tvrdila, že z dôvodu významných a závažných nedostatkov vo vykazovaní výrobných nákladov bola normálna hodnota pre spoločnosť Sinopec Ningxia vypočítaná na základe informácií poskytnutých ostatnými spolupracujúcimi vyvážajúcimi výrobcami. Dodala, že použila najvyššiu vytvorenú normálnu hodnotu ostatných spolupracujúcich vyvážajúcich výrobcov.

- 216 V odôvodnení 333 napadnutého nariadenia Komisia po tom, ako odpovedala na tvrdenia jedného vyvážajúceho výrobcu zaradeného do vzorky a jedného výrobcu/používateľa z Únie proti metodike uplatnenej vo vzťahu k spoločnosti Sinopec Ningxia, uviedla, že „keďže Komisia nemohla overiť, a preto ani použiť údaje poskytnuté spoločnosťou Sinopec Ningxia na vytvorenie jej normálnej hodnoty, neexistuje žiadny dôkaz, ktorý by naznačoval, že normálna hodnota spoločnosti Sinopec Ningxia pre každý druh výrobku by bola nižšia ako najvyššia normálna hodnota pre každý druh výrobku ostatných spolupracujúcich výrobcov, ktorí používajú podobné suroviny“.
- 217 Komisia napokon v tejto súvislosti na pojednávaní uznala, že v odôvodnení 333 napadnutého nariadenia uplatnila domnienku, že normálna hodnota pre každý druh výrobku spoločnosti Sinopec Ningxia nie je nižšia ako najvyššia normálna hodnota pre každý druh výrobku ostatných vyvážajúcich výrobcov.
- 218 Je teda potrebné poznamenať, že v odôvodneniach 329 a 333 napadnutého nariadenia Komisia v nadväznosti na konštatovanie nespolupráce zo strany žalobkýň uplatnila domnienku, že normálna hodnota pre každý druh výrobku spoločnosti Sinopec Ningxia nie je nižšia ako najvyššia normálna hodnota pre každý druh výrobku ostatných spolupracujúcich výrobcov.
- 219 Okrem toho Komisia na konkrétnu otázku položenú na pojednávaní, či spis obsahuje skutočnosti umožňujúce pozitívne odôvodniť v prípade spoločnosti Sinopec Ningxia systematické používanie najvyššej normálnej hodnoty spomedzi normálnych hodnôt ostatných vyvážajúcich výrobcov, odpovedala, že skutočnosťou uvedenou v spise, z ktorej vychádzala, bola nespolupráca žalobkýň.
- 220 Treba preto konštatovať, že Komisia sa uplatnením uvedenej domnienky dopustila nesprávneho právneho posúdenia. Podľa úvah Komisie mali totiž žalobkyne na to, aby mohli vyvrátiť domnienku uvedenú v bode 218 vyššie, poskytnúť Komisii informácie, ktorých neposkytnutie je práve tým faktorom, ktorý viedol Komisiu k použitiu dostupných údajov v zmysle článku 18.
- 221 Vzhľadom na všetky uvedené úvahy treba tomuto žalobnému dôvodu vyhovieť v rozsahu, v akom Komisia vypočítala normálnu hodnotu spoločnosti Sinopec Ningxia tak, že pre každý druh výrobku použila najvyššiu normálnu hodnotu spomedzi normálnych hodnôt ostatných vyvážajúcich výrobcov, a v zostávajúcej časti tento žalobný dôvod zamietnuť.

O štvrtom žalobnom dôvode, založenom na porušení článku 3 ods. 2 a 3 základného nariadenia pri určovaní cenového podhodnotenia a na porušení článku 3 ods. 6 základného nariadenia

- 222 Štvrtý žalobný dôvod sa skladá z troch častí, ktoré sa všetky týkajú porušenia článku 3 ods. 2 a 3 základného nariadenia. Tieto tri časti sú konkrétne založené prvá na nevykonaní analýzy cenového podhodnotenia podľa jednotlivých segmentov trhu, druhá na nevykonaní úpravy, ktorá by umožnila zohľadniť rozdiel v kvalite medzi dovážanými PVA na jednej strane a PVA vyrábanými v Únii na druhej strane, a tretia na nestanovení cenového podhodnotenia v prípade dotknutého výrobku ako celku. Žalobkyne sa tiež dovolávajú súvisiaceho porušenia článku 3 ods. 6 tohto nariadenia.
- 223 Keďže Komisia okrem toho, že spochybňuje dôvodnosť tohto žalobného dôvodu, tiež tvrdí, že tento žalobný dôvod je neúčinný, je potrebné preskúmať najprv túto otázku.

O účinnosti štvrtého žalobného dôvodu

- 224 Podľa ustálenej judikatúry sa v rámci žaloby o neplatnosť považuje za neúčinný taký žalobný dôvod, ktorý by aj za predpokladu, že by bol dôvodný, nemohol mať za následok zrušenie, ktorého sa žalobca domáha (uznesenie z 26. februára 2013, Castiglioni/Komisia, T-591/10, neuvyverejnené, EU:T:2013:94, bod 45, a rozsudok z 15. januára 2015, Francúzsko/Komisia, T-1/12, EU:T:2015:17, bod 73; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok z 21. septembra 2000, EFMA/Rada, C-46/98 P, EU:C:2000:474, bod 38).
- 225 Komisia tvrdí, že v napadnutom nariadení okrem toho, že preskúmala cenové podhodnotenie dovozu, zistila, že došlo k stlačeniu cien PVA predávaných výrobným odvetvím Únie, ako to vyplýva z odôvodnení 460 až 462, 473 a 490 tohto nariadenia. Žalobkyne nevysvetlili, prečo sú jej zistenia týkajúce sa tohto stlačenia cien nedostatočné na podporu jej záveru, že dumpingové dovozy spôsobili ujmu výrobnému odvetviu Únie. Štvrtý žalobný dôvod, ktorým žalobkyne spochybňujú preskúmanie cenového podhodnotenia dovozu, je teda neúčinný.
- 226 Žalobkyne odpovedajú, že jednoduché vyhlásenia o stlačení cien, ktoré nie sú podložené dôkazmi, neumožňujú napraviť porušenia článku 3 ods. 2 a 3 základného nariadenia, ktorých sa dovolávajú v rámci tohto žalobného dôvodu.
- 227 Je potrebné pripomenúť relevantné ustanovenia článku 3 základného nariadenia, ktorý znie:
- „1. Pokiaľ nie je stanovené inak, na účely tohto nariadenia pojem ‚ujma‘ znamená značnú ujmu spôsobenú výrobnému odvetviu Únie, hrozbu značnej ujmy výrobnému odvetviu Únie alebo značné oneskorenie v založení tohto výrobného odvetvia a interpretuje sa v súlade s ustanoveniami tohto článku.
2. Stanovenie ujmy je založené na nesporných dôkazoch a zahŕňa objektívne preskúmanie:
- a) objemu dumpingových dovozov a vplyvu dumpingových dovozov na ceny podobných výrobkov na trhu Únie a
- b) následný dosah takýchto dovozov na výrobné odvetvie Únie.
3. Pokiaľ ide o objem dumpingových dovozov, pozornosť sa venuje tomu, či došlo k významnému nárastu dumpingových dovozov v absolútnom vyjadrení alebo relatívnom vyjadrení vo vzťahu k výrobe alebo spotrebe v Únii. Pokiaľ ide o vplyv dumpingových dovozov na ceny, pozornosť sa venuje tomu, či došlo prostredníctvom dumpingových dovozov k významnému zníženiu cien v porovnaní s cenou podobného výrobku výrobného odvetvia Únie, alebo či vplyv takýchto dovozov inak spôsobí cenové podhodnotenie vo významnej miere alebo zabráni vo významnej miere rastu cien, ku ktorému by inak došlo. Ani jeden alebo ani viaceré z týchto faktorov nemôžu byť nevyhnutne smerodajných.
- ...
5. Vyhodnotenie dosahu dumpingových dovozov na dotknuté výrobné odvetvie Únie zahŕňa vyhodnotenie všetkých relevantných hospodárskych faktorov a ukazovateľov, ktoré majú vplyv na stav výrobného odvetvia...

6. Zo všetkých relevantných dôkazov predložených vo vzťahu k odseku 2 sa musí preukázať, že dumpingové dovozy spôsobujú ujmu v zmysle tohto nariadenia. Špecificky to znamená preukázanie toho, že objem a/alebo úrovne cien špecifikované podľa odseku 3 majú dôsledky na výrobné odvetvie Únie tak, ako je stanovené v odseku 5, a že tieto dôsledky sú takého rozsahu, že ho možno klasifikovať ako značný.“

228 Ustanovenia článku 3 ods. 2, 3, 5 a 6 základného nariadenia sú veľmi podobné, ba dokonca zhodné s ustanoveniami článkov 3.1, 3.2 a 3.5 antidumpingovej dohody. Preto sa uplatňujú zásady pripomenuté v bodoch 20 až 22 vyššie.

229 Podľa správy odvolacieho orgánu týkajúcej sa sporu „Čína – Vyrovnávacie a antidumpingové clá na plochú valcovanú elektroocel s orientovanou štruktúrou zo Spojených štátov“, ktorú prijal OUS 16. novembra 2012 (WT/DS 414/AB/R, bod 137), sa skutočnosti relevantné pre preskúmanie významného cenového podhodnotenia môžu líšiť od skutočností relevantných pre preskúmanie významného zníženia cien alebo významnej prekážky rastu cien. V dôsledku toho, aj keď ceny predmetných dovozov nie sú vo významnej miere podhodnotené v porovnaní s cenami podobných domácich výrobkov, tieto dovozy by predsa len mohli mať účinok zníženia cien alebo zabránenia rastu cien na domácom trhu.

230 Rovnako tak zo správy poroty týkajúcej sa sporu „Kórea – Antidumpingové clá na pneumatické ventily z Japonska“, ktorú prijal OUS 30. septembra 2019 (WT/DS 504/R, bod 7.299), vyplýva, že hoci sa existencia cenového podhodnotenia dovozu často uvádza ako dôkaz naznačujúci, že dumpingový dovoz má za následok zníženie cien alebo zabránenie rastu cien uplatňovaných výrobným odvetvím dovážajúcej krajiny, príslušný orgán môže náležite dospieť k záveru, že dumpingový dovoz vedie k zníženiu cien alebo k zabráneniu rastu cien aj bez existencie cenového podhodnotenia.

231 V prejednávanej veci sa účastníci konania zhodujú na tom, že k stlačeniu cien uplatňovaných výrobným odvetvím Únie môže v zásade dôjsť aj v prípade neexistencie cenového podhodnotenia dovozu.

232 Zatiaľ čo však podľa názoru Komisie zistenia uvedené v napadnutom nariadení v súvislosti s existenciou stlačenia cien výrobného odvetvia Únie sú nezávislé od zistení týkajúcich sa cenového podhodnotenia, žalobkyne tvrdia, že toto stlačenie cien je dôsledkom tohto podhodnotenia.

233 Treba pripomenúť, že odôvodnenie 490 napadnutého nariadenia znie:

„Z analýzy ukazovateľov ujmy v odôvodneniach 398 až 478 vyplýva, že hospodárska situácia výrobného odvetvia Únie sa počas posudzovaného obdobia zhoršovala a tento priebeh sa zhodoval s výrazným zvyšovaním dumpingového dovozu z dotknutej krajiny, o ktorom sa počas obdobia prešetrovania zistilo podhodnotenie oproti cenám výrobného odvetvia Únie a ktorý spôsobil výrazné stlačenie cien, keďže výrobné odvetvie Únie nebolo schopné zvýšiť svoje ceny v súlade s rastom výrobných nákladov.“

234 Na základe samotnej spojky „a“, ktorá je v niektorých jazykových verziách napadnutého nariadenia uvedená medzi výrazmi „počas obdobia prešetrovania... podhodnotenie oproti cenám výrobného odvetvia Únie“ a „výrazné stlačenie cien“, by sa odôvodnenie 490 uvedeného

nariadenia mohlo vykladať v tom zmysle, že prudký nárast čínskeho dovozu viedol jednak k cenovému podhodnoteniu a jednak k stlačeniu cien, ktoré je nezávislé od cenového podhodnotenia.

- 235 Treba však určiť, či napadnuté nariadenie obsahuje analýzu súvislosti medzi týmto stlačením cien a nárastom dovozu, ktorá je založená na iných faktoroch ako na faktoroch týkajúcich sa cenového podhodnotenia.
- 236 Komisia sa v tejto súvislosti odvoláva na odôvodnenia 460 až 462 a 473 napadnutého nariadenia.
- 237 Z odôvodnení 460 až 462 a 473 napadnutého nariadenia vyplýva, že Komisia preskúmala vývoj predajných cien uplatňovaných výrobným odvetvím Únie a zistila, že tieto ceny sa počas posudzovaného obdobia zvýšili o 14 %, zatiaľ čo jednotkové výrobné náklady sa zvýšili o 24 % z dôvodu zvýšenia ceny základnej použitej suroviny. Uviedla, že cenový tlak vyvíjaný čínskym dovozom zabránil výrobnému odvetviu Únie ďalej zvyšovať ceny a kompenzovať toto zvýšenie.
- 238 Z toho vyplýva, že odôvodnenia 460 až 462 a 473 napadnutého nariadenia nemožno vykladať v tom zmysle, že stlačenie cien výrobného odvetvia Únie vyplýva z iných faktorov, než je cenové podhodnotenie dovozu. Dôvod, prečo výrobné odvetvie Únie napriek výraznému nárastu jednotkových výrobných nákladov nezvýšilo svoje ceny v zodpovedajúcom rozsahu, totiž spočíva v tlaku vyvíjanom dumpingovým dovozom. Tento tlak vyplýva zo skutočnosti, že ceny čínskych vyvážajúcich výrobcov sú nižšie ako ceny výrobného odvetvia Únie, čo zodpovedá existencii cenového podhodnotenia dovozu.
- 239 Okrem toho Komisia sa nesprávne odvoláva na body 95 až 99 rozsudku zo 14. septembra 2022, Methanol Holdings (Trinidad)/Komisia (T-744/19, vec v odvolacom konaní, EU:T:2022:558), a na body 257 až 261 rozsudku zo 14. septembra 2022, Nevinnomysskiy Azot a NAK „Azot“ /Komisia (T-865/19, neuvverejnený, vec v odvolacom konaní, EU:T:2022:559). Po prvé totiž, pokiaľ ide o prvý z týchto rozsudkov, otázka riešená v bodoch, na ktoré sa Komisia odvoláva, sa týkala prípustnosti výhrady uvedenej v replike, zatiaľ čo v prejednávanej veci bol štvrtý žalobný dôvod uvedený v žalobe. Navyše Všeobecný súd v týchto dvoch rozsudkoch v bodoch bezprostredne nasledujúcich po bodoch, na ktoré sa Komisia odvoláva, zdôraznil, že existuje súvislosť medzi cenovým podhodnotením na jednej strane a znížením a stlačením cien na druhej strane. Všeobecný súd tak pri konštatovaní existencie ujmy spôsobenej výrobnému odvetviu Únie nepripisoval zníženiu alebo stlačeniu cien samostatný význam.
- 240 Vzhľadom na uvedené úvahy je potrebné dospieť k záveru, že štvrtý žalobný dôvod je v rozpore s tvrdením Komisie účinný, takže je potrebné preskúmať otázku jeho dôvodnosti.

O dôvodnosti štvrtého žalobného dôvodu

– O prvej časti

- 241 Žalobkyne tvrdia, že v rozpore s tým, čo Komisia uviedla v napadnutom nariadení, trh s PVA je rozdelený na dva segmenty. Prvý segment pokrýva triedy PVA vysokej kvality, ktoré sa vyznačujú úzkymi rozpätiami viskozity a hydrolýzy, nízkym obsahom metanolu, nízkym obsahom popola a menšími časticami. Tieto triedy PVA sa predávajú za vyššie ceny. Druhý segment sa týka tried

nižšej kvality, ktoré sa vyznačujú širokými rozpätiami viskozity a hydrolýzy, vysokým obsahom metanolu, vysokým obsahom popola a väčšími časticami. Tieto triedy PVA sa predávajú za nižšie ceny.

- 242 Žalobkyne zdôrazňujú, že hoci by sa niektoré výrobné odvetvia používajúce triedy PVA nižšej kvality teoreticky mohli preorientovať na triedy PVA vyššej kvality, takáto zmena by z hospodárskeho hľadiska nemala nijaký zmysel. Výrobné odvetvia, ktoré používajú triedy PVA vysokej kvality, ich nemôžu nahradiť triedami nižšej kvality.
- 243 Z dôvodu významných cenových a kvalitatívnych rozdielov medzi triedami PVA patriacimi do prvého alebo druhého uvedeného segmentu trhu tieto triedy nie sú priamo zameniteľné na strane dopytu.
- 244 Žalobkyne sa domnievajú, že vzhľadom na to, že trh s PVA je rozdelený na uvedené dva segmenty, Komisia bola povinná zohľadniť existenciu týchto segmentov vo svojej analýze cenového podhodnotenia, a to najmä vzhľadom na skutočnosť, že mnohí čínski výrobcovia vyrábali hlavne PVA v nižšom segmente, zatiaľ čo PVA vyrábané v Únii patrili spravidla do vyššieho segmentu.
- 245 Žalobkyne sa na podporu svojich tvrdení odvolávajú najmä na správu odvolacieho orgánu týkajúcu sa sporu „Čína – Opatrenia ukladajúce antidumpingové clá na vysoko výkonné bezšvové rúry z nehrdzavejúcej ocele pochádzajúce z Japonska“, ktorú prijal OUS 28. októbra 2015 (WT/DS 454/AB/R, bod 5.181) (ďalej len „správa HP-SSST“).
- 246 V nadväznosti na vyhlásenie rozsudku z 20. januára 2022, Komisia/Hubei Xinyegang Special Tube (C-891/19 P, EU:C:2022:38), žalobkyne v odpovedi na písomnú otázku Všeobecného súdu spresnili svoje tvrdenia vzhľadom na závery vyplývajúce z tohto rozsudku, ktorým Súdny dvor zrušil rozsudok z 24. septembra 2019, Hubei Xinyegang Special Tube/Komisia (T-500/17, neuvverejnený, EU:T:2019:691), na ktorý sa odvolávali vo svojich vyjadreniach. Podľa názoru žalobkyní prejednávaná vec zodpovedá trom výnimočným okolnostiam vyplývajúcim z uvedeného rozsudku Súdneho dvora, ktoré musia byť splnené, aby sa Komisia nemohla obmedziť na preskúmanie cenového podhodnotenia na základe kontrolných čísel výrobku (ďalej len „PCN“), ale bola povinná vykonať analýzu podľa segmentov trhu. Po prvé totiž trh s PVA sa skladá z dvoch odlišných segmentov, po druhé ceny PVA sa výrazne líšia v závislosti od segmentu a po tretie predaj PVA vyrábaných výrobným odvetvím Únie sa sústreďuje na segment PVA vysokej kvality, zatiaľ čo dovoz z Číny sa sústreďuje na segment PVA nižšej kvality.
- 247 Komisia podporovaná spoločnosťami Kuraray a Sekisui spochybňuje tvrdenia žalobkyní.
- 248 Relevantné ustanovenia článku 3 základného nariadenia boli pripomenuté v bode 227 vyššie.
- 249 Podľa judikatúry sa výpočet cenového podhodnotenia dovozov vykoná v súlade s článkom 3 ods. 2 a 3 základného nariadenia na účely určenia existencie ujmy spôsobenej výrobnému odvetviu Únie v dôsledku týchto dovozov a v širšom zmysle sa používa na účely posúdenia tejto ujmy a stanovenia rozpätia ujmy, t. j. úrovne odstránenia uvedenej ujmy (pozri analogicky rozsudok z 10. apríla 2019, Jindal Saw a Jindal Saw Italia/Komisia, T-301/16, EU:T:2019:234, bod 176). Komisia disponuje na tento účel širokou mierou voľnej úvahy (pozri rozsudok z 20. januára 2022, Komisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, bod 36 a citovanú judikatúru).

- 250 Základné nariadenie neobsahuje definíciu pojmu „cenové podhodnotenie“ a nestanovuje metódu výpočtu cenového podhodnotenia (rozsudok z 20. januára 2022, Komisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, bod 73; pozri tiež analogicky rozsudok z 10. apríla 2019, Jindal Saw a Jindal Saw Italia/Komisia, T-301/16, EU:T:2019:234, bod 175).
- 251 Zo samotného znenia článku 3 ods. 3 základného nariadenia však vyplýva, že metóda, podľa ktorej sa postupuje na účely stanovenia prípadného cenového podhodnotenia, sa v zásade musí uplatniť na úrovni „podobného výrobku“ v zmysle článku 1 ods. 4 uvedeného nariadenia, hoci tento výrobok môžu predstavovať rôzne druhy výrobkov spadajúcich do rôznych segmentov trhu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. januára 2022, Komisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, bod 74 a citovanú judikatúru).
- 252 Základné nariadenie preto v zásade neukladá Komisii povinnosť vykonať analýzu existencie cenového podhodnotenia na inej úrovni, než je úroveň podobného výrobku (rozsudok z 20. januára 2022, Komisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, bod 75).
- 253 Tento výklad potvrdzuje bod 5.180 správy HP-SSST, na ktorý sa odvolávajú žalobkyne a podľa ktorého príslušný orgán nie je podľa článku 3.2 antidumpingovej dohody povinný preukázať existenciu cenového podhodnotenia pre každý druh výrobku, ktorý je predmetom prešetrovania, alebo pokiaľ ide o celý sortiment výrobkov predstavujúcich podobný domáci výrobok (rozsudok z 20. januára 2022, Komisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, bod 76).
- 254 Ako sa však potvrdzuje v bode 5.180 správy HP-SSST, keďže podľa článku 3 ods. 2 základného nariadenia je Komisia povinná vykonať „objektívne preskúmanie“ vplyvu dumpingových dovozov na ceny podobných výrobkov výrobného odvetvia Únie, je povinná pri svojej analýze podhodnotenia cien zohľadniť všetky relevantné nesporné dôkazy, a to v prípade potreby vrátane dôkazov týkajúcich sa rôznych segmentov trhu s posudzovaným výrobkom (rozsudok z 20. januára 2022, Komisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, bod 77).
- 255 Okrem toho z judikatúry vyplýva, že preskúmanie cenového podhodnotenia na základe metódy založenej na porovnaní podľa jednotlivých PCN (ďalej len „metóda PCN“) umožňuje do určitej miery zohľadniť prípadnú segmentáciu trhu s posudzovaným výrobkom (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. januára 2022, Komisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, body 106, 113 a 114).
- 256 Nič to však nemení na skutočnosti, že na účely zabezpečenia objektívnosti analýzy cenového podhodnotenia Komisia môže byť za určitých okolností povinná vykonať takúto analýzu na úrovni segmentov trhu s dotknutým výrobkom, aj keď sa široká miera voľnej úvahy, ktorou táto inštitúcia disponuje najmä pri stanovovaní existencie ujmy (pozri bod 249 vyššie), vzťahuje prinajmenšom na rozhodnutia týkajúce sa výberu analytickej metódy, na údaje a dôkazy, ktoré sa majú zhromaždiť, na metódu výpočtu, ktorá sa má použiť na stanovenie rozpätia podhodnotenia, ako aj na výklad a hodnotenie zhromaždených údajov (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. januára 2022, Komisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, bod 78).
- 257 Za určitých výnimočných okolností je teda možné vyžadovať od Komisie doplňujúcu analýzu cenového podhodnotenia, ktorá spočíva nad rámec uplatnenia metódy PCN v porovnaní cien v každom segmente (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. januára 2022, Komisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, bod 111).

- 258 Tieto výnimočné okolnosti súvisia s existenciou tak výraznej segmentácie trhu s posudzovaným výrobkom, z ktorej vyplývajú významné rozdiely medzi segmentmi trhu (ďalej len „prvá podmienka“), ako aj situácie vyznačujúcej sa intenzívnou koncentráciou domáceho predaja a dumpingového dovozu v rôznych segmentoch (ďalej len „druhá podmienka“) (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. januára 2022, Komisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, body 79 až 81, 110 a 111).
- 259 Práve vzhľadom na tieto úvahy a úvahy týkajúce sa súdneho preskúmania uvedené v bodoch 190 a 191 vyššie je potrebné preskúmať tvrdenia žalobkýň uvedené na podporu tejto časti štvrtého žalobného dôvodu.
- 260 Komisia v napadnutom nariadení uviedla:

„(60) Z informácií zhromaždených počas prešetrovania okrem toho vyplýva, že niektoré z týchto tried (ktoré predávalo tak výrobné odvetvie Únie ako aj vyvážajúci výrobcovia) mali široký rozsah použitia a vo všeobecnosti mali nižšiu cenu. Iné špecializovanejšie triedy určené na použitie s úzko vymedzenými špecifikáciami... boli v priemere drahšie. Tieto triedy takisto predávajú výrobcovia z Únie aj vyvážajúci výrobcovia.

(61) Napriek veľkému počtu tried však Komisia konštatovala, že na trhu s PVA nie sú žiadne vymedzené segmenty. Rôzni používatelia môžu získavať viacero tried PVA v závislosti od technických špecifikácií, ktoré požadujú. Pre niektorých používateľov je najdôležitejším prvkom obsah popola, pre ďalších viskozita a iní sú zväčša schopní použiť výrobok s akoukoľvek špecifikáciou. Každé odvetvie používateľov môže zameniteľne používať triedy PVA z určitej skupiny. Aj keď určití používatelia... sú obmedzenejší, pokiaľ ide o počet tried, ktoré môžu použiť, ich rozsah tried sa stále prekrýva s iným druhom používateľov, ktorí sú schopní získavať širší rozsah tried.

(62) Z uvedených dôvodov Komisia dospela k záveru, že všetky triedy si vzájomne konkurujú prinajmenšom do určitej miery, a preto by analýza segmentov v tomto prípade nebola opodstatnená ani vhodná...

(64) Analýzou, ktorú vykonala Komisia, sa potvrdilo, že rozličné triedy, ako sa vysvetľuje v odôvodnení 61, sú vzájomne zameniteľné prinajmenšom do určitej miery. Aj ak je pravda, že určití používatelia môžu na svoje použitie získavať skutočne len obmedzenú skupinu tried, tieto triedy sa netýkajú výlučne odberateľského odvetvia jedného používateľa, ale sa prekrývajú s triedami získavanými na iné použitia v odberateľskom odvetví. Pri prešetrovaní sa navyše zistilo, že čínski vyvážajúci výrobcovia dodávajú triedy pre všetky štyri hlavné použitia PVA a v plnom rozsahu konkurujú triedam, ktoré predáva výrobné odvetvie Únie.

...

(78) ... rozličné triedy PVA majú spoločné základné vlastnosti a ich použitia sú do veľkej miery totožné a vzájomne zameniteľné. Použitie dotknutého výrobku ani jeho cena nie sú určené len samotnými úrovňami obsahu popola alebo metanolu, ale ich kombináciou s ďalšími relevantnými vlastnosťami, ako sú viskozita a hydrolýza, ktorá vymedzuje vlastnosti tried, ich možné konečné použitie a predajnú cenu.

(79) Z dôkazov zhromaždených pri prešetrovaní sa zistilo, že priemerný rozdiel v cenách tried PVA s nízkym obsahom popola' oproti triedam so štandardným obsahom popola' je približne 10 %. Ceny PVA s rovnakým obsahom popola sa však môžu líšiť v závislosti o[d] triedy PVA až o 40 %. Okrem toho určité údajne lacnejšie triedy so štandardným obsahom popola môžu byť až o 27 % drahšie ako triedy s nízkym obsahom popola'. Preto nemožno dospieť k záveru, ako tvrdili zainteresované strany, že trh Únie bol na základe obsahu popola a metanolu rozdelený na trh s vysokou kvalitou PVA (vyrábaných výrobným odvetvím Únie) a trh s nízkou kvalitou PVA (dovážaných z [Číny]), ani konštatovať, že toto údajné rozdelenie sa odrazilo v cenách a vo výrobných nákladoch. Práve naopak,... viaceré triedy s údajnými, štandardnými' špecifikáciami konkurujú aj údajným, špičkovým' triedam podobného výrobku.“

- 261 Z toho vyplýva, že Komisia vylúčila tak existenciu výraznej segmentácie trhu s PVA, ako aj intenzívnu koncentráciu predaja výrobného odvetvia Únie a dumpingového dovozu v dvoch rôznych segmentoch.
- 262 Keďže Komisia bola povinná vykonať objektívne preskúmanie cenového podhodnotenia (pozri body 254 a 256 vyššie), treba overiť, či sú jej zistenia dostatočne podložené skutočnosťami uvedenými v spise konania, ktoré viedlo k prijatiu napadnutého nariadenia, vrátane skutočností, ktoré nie sú výslovne uvedené v napadnutom nariadení (pozri bod 152 vyššie).
- 263 V prejednávanej veci Všeobecný súd požiadal Komisiu, aby spresnila skutočnosti uvedené v spise, ktoré jej umožnili vylúčiť tak existenciu segmentovaného trhu, ako aj koncentráciu dovozu a predaja výrobného odvetvia Únie v rôznych segmentoch.
- 264 Komisia v tejto súvislosti odkázala na odpovede používateľov PVA na jej žiadosť o informácie týkajúce sa ich nákupov PVA podľa jednotlivých PCN a na údaje, ktoré jej poskytla spoločnosť Kuraray.
- 265 Pokiaľ ide o neexistenciu výraznej segmentácie, Komisia predložila príklad svojej žiadosti o informácie, nepredložila však získané odpovede, ktoré označila za dôverné. Predložila tiež výňatok z internetovej stránky spoločnosti Kuraray. Na pojednávaní Komisia spresnila, pričom žalobkyne jej neoponovali, že skoršia verzia tohto výňatku je súčasťou spisu konania, ktoré viedlo k prijatiu napadnutého nariadenia.
- 266 Treba konštatovať, že z výňatku z internetovej stránky spoločnosti Kuraray vyplýva, že viaceré triedy PVA majú svoje hlavné využitie tak vo výrobných odvetviach, ktoré majú používať PVA vysokej kvality, ako aj vo výrobných odvetviach, ktoré majú používať PVA nižšej kvality. Ako uvádza Komisia, viaceré triedy PVA používané v odvetviach vyrábajúcich papier a lepidlá sa používajú aj v odvetví emulznej polymerizácie a výroby polyvinylbutyralu. V dôsledku toho tento výňatok potvrdzuje, že trh s PVA sa nevyznačuje výraznou segmentáciou.
- 267 Okrem toho treba uviesť, že vzhľadom na to, že prvá podmienka sa týka existencie výraznej segmentácie predmetného výrobku, na vylúčenie splnenia tejto podmienky nie je v rozpore s tvrdením žalobkýň potrebné, aby všetci používatelia mohli nakupovať bez rozdielu všetky triedy PVA, a teda aby medzi týmito triedami existovala úplná zameniteľnosť.
- 268 V dôsledku toho treba konštatovať, že prvá podmienka nie je v prejednávanej veci splnená.

- 269 Preto bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť o druhej podmienke, už možno konštatovať, že Komisia nebola povinná vykonať analýzu cenového podhodnotenia, ktorá by dopĺňala analýzu cenového podhodnotenia založenú na metóde PCN.
- 270 Pokiaľ ide o druhú podmienku, v každom prípade treba uviesť nasledujúce skutočnosti.
- 271 Spis v prejednávanej veci obsahuje tri tabuľky, ktoré sú súčasťou spisu konania, ktoré viedlo k prijatiu napadnutého nariadenia, z ktorých každá sa týka jedného z troch hlavných čínskych vyvážajúcich výrobcov vrátane žalobkyní. V týchto tabuľkách sú uvedené množstvá PVA podľa jednotlivých PCN dovezené do Únie. V týchto tabuľkách sa naproti tomu z dôvodov zachovania dôverylosti neuvádza objem predaja podľa jednotlivých PCN, ktorý uskutočnila spoločnosť Kuraray. Preskúmanie číselných údajov uvedených v týchto tabuľkách umožňuje preukázať, že dovoz ako celok pokrýva osem rôznych PCN v ich revidovaných zneniach, ktoré žalobkyne nespochybnili, a množstvá týkajúce sa dvoch z týchto PCN predstavujú v prípade každého z nich približne 29 % celkového dovozu týchto vyvážajúcich výrobcov, zatiaľ čo množstvá týkajúce sa ostatných šiestich PCN dosahujú percentuálne podiely v rozmedzí od 3,24 do 9,54 %.
- 272 V dôsledku toho sa nemožno domnievať, že dovoz vykazuje intenzívnu koncentráciu, takže aj bez údajov o predaji spoločnosti Kuraray treba konštatovať, že druhá podmienka nie je splnená.
- 273 Keďže podmienky stanovené v judikatúre pripomenutej v bode 258 nie sú splnené, je potrebné dospieť k záveru, že Komisia nebola povinná vykonať analýzu cenového podhodnotenia, ktorá by dopĺňala analýzu cenového podhodnotenia založenú na metóde PCN.
- 274 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba prvú časť štvrtého žalobného dôvodu zamietnuť.

– O druhej časti

- 275 Žalobkyne tvrdia, že Komisia nestanovila cenové podhodnotenie správne, keďže vykonala úpravu o 10 % s cieľom zohľadniť nižšiu kvalitu PVA dovážaných z Číny, pokiaľ ide o obsah popola v porovnaní s PVA vyrábanými v Únii, odmietla však vykonať ďalšie úpravy odrážajúce ostatné kvalitatívne rozdiely medzi týmito PVA.
- 276 Komisia podporovaná spoločnosťou Sekisui spochybňuje tvrdenia žalobkyní.
- 277 Treba pripomenúť, že relevantné odôvodnenia napadnutého nariadenia znejú:
- „(423) Cenové podhodnotenie dovozu bolo stanovené na základe údajov spolupracujúcich vyvážajúcich výrobcov v dotknutej krajine a údajov o predaji na domácom trhu poskytnutých výrobným odvetvím Únie za obdobie prešetrovania...
- (424) Cenové porovnanie sa uskutočnilo podľa jednotlivých druhov výrobku pri transakciách na rovnakej úrovni obchodu a po odpočítaní odložených zliav. Dovozná cena dotknutého výrobku dovezeného z [Číny] bola podľa potreby náležite upravená na porovnanie s porovnateľným druhom výrobku, ktorý predávalo výrobné odvetvie Únie.
- (425) Pokiaľ ide o odlišnosti v určitých vlastnostiach medzi dotknutým výrobkom a podobným výrobkom,... druhy výrobku dovážané z [Číny] konkurujú druhom výrobku, ktoré vyrába a predáva výrobné odvetvie Únie. Keďže však obsah popola v PVA vyrábaných a predávaných spolupracujúcimi vyvážajúcimi výrobcami bol celkovo vyšší než obsah

popola v PVA, ktoré vyrábalo a predávalo výrobné odvetvie Únie, Komisia sa domnievala, že na zabezpečenie spravodlivého porovnania medzi druhmi výrobku z Číny a EÚ je odôvodnená úprava na základe PCN. Komisia stanovila úpravu na základe rozdielu zisteného pri dovoze PVA s vysokým a nízkym obsahom popola z tretích krajín podľa informácií, ktoré jej poskytli používatelia. Zistený bol cenový rozdiel 10 %.

(426) Na tomto základe sa úpravou o 10 % zvýšila cena CIF PVA s vysokým obsahom popola, ktoré predávali spolupracujúci vyvážajúci výrobcovia.

...

(429) Navyše vzhľadom na to, že obsah metanolu a balenie majú zanedbateľný vplyv na ceny,... Komisia dospela k záveru, že na účely cenového podhodnotenia bolo vhodné nebrať tieto vlastnosti do úvahy.“

278 Komisia pred Všeobecným súdom spresnila, že ako vyplýva z dotazníka, ktorý zaslala čínskym vyvážajúcim výrobcom, PCN boli stanovené na základe piatich vlastností PVA, a to konkrétne ich viskozity, stupňa hydrolýzy, obsahu popola, obsahu metanolu a balenia.

279 Z toho vyplýva, že Komisia považovala za nevyhnutné vykonať úpravu smerom nahor o 10 % v prípade cien určitých druhov výrobku dovážaných z Číny, ktoré z hľadiska viskozity a stupňa hydrolýzy zodpovedali druhom výrobku predávaným výrobným odvetvím Únie, a to z dôvodu rozdielov v obsahu popola, ktorý bol v prvom prípade vyšší ako v druhom. Naproti tomu vylúčila, že rozdiely v obsahu metanolu a v balení odôvodňujú vykonanie ďalších úprav.

280 Žalobkyne nespochybňujú dôvodnosť úpravy o 10 % vykonanej Komisiou z dôvodu rozdielov v obsahu popola, tvrdia však, že boli potrebné aj ďalšie úpravy.

281 Nepredložili však nijaký dôkaz, ktorý by mohol preukázať, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď dospela k záveru, že rozdiely v obsahu metanolu a v balení medzi druhmi výrobku porovnateľnými z hľadiska ich viskozity a stupňa hydrolýzy významne neovplyvňujú ich ceny.

282 V dôsledku treba druhú časť štvrtého žalobného dôvodu zamietnuť.

– *O tretej časti*

283 Žalobkyne tvrdia, že z odôvodnení 432 a 433 napadnutého nariadenia, ako aj z informácií, ktoré dokázali získať od Komisie, a z informácií, ktoré im poskytli ostatní vyvážajúci výrobcovia, vyplýva, že Komisia vo svojej analýze cenového podhodnotenia porovnala 100 % dovozu PVA z Číny s 82 % predaja PVA výrobného odvetvia Únie. Komisia totiž konštatovala, že PCN predávané výrobným odvetvím Únie a PCN predávané čínskymi vyvážajúcimi výrobcami sa v 82 % prekrývajú. Komisia tak zo svojej analýzy vylúčila 18 % predaja uskutočneného výrobným odvetvím Únie. Komisia tým porušila povinnosť, ktorá vyplýva z článku 3 ods. 2 a 3 základného nariadenia, stanoviť cenové podhodnotenie dotknutého výrobku ako celku.

284 Žalobkyne spochybňujú, že by sa napadnuté nariadenie mohlo vykladať v tom zmysle, že Komisia porovnala 100 % predaja uskutočneného výrobným odvetvím Únie s 82 % predaja uskutočneného čínskymi vyvážajúcimi výrobcami, a na tento účel sa opierajú o výpočty cenového podhodnotenia týkajúce sa ich samotných, ako aj ostatných vyvážajúcich výrobcov, ktoré umožňujú dospieť

k záveru, že 100 % dovozu bolo porovnaných s 82 % predaja výrobného odvetvia Únie. V každom prípade zastávajú názor, že aj keby sa takýto výklad pripustil, Komisia napriek tomu porušila článok 3 ods. 2 a 3 základného nariadenia, keďže bola povinná zohľadniť 100 % dovozu.

285 Komisia podporovaná spoločnosťou Sekisui spochybňuje tvrdenia žalobkyní.

286 Treba pripomenúť, že odôvodnenia 432 a 433 napadnutého nariadenia znejú:

„(432) Spoločnosť Wacker a čínski vyvážajúci výrobcovia tvrdili, že 18 % vývozu z [Číny] výrobné odvetvie Únie nepredalo, keďže na toto množstvo sa nezistili žiadne porovnateľné PCN. Strany sa odvolali na rozsudok [z 24. septembra 2019, Hubei Xinyegang Special Tube/Komisia (T-500/17, neuvverejnený, EU:T:2019:691)] na podporu svojho tvrdenia, že analýzu ujmy Komisia založila len na obmedzenom a nie na celom objeme predaja podobného výrobku výrobného odvetvia Únie.

(433) Po prvé, Komisia uviedla, že tento rozsudok je predmetom odvolania pred Súdny dvorom, a preto sa nemôže považovať za smerodajný. Po druhé, podľa základného nariadenia Komisia nemusí vykonať cenovú analýzu samostatne pre každý druh výrobku. Požaduje sa však určenie na úrovni podobného výrobku. Hoci sa kontrolné čísla výrobku používajú ako východisko pre takéto posúdenie, neznamená to, že iné PCN nie sú konkurenciou. Skutočnosť, že isté PCN výrobného odvetvia Únie sa neporovnali s dovozom preto neznamená, že na ne nepôsobí cenový tlak dumpingového dovozu. Určenie cenového podhodnotenia a predaja pod cieľovú cenu tak, že sa najprv vypočítajú rozpätia na úrovni PCN, je skutočne len prechodný a prípravný krok požadovaného cenového porovnania. Tento krok nie je právne nariadený, no predstavuje štandardný postup Komisie. Po tretie, v prípadoch, keď sa uplatňuje výber vzorky, neprekvapuje, že neexistuje dokonalá zhoda medzi dovozom vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky a predajom výrobného odvetvia Únie zaradeným do vzorky. Toto nemusí nevyhnutne znamenať, že neexistuje dovoz istých druhov, ale že vyvážajúci výrobcovia zaradení do vzorky počas obdobia prešetrovania nevyvážali tieto druhy do Únie. A napokon,... Komisia dospela k záveru, že všetky triedy PVA si aspoň do určitej miery navzájom konkurujú. Preto 18 % vývozu vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky, ktoré výrobné odvetvie Únie nepredalo, nepredstavuje samostatnú kategóriu dotknutého výrobku, ale plne konkuruje ostatným triedam, s ktorými sa zistila zhoda. Navyše PCN nepredané výrobným odvetvím Únie boli druhy výrobku vhodné na použitie v odvetviach výroby lepidiel, polymerizácie a papiera, a preto rovnocenné a priamo konkurovali iným druhom výrobku vyrábaným a predávaným výrobným odvetvím Únie na rovnaké použitie, aj keď sa nepoužili na stanovenie cenového podhodnotenia.“

287 Treba uviesť, že Komisia v odôvodneniach 432 a 433 napadnutého nariadenia zhrnula tvrdenie, ktoré žalobkyne založili na rozsudku z 24. septembra 2019, Hubei Xinyegang Special Tube/Komisia (T-500/17, neuvverejnený, EU:T:2019:691), a následne ho zamietla.

288 Treba pripomenúť, že Všeobecný súd v bodoch 68 až 75 rozsudku z 24. septembra 2019, Hubei Xinyegang Special Tube/Komisia (T-500/17, neuvverejnený, EU:T:2019:691), v podstate rozhodol, že Komisia v rozsahu, v akom v rámci analýzy cenového podhodnotenia nezohľadnila určitý objem posudzovaného výrobku vyrábaného výrobcami Únie zaradenými do vzorky, a to 17 zo 66 identifikovaných druhov výrobku, predstavujúci 8 % objemu predaja uvedených výrobcov, ktoré neboli vyvezené čínskymi vyvážajúcimi výrobcami zaradenými do vzorky, v rozpore s článkom 3

ods. 2 a 3 základného nariadenia nezohľadnila všetky údaje relevantné v prejednávacom prípade (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. januára 2022, Komisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, bod 22).

- 289 Na zamietnutie tvrdenia žalobkyní založeného na rozsudku z 24. septembra 2019, Hubei Xinyegang Special Tube/Komisia (T-500/17, neuvverejnený, EU:T:2019:691), Komisia najprv v prvej vete odôvodnenia 433 napadnutého nariadenia zdôraznila, že tento rozsudok je predmetom odvolania.
- 290 Ďalej v druhej až deviatej vete odôvodnenia 433 napadnutého nariadenia Komisia obhajovala dôvodnosť spôsobu, akým postupovala v nariadení, ktoré bolo napadnuté vo veci, v ktorej bol vyhlásený rozsudok z 24. septembra 2019, Hubei Xinyegang Special Tube/Komisia (T-500/17, neuvverejnený, EU:T:2019:691), pričom uviedla aj všeobecné úvahy týkajúce sa analýzy cenového podhodnotenia metódou PCN. Práve v tejto súvislosti uviedla, že „isté PCN výrobného odvetvia Únie sa neporovnali s dovozom“. Túto časť vety teda nemožno vykladať v tom zmysle, že Komisia pripustila, že v prejednávanej veci nezohľadnila niektoré PCN vyrobené výrobným odvetvím Únie.
- 291 Napokon v desiatej až dvanástej vete odôvodnenia 433 napadnutého nariadenia Komisia preskúmala okolnosti prejednávanej veci. Z týchto viet vyplýva, že na jednej strane v prípade 18 % PVA vyvázaných do Únie čínskymi vyvážajúcimi výrobcami zaradenými do vzorky nebolo možné nájsť nijaký zodpovedajúci druh výrobku predávaného výrobným odvetvím Únie, a na druhej strane z dôvodu, že všetky PVA si do určitej miery navzájom konkurovali, PVA predávané výrobným odvetvím Únie konkurovali aj týmto 18 % PVA dovázaných z Číny.
- 292 Z toho vyplýva jednak, že Komisia spojila s každým druhom výrobku predávaným výrobným odvetvím Únie jeden druh dovážaného výrobku, a jednak, že pokiaľ ide o dovážané druhy výrobkov, ktoré nezodpovedali druhom výrobkov predávaným výrobným odvetvím Únie, Komisia konštatovala, že aj napriek tomu existuje konkurenčný vzťah. Komisia tak vykonala analýzu požadovanú článkom 3 ods. 2 a 3 základného nariadenia, ktorá pozostáva z preskúmania vplyvu „dumpingových dovozov“ na ceny výrobného odvetvia Únie (rozsudok z 20. januára 2022, Komisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, bod 161), a analyzovala cenové podhodnotenie posudzovaného výrobku ako celku.
- 293 V rozpore s tým, čo tvrdia žalobkyne, tento výklad odôvodnenia 433 napadnutého nariadenia je v súlade s vysvetleniami, ktoré im Komisia poskytla v priebehu konania, ktoré viedlo k prijatiu napadnutého nariadenia, podľa ktorých „percentuálny podiel zhody medzi výrobným odvetvím Únie a čínskymi vyvážajúcimi spoločnosťami zaradenými do vzorky je 82 %“. Hoci totiž z týchto vysvetlení vyplýva, že nebolo možné nájsť úplnú zhodu, vo formulácii použitej Komisiou sa nešpecifikuje, či viac druhov výrobku predávalo výrobné odvetvie Únie alebo čínski vyvážajúci výrobcovia.
- 294 Okrem toho tento výklad odôvodnenia 433 napadnutého nariadenia nespochybňujú ani tabuľky, ktoré žalobkyne priložili v prílohe repliky. V týchto tabuľkách sa totiž pre každého vyvážajúceho výrobcu zaradeného do vzorky vrátane žalobkyní uvádzajú PCN, v prípade ktorých existuje zhoda medzi dovážanými druhmi výrobku a druhmi výrobku predávanými výrobným odvetvím Únie. Aj keď v týchto tabuľkách nie sú z dôvodu zachovania dôvernosti uvedené množstvá predané výrobným odvetvím Únie podľa jednotlivých PCN, neumožňuje to dospieť k záveru, že sa zohľadnilo len 82 % predaja tohto výrobného odvetvia, ako to tvrdia žalobkyne.

- 295 Treba preto konštatovať, že tvrdenie žalobkýň, že Komisia analyzovala cenové podhodnotenie bez toho, aby zohľadnila všetok predaj PVA uskutočnený výrobným odvetvím Únie, nie je skutkovo podložené.
- 296 V každom prípade aj za predpokladu, že Komisia vylúčila určité druhy výrobku predávané výrobným odvetvím Únie z analýzy cenového podhodnotenia, treba pripomenúť, že Súdny dvor zrušil rozsudok z 24. septembra 2019, Hubei Xinyegang Special Tube/Komisnia (T-500/17, neuvverejnený, EU:T:2019:691). Súdny dvor dospel k záveru, že Všeobecný súd sa v tomto rozsudku dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že v rámci analýzy vplyvu dumpingových dovozov na ceny výrobného odvetvia Únie stanovenej v článku 3 ods. 2 a 3 základného nariadenia, a najmä v rámci analýzy cenového podhodnotenia je Komisia za každých okolností povinná zohľadniť všetky druhy výrobkov predávaných týmto odvetvím, vrátane druhov dotknutých výrobkov, ktoré nevyvážajú vyvážajúci výrobcovia zaradení do vzorky (rozsudok z 20. januára 2022, Komisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, bod 159).
- 297 Ako zdôrazňujú žalobkyne, z bodov 138 až 140 rozsudku z 20. januára 2022, Komisia/Hubei Xinyegang Special Tube (C-891/19 P, EU:C:2022:38), vyplýva, že na to, aby Komisia mala túto povinnosť, musí byť splnená prvá a druhá podmienka (pozri bod 258 vyššie). V prejednávanej veci to tak však v rozpore s tvrdením žalobkýň nie je (pozri body 265 až 272 vyššie).
- 298 V dôsledku toho treba zamietnuť aj tretiu časť štvrtého žalobného dôvodu.
- 299 Vzhľadom na to, že všetky časti štvrtého žalobného dôvodu, ktoré sa týkajú porušenia článku 3 ods. 2 a 3 základného nariadenia, boli zamietnuté, žalobkyne nemôžu dôvodne tvrdiť ani to, že Komisia v dôsledku týchto porušení porušila aj článok 3 ods. 6 základného nariadenia (pozri bod 222 vyššie).
- 300 Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti treba štvrtý žalobný dôvod zamietnuť v celom rozsahu.

O piatom žalobnom dôvode, založenom na porušení práva na obhajobu

- 301 Žalobkyne tvrdia, že Komisia porušila ich právo na obhajobu tým, že im napriek ich žiadosti neposkytla informácie o predaných množstvách a predajných cenách výrobného odvetvia Únie podľa jednotlivých PCN, ako aj o rozpätiach podhodnotenia a orientačných cenách jednotlivých PCN (ďalej len „sporné informácie“). Vytýkajú Komisii, že im neposkytla aspoň rozpätia hodnôt týkajúce sa týchto informácií. Podľa ich názoru síce článok 19 základného nariadenia stanovuje dôverné zaobchádzanie s určitými informáciami, jeho uplatnenie však nesmie viesť k zbaveniu práva na obhajobu jeho podstaty. Pripomínajú, že článok 19 ods. 2 základného nariadenia vyžaduje, aby zainteresované strany, ktoré sa odvolávajú na dôvernosť poskytnutých informácií, predložili nedôverné zhrnutie týchto informácií alebo aspoň uviedli dôvody, prečo takéto zhrnutie nemožno vypracovať. Okrem toho podľa žalobkýň nie je dôležité, že údajne dôverné údaje sa týkajú jediného výrobcu z Únie.
- 302 Žalobkyne spresňujú, že na to, aby bol tento žalobný dôvod dôvodný, nie sú povinné preukázať, že výsledok prešetrovania by bol iný, ale len to, že takáto hypotéza nie je úplne vylúčená. Keďže pritom nemali k dispozícii sporné informácie, nemohli určiť, či v prípade niektorých PCN neboli zistené nijaké cenové podhodnotenia alebo orientačné ceny, ani s ktorými PCN uskutočnilo výrobné odvetvie Únie väčšinu svojho predaja. Tieto informácie boli teda nevyhnutné na to, aby

bolo možné overiť správnosť tak stanovenia podhodnotenia, ktorého analýza by mohla vyžadovať preskúmanie trhových podielov rôznych PCN, ako aj existencie ujmy, ktorú dovoz spôsobil tomuto výrobnému odvetviu.

303 Komisia podporovaná spoločnosťami Kuraray a Sekisui spochybňuje tvrdenia žalobkyní.

304 Treba pripomenúť znenie ustanovení relevantných pre preskúmanie tohto žalobného dôvodu.

305 Článok 19 základného nariadenia stanovuje:

„1. Všetky informácie dôverného charakteru (napr. ktorých vyzradenie by mohlo poskytnúť veľkú konkurenčnú výhodu konkurentovi, malo nepriaznivé dôsledky pre osobu poskytujúcu informácie alebo osobu, od ktorej získala informácie), prípadne informácie poskytnuté dôverne stranami pri prešetrovaní, ak je na to dobrý dôvod, považujú príslušné orgány za dôverné.

2. Od zainteresovaných strán, ktoré poskytujú dôverné informácie, sa vyžaduje, aby predložili súhrn týchto informácií, ktorý nemá dôverný charakter. Tento súhrn musí byť dostatočne podrobný, aby umožnil pochopiť podstatu dôverne poskytnutých informácií. Za mimoriadnych okolností môžu tieto strany uviesť, že predmetné informácie nemožno predložiť vo forme súhrnu. V týchto výnimočných prípadoch treba uviesť dôvody, pre ktoré nie je možné dané informácie zhrnúť.

...

4. Tento článok nebráni zverejneniu všeobecných informácií orgánmi Únie, a najmä uvedeniu dôvodov, na základe ktorých boli prijaté rozhodnutia v zmysle tohto nariadenia, ani zverejneniu dôkazov, o ktoré sa opierali orgány Únie, ak bude potrebné vysvetliť príslušné dôvody v súdnom konaní. Pri zverejnení týchto informácií sa musia zohľadniť oprávnené záujmy dotknutých strán, aby sa zabránilo vyzradeniu obchodného tajomstva.

5. Komisia ani členské štáty, ani ich úradníci neposkytnú bez osobitného súhlasu poskytovateľa žiadne informácie získané na základe tohto nariadenia, ak ich poskytovateľ požiadal o dôverné zaobchádzanie.

...“

306 Článok 20 základného nariadenia stanovuje:

„1. Osoby, ktoré podali podnet, dovozcovia, vývozcovia a ich zastupujúce združenia, ako aj zástupcovia krajiny vývozu môžu požiadať o poskytnutie podrobných informácií o skutočnostiach, na základe ktorých boli uložené predbežné opatrenia...

2. Strany uvedené v odseku 1 môžu požiadať o konečné poskytnutie informácií, resp. dôvodov, na základe ktorých má byť odporúčané uloženie konečných opatrení, ukončenie prešetrovania alebo zastavenie konania bez uloženia opatrení, pričom osobitnú pozornosť treba venovať poskytovaniu iných informácií, než sú tie, z ktorých sa vychádzalo pri predbežných opatreniach.

...“

307 Článok 6 ods. 7 základného nariadenia stanovuje:

„7. Osoby, ktoré podali podnet, dovozcovia a vývozcovia... sa môžu na základe písomnej žiadosti zoznámiť so všetkými informáciami, ktoré poskytla strana dotknutá prešetrovaním, s výnimkou interných dokumentov pripravených orgánmi Únie alebo jeho členských štátov, a ktoré sú relevantné na predloženie ich prípadu a nie sú dôverné v zmysle článku 19 a boli použité pri prešetrovaní.

...“

308 Základné nariadenie sleduje týmito ustanoveniami dva ciele, a to jednak umožniť dotknutým osobám účinne brániť svoje záujmy a jednak zachovať dôvernú informácií použitých v priebehu antidumpingového prešetrovania (rozsudok z 30. júna 2016, Jinan Meide Casting/Rada, T-424/13, EU:T:2016:378, bod 96; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok z 1. júna 2017, Changmao Biochemical Engineering/Rada, T-442/12, EU:T:2017:372, bod 142 a citovanú judikatúru).

309 Pokiaľ ide o prvý cieľ uvedený v bode 308 vyššie, treba pripomenúť, že dodržiavanie práva na obhajobu v každom konaní vedenom proti osobe, ktoré môže viesť k aktu nepriaznivo zasahujúcemu do jej právneho postavenia, je základnou zásadou práva Únie, ktorú treba zabezpečiť, a to aj v prípade neexistencie akejkoľvek právnej úpravy týkajúcej sa predmetného konania. Táto zásada má podstatný význam v konaniach týkajúcich sa prešetrovania dumpingu (pozri rozsudok z 1. júna 2017, Changmao Biochemical Engineering/Rada, T-442/12, EU:T:2017:372, bod 139 a citovanú judikatúru).

310 Podľa uvedenej zásady musí byť dotknutým podnikom počas správneho konania umožnené vyjadriť svoje stanovisko k existencii a relevantnosti uvádzaných skutočností a okolností a k dôkazom uvádzaným Komisiou na podporu jej tvrdenia o existencii dumpingových praktík a ujmy, ktorá z nich vyplýva (pozri rozsudok z 1. júna 2017, Changmao Biochemical Engineering/Rada, T-442/12, EU:T:2017:372, bod 140 a citovanú judikatúru).

311 Pokiaľ ide o druhý cieľ uvedený v bode 308 vyššie, treba pripomenúť, že ochrana obchodného tajomstva je všeobecnou zásadou práva Únie. Zachovanie nenarušenej hospodárskej súťaže predstavuje dôležitý verejný záujem, ktorého ochrana môže odôvodniť odmietnutie zverejnenia informácií, na ktoré sa vzťahuje obchodné tajomstvo (pozri v tomto zmysle rozsudok z 30. júna 2016, Jinan Meide Casting/Rada, T-424/13, EU:T:2016:378, bod 165 a citovanú judikatúru).

312 Na zosúladenie oboch predmetných cieľov musia inštitúcie Únie pri plnení svojej povinnosti poskytovať informácie konať s náležitou starostlivosťou, keď chcú dotknutým podnikom pri zachovaní obchodného tajomstva poskytnúť informácie, ktoré sú užitočné na obhajobu ich záujmov, a prípadne keď z úradnej moci vyberajú vhodné spôsoby takéhoto poskytnutia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 1. júna 2017, Changmao Biochemical Engineering/Rada, T-442/12, EU:T:2017:372, bod 141).

313 Potreba zosúladiť tieto ciele vyplýva aj zo skutočnosti, že podľa judikatúry je cieľom článku 19 základného nariadenia chrániť nielen obchodné tajomstvo, ale aj právo na obhajobu ostatných účastníkov antidumpingového konania (pozri rozsudok z 15. októbra 2020, Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals/Komisia, T-307/18, neuvverejnený, EU:T:2020:487, bod 82 a citovanú judikatúru).

- 314 Ochrana informácií, na ktoré sa vzťahuje obchodné tajomstvo, v zásade nevyžaduje vylúčenie akéhokoľvek sprístupnenia týchto informácií dotknutým osobám bez ohľadu na okolnosti. Predovšetkým je potrebné posúdiť konkrétnu situáciu dotknutej osoby s ohľadom na tieto informácie, a najmä postavenie tejto dotknutej osoby na predmetnom trhu vo vzťahu k postaveniu osoby, ktorá tieto informácie poskytla (rozsudok z 30. júna 2016, Jinan Meide Casting/Rada, T-424/13, EU:T:2016:378, bod 199; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok z 1. júna 2017, Changmao Biochemical Engineering/Rada, T-442/12, EU:T:2017:372, bod 159).
- 315 V judikatúre sa spresňuje, že povinnosť rešpektovať dôverné informácie nesmie zbavovať právo na obhajobu jeho podstaty (pozri rozsudok z 1. júna 2017, Changmao Biochemical Engineering/Rada, T-442/12, EU:T:2017:372, bod 142 a citovanú judikatúru).
- 316 V prejednávanej veci, ako vyplýva z odôvodnenia 435 napadnutého nariadenia a z listu, ktorý žalobkyne zaslali Komisii 8. júla 2020, žalobkyne po prijatí konečného poskytnutia informácií požiadali o prístup k sporným informáciám.
- 317 E-mailom z 13. júla 2020 Kuraray informovala Komisiu, že nesúhlasí s poskytnutím sporných informácií žalobkyniam, a to ani vo forme rozpätí hodnôt namiesto presných údajov. Ako spresnila Komisia na pojednávaní, tento e-mail bol odpoveďou spoločnosti Kuraray na e-mail, ktorý jej Komisia zaslala po tom, ako jej bol doručený list žalobkyní z 8. júla 2020, spomenutý v bode 316 vyššie. Kuraray uviedla, že sporné informácie sú svojou povahou dôverné v zmysle článku 19 ods. 1 základného nariadenia, a spresnila, že vzhľadom na to, že je jediným výrobcom z Únie zaradeným do vzorky Komisie, ktorý predával dotknutý výrobok tretím stranám, sprístupnenie dodatočných informácií týkajúcich sa výpočtov cenového podhodnotenia a orientačných cien by prinieslo výhodu jej konkurentom a malo by na ňu veľmi negatívny vplyv. Toto sprístupnenie, ktoré by odhalilo informácie o množstvách PVA predaných počas obdobia prešetrovania, ako aj o priemerných cenách podľa jednotlivých PCN, by spôsobilo nenapraviteľnú ujmu jej obchodnému styku v Únii.
- 318 Kuraray okrem toho tvrdila, že informácie týkajúce sa cenového podhodnotenia a orientačných cien, ktoré už boli žalobkyniam poskytnuté, im umožňujú pochopiť, akú ujmu spôsobil dovoz výrobnému odvetviu Únie, a uplatniť svoje právo na obhajobu. Zdôraznila, že na každého vyvážajúceho výrobcu sa uplatňuje antidumpingové clo v rovnakej výške na všetok jeho vývoz dotknutého výrobku do Únie bez rozlišovania podľa PCN.
- 319 E-mailom zo 14. júla 2020 Komisia informovala žalobkyne, že po posúdení ich žiadosti o prístup k sporným informáciám sa rozhodla túto žiadosť zamietnuť, keďže ide o dôverné informácie podľa článku 19 základného nariadenia. Dôvody, ktoré Komisia uviedla na odôvodnenie svojho rozhodnutia, sa zhodujú s dôvodmi uvedenými spoločnosťou Kuraray, ktoré sú zhrnuté v bode 318 vyššie.
- 320 V odôvodnení 436 základného nariadenia Komisia uviedla, že v súlade s článkom 19 základného nariadenia nemohla poskytnúť sporné informácie, keďže poskytnutie informácií na tejto úrovni podrobnosti by umožnilo buď priamo, alebo s použitím informácií o trhu rekonštruovať dôverné údaje o predaji alebo údaje o výrobe jednotlivých výrobcov z Únie.
- 321 Treba konštatovať, že vzhľadom na článok 19 ods. 1 a 5 základného nariadenia Komisia nebola z dôvodu námietky spoločnosti Kuraray oprávnená poskytnúť žalobkyniam sporné informácie (pozri analogicky rozsudky z 30. júna 2016, Jinan Meide Casting/Rada, T-424/13, EU:T:2016:378,

bod 178, a z 19. mája 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products a i./Komisia, T-254/18, vec v odvolacom konaní, EU:T:2021:278, bod 477).

- 322 Ak však informácie nemožno poskytnúť z dôvodu, že sú dôverné, článok 19 ods. 2 základného nariadenia vyžaduje, aby osoby, od ktorých tieto informácie pochádzajú, predložili súhrn týchto informácií, ktorý nemá dôverný charakter, pokiaľ je to možné (pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. mája 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products a i./Komisia, T-254/18, vec v odvolacom konaní, EU:T:2021:278, bod 483).
- 323 Je preto potrebné overiť, či Komisia tým, že neprijala opatrenia, ktoré by umožnili poskytnúť žalobkyniam sporné informácie vo forme nedôverných zhrnutí v zmysle článku 19 ods. 2 základného nariadenia, porušila ich právo na obhajobu.
- 324 V tejto súvislosti treba v súlade so zásadami pripomenutými v bodoch 20 až 22 vyššie odkázať na rozhodnutia OUS týkajúce sa článkov 6.5 a 6.5.1 antidumpingovej dohody, ktoré v podstate zodpovedajú článku 19 ods. 1, 2 a článku 19 ods. 5 prvej vete základného nariadenia (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok z 30. júna 2016, Jinan Meide Casting/Rada, T-424/13, EU:T:2016:378, body 103, 188 a 190).
- 325 Podľa správy odvolacieho orgánu týkajúcej sa sporu „Európske spoločenstvá – konečné antidumpingové opatrenia týkajúce sa určitých spojovacích materiálov zo železa alebo z ocele z Číny“, ktorú prijal OUS 28. júla 2011 (WT/DS 397/AB/R, body 542 až 544), pokiaľ ide o informácie, s ktorými sa podľa článku 6.5 antidumpingovej dohody zaobchádza ako s dôvernými, článok 6.5.1 antidumpingovej dohody ukladá príslušnému orgánu povinnosť vyžiadať si poskytnutie nedôverného zhrnutia informácií. Dostatočnosť poskytnutého zhrnutia bude závisieť od dotknutých sporných informácií, zhrnutie však musí umožniť rozumne pochopiť podstatu nesprístupnených informácií, aby sa ostatným účastníkom prešetrovania poskytla možnosť reagovať a brániť svoje záujmy. Článok 6.5.1 antidumpingovej dohody upravuje možnosť, že za mimoriadnych okolností nie je možné dôverné informácie zhrnúť. Za týchto výnimočných okolností môže strana uviesť, že nemôže poskytnúť nedôverné zhrnutie dôverne poskytnutých informácií, aj tak však bude musieť uviesť dôvody, prečo nemôže zhrnutie poskytnúť. Príslušný orgán musí toto zhrnutie dôkladne preskúmať s cieľom určiť, či preukazuje existenciu mimoriadnych okolností a či uvedené dôvody vhodným spôsobom vysvetľujú dôvod, prečo za týchto okolností nemožno poskytnúť nijaké zhrnutie, ktoré by umožnilo rozumne pochopiť podstatu informácií. Zhrnutie dôverných informácií nie je možné poskytnúť v prípadoch, keď nie je možné navrhnúť nijaký iný spôsob predloženia informácií, ktorým by sa nezverejnili citlivé informácie alebo ktorým by sa nezabezpečila dostatočná úroveň podrobnosti na to, aby umožnila rozumne pochopiť podstatu dôverne poskytnutých informácií.
- 326 V prejednávanej veci treba na jednej strane konštatovať, že keď Kuraray nesúhlasila so zverejnením sporných informácií vrátane informácií vo forme rozpätí hodnôt, odmietla splniť povinnosť poskytnúť nedôverné zhrnutia týchto informácií a na tento účel sa odvolávala na existenciu mimoriadnej okolnosti, ktorá spočívala v tom, že je jediným výrobcom z Únie, ktorého predaj Komisia zohľadnila v analýze cenového podhodnotenia a orientačných cien. Na druhej strane Komisia preskúmala tvrdenia spoločnosti Kuraray a rozhodla, že jej stanovisko je opodstatnené aj vzhľadom na skutočnosť v podstate uvedenú v odôvodnení 436 napadnutého nariadenia, že čínski vyvážajúci výrobcovia by mohli vykladať požadované informácie s prihliadnutím na informácie o trhoch, ktoré už mali k dispozícii.

- 327 V dôsledku toho treba konštatovať, že Komisia postupovala správne podľa etáp stanovených relevantnými ustanoveniami na účely zváženia oboch cieľov uvedených v bode 308 vyššie.
- 328 Pokiaľ ide o dôvodnosť posúdenia vykonaného Komisiou, treba uviesť, že Komisia sa vzhľadom na citlivosť sporných informácií a mimoriadne okolnosti prejednávanej veci nedopustila nesprávneho posúdenia, keď odmietla ich zverejnenie.
- 329 Záver, že Komisia sa nedopustila nesprávneho pochybenia, potvrdzuje skutočnosť, že keď bol žalobkyniam doručený e-mail, ktorým Komisia zamietla ich žiadosť o prístup k sporným informáciám (pozri bod 319 vyššie), neobrátili sa v tejto veci na úradníka pre vypočutie, hoci tak mohli urobiť na základe článku 15 rozhodnutia predsedu Európskej komisie (EÚ) 2019/339 z 21. februára 2019 o funkcii a pôsobnosti úradníka pre vypočutie v určitých obchodných konaniach (Ú. v. EÚ L 60, 2019, s. 20).
- 330 Je potrebné vyvodiť záver, že vzhľadom na to, že žalobkyne sa vzdali možnosti predložiť vec úradníkovi pre vypočutie, súhlasili s vyvážením dotknutých cieľov, ktoré vykonala Komisia.
- 331 V každom prípade treba pripomenúť, že podľa judikatúry od žalobcu síce nemožno požadovať, aby preukázal, že rozhodnutie Komisie by bolo iné, ak by neexistovala predmetná procesná nezrovnalosť, ale len to, že takáto hypotéza nie je úplne vylúčená, keďže tento účastník konania by mohol lepšie zabezpečiť svoju obhajobu v prípade neexistencie tejto nezrovnalosti, nič to však nemení na tom, že existencia nezrovnalosti týkajúcej sa práva na obhajobu môže viesť k zrušeniu dotknutého aktu len vtedy, ak existuje možnosť, že v dôsledku tejto nezrovnalosti by správne konanie mohlo viesť k inému výsledku, čím by sa konkrétne porušilo právo na obhajobu (pozri rozsudok z 5. mája 2022, Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals/Komisia, C-718/20 P, EU:C:2022:362, bod 49 a citovanú judikatúru).
- 332 V tejto súvislosti po prvé žalobkyne tvrdia, že keby im boli sporné informácie poskytnuté, nedošlo by k nejasnostiam, ktoré vznikli v súvislosti s percentuálnymi podielmi výrobkov dovážaných a predávaných výrobným odvetvím Únie, ktoré boli preskúvané pri analýze cenového podhodnotenia (pozri tretiu časť štvrtého žalobného dôvodu). Treba však konštatovať, že tieto nejasnosti nemajú vplyv na existenciu možnosti, že konanie vedené Komisiou by mohlo viesť k inému výsledku. V každom prípade, ak sa žalobkyne domnievali, že vysvetlenia poskytnuté Komisiou (pozri bod 293 vyššie) sú nejednoznačné, mohli ju požiadať o ďalšie spresnenia.
- 333 Po druhé žalobkyne tvrdia, že za určitých okolností môže byť na zabezpečenie objektívnosti preskúmania existencie významného cenového podhodnotenia na úrovni podobného výrobku vhodné preskúmať trhové podiely rôznych druhov dotknutého výrobku. Aby zainteresovaná strana mohla užitočne tvrdiť, že tieto okolnosti prevládajú, je potrebné, aby mala informácie o týchto podieloch na trhu.
- 334 Keďže, ako vyplýva z bodov 256 až 258, za určitých okolností môže byť nutné vykonať analýzu cenového podhodnotenia podľa segmentov trhu, nie je a *priori* úplne vylúčené, že keby mali žalobkyne k dispozícii nedôverné zhrnutia sporných informácií, mohli by predložiť tvrdenia spôsobilé preukázať, že okolnosti prejednávanej veci si vyžadujú vykonanie takejto analýzy.
- 335 Ako však vyplýva z preskúmania štvrtého žalobného dôvodu, najmä z bodov 265 až 272 vyššie, v prejednávanej veci neexistujú okolnosti, ktoré by ukladali Komisii povinnosť vykonať analýzu cenového podhodnotenia podľa segmentov trhu. Možnosť, že keby žalobkyne mali k dispozícii uvedené zhrnutia, konanie by mohlo viesť k inému výsledku, sa preto musí vylúčiť.

336 Vzhľadom na všetky uvedené úvahy treba piaty žalobný dôvod zamietnuť.

Závery k rozhodnutiu o žalobe

337 Z preskúmania žalobných dôvodov a častí žalobných dôvodov uvedených žalobkyňami vyplýva, že napadnuté nariadenie sa musí zrušiť vo vzťahu k žalobkyniam v rozsahu, v akom Komisia na účely výpočtu sadzby antidumpingového cla na dovoz PVA vyrábaných a predávaných žalobkyňami do Únie vykonala úpravy vývozných cien smerom nadol podľa článku 2 ods. 10 písm. e), g), i) a k) základného nariadenia.

338 V zostávajúcej časti sa žaloba musí zamietnuť.

O trovách

339 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia nemala v podstatnej časti svojich návrhov úspech, znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania žalobkyň v súlade s ich návrhmi.

340 Podľa článku 138 ods. 1 rokovacieho poriadku členské štáty a inštitúcie, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci, znášajú svoje vlastné trovy konania. Parlament a Rada preto znášajú svoje vlastné trovy konania.

341 Podľa článku 138 ods. 3 rokovacieho poriadku Všeobecný súd môže nariadiť, že vlastné trovy konania znášajú aj iní vedľajší účastníci konania než vedľajší účastníci uvedení v odsekoch 1 a 2 tohto článku. V prejednávanej veci je potrebné rozhodnúť, že spoločnosti Wegochem, Kuraray a Sekisui znášajú svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (deviata rozšírená komora)

rozhodol takto:

- 1. Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2020/1336 z 25. septembra 2020, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých polyvinylalkoholov s pôvodom v Čínskej ľudovej republike, sa zrušuje vo vzťahu k spoločnostiam Sinopec Chongqing SVW Chemical Co. Ltd, Sinopec Great Wall Energy & Chemical (Ningxia) Co. Ltd a Central-China Company, Sinopec Chemical Commercial Holding Co. Ltd v rozsahu, v akom Komisia na účely výpočtu sadzby antidumpingového cla na dovoz polyvinylalkoholov vyrábaných a predávaných uvedenými spoločnosťami do Európskej únie vykonala úpravy vývozných cien smerom nadol podľa článku 2 ods. 10 písm. e), g), i) a k) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1036 z 8. júna 2016 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskej únie.**
- 2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.**
- 3. Komisia znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania spoločností Sinopec Chongqing SVW Chemical Co., Sinopec Great Wall Energy & Chemical (Ningxia) Co. a Central-China Company, Sinopec Chemical Commercial Holding Co.**
- 4. Európsky parlament a Rada Európskej únie znášajú svoje vlastné trovy konania.**
- 5. Wegochem Europe BV, Kuraray Europe GmbH a Sekisui Specialty Chemicals Europe SL znášajú svoje vlastné trovy konania.**

Truchot

Kanninen

Madise

Frendo

Perišin

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 21. februára 2024.

Podpisy

Obsah

Skutkové okolnosti	2
Návrhy účastníkov konania	6
Právny stav	6
O prvom žalobnom dôvode, založenom na nezlučiteľnosti uplatnenia článku 2 ods. 6a základného nariadenia s povinnosťami vyplývajúcimi z práva WTO	6
O druhom žalobnom dôvode, založenom na porušení článku 2 ods. 10 základného nariadenia a na zjavne nesprávnom posúdení	10
O prvej časti	11
– Uplatniteľné pravidlá	12
– O dôkaze	13
– O nepriamych dôkazoch zhromaždených Komisiou	15
O druhej časti	20
O tretej časti	23
– O prvej výhrade	24
– O druhej výhrade	27
O treťom žalobnom dôvode, založenom na porušení článku 18 ods. 1 a 5 základného nariadenia, ako aj článku 6.8 antidumpingovej dohody a prílohy II	27
O prvej výhrade	28
O druhej výhrade	29
O štvrtom žalobnom dôvode, založenom na porušení článku 3 ods. 2 a 3 základného nariadenia pri určovaní cenového podhodnotenia a na porušení článku 3 ods. 6 základného nariadenia	36
O účinnosti štvrtého žalobného dôvodu	37
O dôvodnosti štvrtého žalobného dôvodu	39
– O prvej časti	39
– O druhej časti	44
– O tretej časti	45
O piatom žalobnom dôvode, založenom na porušení práva na obhajobu	48

Závery k rozhodnutiu o žalobe	54
O trovách.....	54